

แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
ในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ณัฐพล มีเงิน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

พ.ศ. 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ชื่อวิทยานิพนธ์ แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน
ภาคเหนือ

ชื่อผู้วิจัย นายณัฐพล มีเงิน รหัสนักศึกษา 604140103

ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พฤตฉิมพล พฤตฉิมกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ เตชะ

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ โดยมีประชากรคือ หัวหน้าฝ่ายภาษาจีนและครูผู้สอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนภาคเหนือ จำนวน 270 คน รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหาร ผู้จัดการโรงเรียนและผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาภาษาจีน จำนวน 17 คน เครื่องมือวิจัยที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) การแจกแจงความถี่ (f) และการจัดลำดับ

ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพการบริหารงานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น และด้านการพัฒนาหลักสูตร แต่พบปัญหาในหลายด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรที่ขาดความชัดเจนและความสอดคล้องกับบริบท การเรียนการสอนที่ยังขาดแผนพัฒนากระบวนการอย่างมีประสิทธิภาพ การวัดและประเมินผลที่ขาดมาตรฐาน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ยังไม่เพียงพอ การประสานงานที่ยังขาดความต่อเนื่อง และการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีที่ขาดทรัพยากรและการสนับสนุนที่เพียงพอ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ การปรับปรุงหลักสูตรให้มีมาตรฐานและครอบคลุมทักษะที่จำเป็น การออกแบบกระบวนการเรียนการสอนที่กระตุ้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน การวางระบบการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน การส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนและการใช้ผลการวิจัยในการพัฒนา การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่หลากหลายและทันสมัย

คำสำคัญ : แนวทางพัฒนา, การบริหารงานวิชาการ, โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน

Dissertation Title: Development Guidelines for Academic Management in Schools under the Association of Private Chinese Language Schools in Northern Thailand

Researcher: Mr. Natthaphon Mingoen; **Student ID:** 604140103;

Degree: Master of Educational Administration (Educational Administration);

Advisors: (1) Dr. Pruettipol Pruettikul, Assistant Professor, (2) Dr. Pharechat techa, Assistant Professor,

Academic Year: 2024

Abstract

This research aimed to examine the current conditions, challenges, and development guidelines for academic management in schools affiliated with the association of private Chinese language schools in Northern Thailand. The research population comprised 270 heads of Chinese language programs and Chinese language teachers in northern private schools, along with in-depth interviews with 17 school administrators, school managers, and Chinese language education experts. Research instruments included questionnaires and interview guides, and the data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The findings revealed that 1) the overall academic management was at the high level, with the highest-rated aspects of teaching process development, academic collaboration with other institutions, and curriculum development. However, several issues were identified, including a lack of clarity and contextual relevance in curriculum development, insufficient planning for effective teaching processes, inadequate standards in assessment and evaluation, insufficient research for educational quality improvement, inconsistent academic collaboration, and inadequate resources and support for media and technology development. 2) The guidelines for academic management development encompassed six areas: (1) improving curriculum standards to align with educational needs, (2) designing teaching processes that actively engage students, (3) establishing clear and standardized assessment and evaluation systems, (4) promoting school-based research and applying findings to academic development, (5) fostering collaboration networks among schools and relevant organizations, and (6) enhancing the use of diverse and modern technologies and innovative teaching materials to support learning.

Keywords: Development guidelines, academic management, private Chinese language schools

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาและการสนับสนุนจากหลายฝ่าย ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พฤษภูมิพล พฤษภูมิกล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำอย่างละเอียด รอบคอบ และเป็นกำลังใจสำคัญตลอดระยะเวลาการทำวิจัย ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ เตชะ อาจารย์ร่วมที่ปรึกษา ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์และเสริมสร้างแนวทางในการพัฒนางานวิจัยนี้จนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาใช้เวลาอันมีค่าในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยและให้ข้อชี้แนะในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ซึ่งประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์ ที่ปรึกษาคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ดร.สุธัญญา ปานทอง รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพินุลสงคราม ดร.ปิยธิดา ว่องเลิศฤทธิ์ ผู้ช่วยคณบดีสำนักจันวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และ ดร.กรุณา เลิศพุดมิกัญญ์ ผู้จัดการโรงเรียนวานิชวิทยา อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา

ขอขอบพระคุณ หัวหน้าฝ่ายภาษาจีนหรือผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และครูผู้สอนภาษาจีน จากสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ (ประเทศไทย) ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามการวิจัย และขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ รวมทั้งได้ให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าในการปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ยิ่งในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัว ที่ให้การสนับสนุนทั้งกำลังใจและทรัพยากรต่างๆ และขอขอบพระคุณ เพื่อนนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ทุกท่าน ที่ให้การช่วยเหลือและความร่วมมืออันดีจนการทำวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ โดยเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน อีกทั้งยังเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจและบุคลากรในวงการการศึกษาในการส่งเสริมการจัดการศึกษาให้เกิดผลดีอย่างยั่งยืนสืบไป

ณัฐพล มีเงิน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
แนวคิดและทฤษฎีการบริหารสถานศึกษา.....	12
แนวคิดการบริหารงานวิชาการ.....	27
บริบทของสถานศึกษาเอกชนสอนภาษาจีน.....	60
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	80
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	89

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	90
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ.....	90
ขั้นตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ.....	94
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	96
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาศภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ.....	98
ตอนที่ 3 ผลการหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ.....	114
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	126
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	126
วิธีดำเนินการวิจัย.....	126
สรุปผลการวิจัย.....	127
อภิปรายผลการวิจัย.....	133
ข้อเสนอแนะ.....	144
บรรณานุกรม.....	148
ภาคผนวก.....	159
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	160
ภาคผนวก ข ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม.....	180
ภาคผนวก ค ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	193
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	195
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	198
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	202

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	แสดงการสังเคราะห์เนื้อหาด้านการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา..... 40
2	แสดงจำนวนประชากรที่เป็นหัวหน้าฝ่ายภาษาจีนหรือผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนและครูผู้สอนภาษาจีนของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ปีการศึกษา 2567..... 91
3	แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 97
4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ โดยภาพรวม..... 98
5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร..... 99
6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน..... 101
7	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวัดและประเมินผล..... 102
8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา..... 103
9	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น..... 105
10	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา..... 106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

11	แสดงความถี่และร้อยละของปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร.....	108
12	แสดงความถี่และร้อยละของปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน.....	109
13	แสดงความถี่และร้อยละของปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวัดและประเมินผล.....	110
14	แสดงความถี่และร้อยละของปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา.....	111
15	แสดงความถี่และร้อยละของปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนา วิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น.....	112
16	แสดงความถี่และร้อยละของปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา.....	113
17	แสดงแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน สอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร.....	114
18	แสดงแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน สอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน.....	116
19	แสดงแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน สอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวัดและประเมินผล.....	118
20	แสดงแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน สอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา.....	120
21	แสดงแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน สอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ สถานศึกษาหรือองค์กรอื่น.....	122
22	แสดงแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน สอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา.....	124

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย..... 89

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีและนวัตกรรมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงระบบการศึกษาที่ต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง ระบบการจัดการศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการการศึกษาในปัจจุบันจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทั้งวิธีการและแนวทาง เพื่อพัฒนาความรู้และเทคโนโลยีให้ทันสมัยและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 โดยมุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน การจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม เป้าหมายการจัดการศึกษาคือการมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย เป้าหมายสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างทั่วถึงสำหรับประชากรทุกคน 2) การให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียมสำหรับผู้เรียนทุกกลุ่ม 3) การสร้างระบบการศึกษาที่พัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ 4) การบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้การลงทุนทางการศึกษาเป็นไปอย่างคุ้มค่า และ 5) ระบบการศึกษาที่ตอบสนองและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีพลวัต การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 76-82)

การบริหารงานวิชาการเป็นหน้าที่สำคัญที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร โดยจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ผู้บริหารจึงมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นและสนับสนุนครูในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายความรับผิดชอบและแนวทางการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ตรงตามความต้องการ (รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2555, หน้า 37) การบริหารงานวิชาการ คือ การบริหารสถานศึกษาโดยมุ่งเน้นการจัด

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เนื่องจากครอบคลุม การดำเนินงานในด้านต่างๆ ของหลักสูตรและการเรียนการสอน รวมถึงการวางแผนการบริหาร การพัฒนาหลักสูตร การติดตามและประเมินผล ซึ่งจำเป็นต้องสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และยุคสมัยที่เปลี่ยนไป

การจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพถือเป็นพันธกิจหลักของประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ ประเทศชาติสามารถผลิตบุคลากรที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศให้ก้าวหน้าไป ข้างหน้า อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันพบว่า ระบบโรงเรียนของรัฐบาล ยังคงมีข้อจำกัดด้านจำนวนการรับนักเรียนที่ไม่สามารถรองรับนักเรียนทั้งหมดได้ รัฐบาลจึงต้อง สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการจัดตั้งโรงเรียนเพิ่มเติม เพื่อรองรับปริมาณนักเรียน ที่เพิ่มขึ้น ที่เรียกว่าโรงเรียนเอกชน (ธนาธิว ภัทรภาคร, 2564) โรงเรียนเอกชนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญ ในการให้บริการด้านการศึกษา ช่วยแบ่งเบาภาระของภาครัฐ โดยเฉพาะในกรณีที่รัฐไม่สามารถจัดการ ได้เนื่องจากข้อจำกัดด้านทรัพยากร (ตะวัน สือกระแสร, 2556) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545) มาตรา 43 บัญญัติให้รัฐสนับสนุนการมีส่วนร่วมของ เอกชนในการจัดการศึกษา โดยให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุน การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี รวมทั้ง สิทธิประโยชน์ทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถ พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนภายใต้การดูแลและส่งเสริมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) โดยที่ ตะวัน สือกระแสร (2556) ได้ศึกษายุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ ความเป็นเลิศ โดยพบว่าการบริหารจัดการวิชาการของโรงเรียนเอกชนเน้นที่การพัฒนาคุณภาพของครู การใช้เทคนิคการสอน การดำเนินกิจกรรมที่สำคัญ การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม การใช้แหล่ง เรียนรู้นอกสถานที่ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง การจัดห้องเรียนพิเศษ และการเน้นความ สามารถด้านภาษาไทย รวมถึงการสอนภาษาของประเทศในภูมิภาคเอเชียและประชาคมอาเซียน โดยเจ้าของภาษา จะเห็นได้ว่าแม้ว่ากฎบัตรอาเซียนข้อ 34 จะระบุว่า "ภาษาที่ใช้ในการทำงานของ อาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ" แต่การเติบโตอย่างรวดเร็วของสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นประเทศ คู่เจรจาที่สำคัญของอาเซียน และการเป็นสมาชิกกลุ่มอาเซียน+3 และอาเซียน+6 ส่งผลให้ภาษาจีน มีบทบาทสำคัญในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และเทคโนโลยีทั้งในภูมิภาคและทั่วโลก การเรียนรู้ ภาษาจีนจึงได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นอย่างมาก เห็นได้ชัดจากสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนต่างให้ ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย โรงเรียนเอกชนไม่ได้มุ่งเน้นเพียง การสอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ยังมุ่งเน้นการสอนภาษาของประเทศในแถบเอเชีย เช่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี และภาษาญี่ปุ่นอีกด้วย

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้รับความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลจากการขยายตัวของความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยและประเทศจีน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2559ก) พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ทำให้การเรียนการสอนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างเต็มที่ หนึ่งในปัญหาสำคัญคือ ความไม่พร้อมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน แม้ผู้บริหารจะตระหนักถึงความสำคัญของภาษาจีนต่อการศึกษา แต่ขาดความรู้และประสบการณ์ที่จำเป็นเกี่ยวกับการสอน ส่งผลให้การวางระบบหลักสูตรขาดความชัดเจนและขาดทิศทาง ทำให้กระทบต่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอน เนื่องจากไม่สามารถกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจนได้ ส่งผลให้การดำเนินการในระบบการศึกษาไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ยังพบปัญหาด้านหลักสูตรที่ขาดแผนแม่บทหรือหลักสูตรแกนกลางที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งการขาดแนวทางที่ชัดเจนนี้ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันในแต่ละระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมวัยไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ทำให้ระบบการเรียนการสอนไม่มีความต่อเนื่อง อีกทั้งยังส่งผลให้ครูผู้สอนไม่สามารถปรับตัวหรือวางแผนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งปัญหาด้านสื่อการสอนถือเป็นอีกหนึ่งอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาระบบการเรียนการสอนภาษาจีน สื่อการสอนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ แต่ประเทศไทยยังคงประสบปัญหาการขาดแคลนสื่อที่เหมาะสม เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษาและตำราเรียนที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกันในแต่ละระดับการศึกษา รวมถึงการขาดมาตรฐานที่ชัดเจนในการเลือกใช้ตำราเรียน ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพและไม่สามารถตอบสนองต่อมาตรฐานทางการศึกษาที่ควรจะเป็นได้ และในด้านบุคลากร การขาดแคลนบุคลากรครูสอนภาษาจีนที่มีคุณสมบัติและคุณวุฒิที่เหมาะสมของสถานศึกษาหลายแห่ง โดยเฉพาะในโรงเรียนที่ต้องพึ่งพาครูอาสาสมัครชาวจีน ทำให้คุณภาพของการเรียนการสอนภาษาจีนไม่ได้มาตรฐาน นอกจากนี้ การที่สถานศึกษาส่วนใหญ่ต้องอาศัยครูอาสาสมัครยังส่งผลให้ขาดความต่อเนื่องในระบบการเรียนการสอน เนื่องจากครูเหล่านี้อาจไม่มีความชำนาญในการสอนภาษาจีนในบริบทของประเทศไทย ปัญหาด้านผู้เรียนก็เป็นอีกหนึ่งอุปสรรคสำคัญ โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งผู้เรียนมักขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน หลักสูตรที่ไม่มีความเชื่อมโยงระหว่างระดับชั้นทำให้ผู้เรียนต้องเริ่มเรียนซ้ำจากพื้นฐานเดิมหลายครั้ง ส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่ายและไม่เห็นพัฒนาการในการเรียน การขาดแรงจูงใจนี้ยังส่งผลให้ผู้เรียนขาดความตั้งใจในการเรียน และอาจทำให้ไม่สามารถพัฒนาทักษะภาษาจีนได้อย่างเต็มที่ ประการสุดท้าย ปัญหาด้านความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่ยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญ แม้ประเทศไทยและจีนจะมีความร่วมมือในด้านการศึกษา แต่กระทรวงศึกษาธิการของไทยยังไม่มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประสานงาน

กับกระทรวงศึกษาธิการของจีนอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ความช่วยเหลือที่ได้รับจากจีนไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสถานศึกษาในประเทศไทยอย่างแท้จริง การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจึงไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่ตามที่ควรจะเป็น จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การปรับปรุงในทุกด้าน ทั้งการบริหารจัดการ หลักสูตร สื่อการสอน บุคลากร และความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ จะเป็นกุญแจสำคัญในการยกระดับการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้อย่างยั่งยืน

ในปัจจุบัน สถานศึกษาเอกชนที่สอนภาษาจีนหรือโรงเรียนเอกชนที่เน้นการสอนภาษาจีนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนที่ปรับเปลี่ยนจากโรงเรียนจีน หรือโรงเรียนเอกชนการกุศล ตามมาตรา 15 (3) เดิม และ 2) โรงเรียนเอกชนในระบบที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเลือกสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สอง สำหรับโรงเรียนที่ปรับเปลี่ยนมาจากโรงเรียนจีนเดิม บางแห่งยังคงรักษาแนวคิดดั้งเดิมในการสอนภาษาจีน เพื่อให้บุตรหลานสืบทอดภาษาและวัฒนธรรมของบรรพบุรุษ รวมถึงการเรียนรู้หนังสือจีนเพื่อการทำมาค้าขายเป็นสำคัญ ในขณะเดียวกันโรงเรียนเหล่านี้ต้องดำเนินการตามแนวทางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาไทย รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้มีความพร้อมต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณภาพ โดยเพิ่มการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และการใช้เทคโนโลยีเข้ามาเสริมการเรียนรู้ที่เหมาะสม การจัดการศึกษาในรูปแบบนี้ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ทันสมัย รวมถึงพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเต็มที่ (รุ่งทิพา แยมรุ่ง, กิตติชัย สุชาสีโนบล, และ XU JIA, 2567)

จากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่กล่าวมา มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ ตามที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 2) ได้อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการ คือ การบริหารสถานศึกษาโดยการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียน การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมทุกด้าน จะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน อย่างไรก็ตาม การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในแต่ละพื้นที่อาจมีสภาพการจัดการเรียนการสอนและปัญหาที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาหลายประการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและคุณภาพของการเรียนการสอน ทั้งในด้านการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เช่น ขาดความ

พร้อมของผู้บริหารในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน การขาดแผนแม่บทหรือหลักสูตรแกนกลางที่ชัดเจน ความไม่ต่อเนื่องในหลักสูตร การขาดแคลนสื่อการสอนที่เหมาะสม และบุคลากรครูผู้สอนที่มีคุณสมบัติไม่เพียงพอ นอกจากนี้ ยังพบปัญหาด้านความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน รวมถึงแรงจูงใจและความพร้อมของผู้เรียนที่ไม่เพียงพอ สภาพปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ของโรงเรียนเอกชนในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ (ประเทศไทย) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ซึ่งประกอบด้วยจำนวนทั้งสิ้น 18 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนช่องฟ้าซินเซิงวาณิชบำรุง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ 2) โรงเรียนประชาวิทย์ อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง 3) โรงเรียนราษฎร์วิทยา (ตี่มิ่ง) อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก 4) โรงเรียนตากกวง อำเภอเมือง จังหวัดตาก 5) โรงเรียนกวางตง อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย 6) โรงเรียนพยุฮั่ว อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย 7) โรงเรียนป้วยมิ่ง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย 8) โรงเรียนเจริญศิลป์ จังหวัดแพร่ 9) โรงเรียนชินจง จังหวัดน่าน 10) โรงเรียนหัวเฉียว อำเภอนาหว้า จังหวัดฟิจิตร 11) โรงเรียนโง้งจ้อบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดฟิจิตร 12) โรงเรียนสินหมิน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 13) โรงเรียนวัฒนธรรม อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย 14) โรงเรียนกวงหมิงหัวเฉียว อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย 15) โรงเรียนประชานุเคราะห์ จังหวัดนครสวรรค์ 16) โรงเรียนเตรียมนานาชาติภูจรรย์ อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร 17) โรงเรียนไตรศาสตร์วิเทศศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิษฐ์ และ 18) โรงเรียนหัวเฉียว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิษฐ์ เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และสอดคล้องกับบริบทของแต่ละโรงเรียนอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ
2. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการเพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาในการวิจัยจากการสังเคราะห์งานวิจัย 12 เรื่อง จากภาระงานด้านการบริหารงานวิชาการ 17 งาน (อติทยา วงศ์ศา และชุตินา มุสิกานนท์, 2558) เมื่อสรุปจากการสังเคราะห์งานวิจัยแล้ว พบว่า มีการให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาใน 6 ประเด็นหลัก ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร (ความถี่ 12) และการเรียนการสอน (ความถี่ 12) รองลงมาได้แก่ การวัดและประเมินผล (ความถี่ 11) การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา (ความถี่ 9) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี (ความถี่ 8) และสร้างเครือข่ายพัฒนาการศึกษา (ความถี่ 6) ตามลำดับ ดังนั้นในงานวิจัยครั้งนี้ จึงสามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาในเรื่องการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ออกเป็น 6 ด้านหลัก ได้แก่

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
3. ด้านการวัดและประเมินผล
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น
6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย หัวหน้าฝ่ายภาษาจีนหรือผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และครูผู้สอนภาษาจีนของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 270 คน จาก 18 โรงเรียน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน
สอนภาษาจีนภาคเหนือ

ขั้นตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม
โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาในการวิจัยจากการสังเคราะห์
งานวิจัย 12 เรื่อง จากภาระงานด้านการบริหารงานวิชาการ 17 งาน (อติทยา วงศ์ศา และชุติมา
มุสิกานนท์, 2558) เมื่อสรุปจากการสังเคราะห์งานวิจัยแล้ว พบว่ามีการให้ความสำคัญกับการ
บริหารงานวิชาการของสถานศึกษาใน 6 ประเด็นหลัก ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรและการเรียน
การสอน รองลงมาได้แก่ การวัดและประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา การพัฒนาสื่อ
นวัตกรรม และเทคโนโลยี และสร้างเครือข่ายพัฒนาการศึกษา ตามลำดับ ดังนั้นในงานวิจัยครั้งนี้
จึงสามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาในเรื่องการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ออกเป็น
6 ด้านหลัก ได้แก่

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร
2. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอน
3. ด้านการวัดและประเมินผล
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น
6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง จำนวน 17 คน โดยมี
ประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี และมีคุณสมบัติหรือความเชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับข้อใด
ข้อหนึ่งต่อไปนี้

1. ผู้แทนผู้รับใบอนุญาต/ผู้จัดการโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ จำนวน
3 คน
2. ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ จำนวน 2 คน
3. ผู้รับผิดชอบฝ่ายภาษาจีน หรือหัวหน้าฝ่ายภาษาจีน โรงเรียนเอกชนสอน
ภาษาจีนภาคเหนือ จำนวน 3 คน
4. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาภาษาจีน จำนวน 5 คน
5. ศิษยานุศิษย์ จำนวน 2 คน

6. นักวิชาการด้านการวิจัย ด้านวัดและประเมินผล ด้านสื่อนวัตกรรม ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำนวน 2 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การจัดการและดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนในสถานศึกษา เพื่อให้การบริหารงานวิชาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม การบริหารงานวิชาการครอบคลุม 6 ด้านหลัก ได้แก่

1.1 งานพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการวางแผน การจัดทำหลักสูตร การใช้หลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาจีน เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและสถานศึกษา ซึ่งรวมถึงการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันสมัยและมีคุณภาพ

1.2 งานพัฒนากระบวนการเรียนการสอน หมายถึง การส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การฝึกทักษะกระบวนการคิด การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการปฏิบัติจริง การนิเทศการเรียนการสอน และการพัฒนาครูผู้สอน เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 งานวัดประเมินผล หมายถึง การวัดระดับความรู้ ความสามารถ และพัฒนาการของผู้เรียนในวิชาภาษาจีน โดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย เช่น แบบทดสอบ แบบฝึกปฏิบัติการ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวัดประเมินผล การดำเนินการควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และการสรุปผลการเรียน

1.4 งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง การศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ไขปัญหาจากการสอนของครูผู้สอน หรือเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติการสอนให้บรรลุผลตามเป้าหมาย โดยครูผู้สอนดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของตนเองและนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.5 งานประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น หมายถึง การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา การเสริมสร้างพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน การเสริมสร้างความสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางวิชาการระหว่างสถานศึกษา รวมถึงการประสานงานกับองค์กรทั้งภายในและต่างประเทศ

1.6 งานพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การเลือกพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีน โดยศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยี และส่งเสริมให้ครูผู้สอนผลิตและพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเป็นสากล

2. สภาพการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติการบริหารงานวิชาการที่เป็นจริงในสถานศึกษา ซึ่งแสดงถึงลักษณะและสถานการณ์ปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ รวม 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอน 3) ด้านการวัดและประเมินผล 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น และ 6) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

3. ปัญหาการบริหารงานวิชาการ หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องที่ทำให้การดำเนินการบริหารงานวิชาการไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ รวม 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอน 3) ด้านการวัดและประเมินผล 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น และ 6) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

4. แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการ หมายถึง วิธีการที่ใช้ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยรวมถึงการกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ที่ได้มาจากผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน

5. สถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาเอกชนสอนภาษาจีนในพื้นที่ภาคเหนือที่เป็นสมาชิกของสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนแห่งประเทศไทย รวม 18 แห่ง ซึ่งได้จดทะเบียนและเปิดทำการสอนโดยได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ

6. ผู้บริหาร หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้รับใบอนุญาตในการบริหารงานของสถานศึกษา ซึ่งรวมถึงประธานกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในปีการศึกษา 2567 ของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

7. หัวหน้าฝ่ายภาษาจีน หมายถึง บุคคลที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในสถานศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายและแนวทางการเรียนการสอน ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในปีการศึกษา 2567 ของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

8. ครูผู้สอนภาษาจีน หมายถึง บุคคลที่ทำการสอนวิชาภาษาจีนในสถานศึกษา โดยมีหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้และทักษะด้านภาษาจีนให้กับผู้เรียนในปีการศึกษา 2567 ของสถานศึกษา ในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้เข้าใจถึงสภาพปัจจุบันและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ รวมถึงการเสนอแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ การวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษา โดยสถานศึกษาที่มีบริบทใกล้เคียงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงกระบวนการบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังเป็นแนวทางที่สำคัญสำหรับสถานศึกษาอื่นๆ ที่มีความสนใจในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้เพื่อเสริมสร้างการบริหารงานวิชาการและยกระดับคุณภาพการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีการบริหารสถานศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการบริหารสถานศึกษา
 - 1.2 แนวคิดทฤษฎีระบบการบริหารงานตามวงจรเดมมิง
2. แนวคิดการบริหารงานวิชาการ
 - 2.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
 - 2.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
 - 2.3 หลักการบริหารงานวิชาการ
 - 2.4 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ
 - 2.5 นโยบายและยุทธศาสตร์การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย
3. บริบทของสถานศึกษาเอกชนสอนภาษาจีน
 - 3.1 ความหมายของการศึกษาโรงเรียนเอกชน
 - 3.2 ประเภทและระดับการศึกษาโรงเรียนเอกชน
 - 3.3 การบริหารงานโรงเรียนเอกชน
 - 3.4 โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน
 - 3.5 สมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ (ประเทศไทย)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ
5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีการบริหารสถานศึกษา

ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

การบริหารสถานศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญที่มีบทบาทอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้ของผู้เรียน การบริหารที่มีประสิทธิภาพมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรและบุคลากร อย่างเหมาะสม เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดในการพัฒนาผู้เรียนและสังคม แนวคิดของนักวิชาการ หลากหลายท่านได้ช่วยให้เข้าใจการบริหารสถานศึกษาในมุมมองที่ลึกซึ้งและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

วิโรจน์ สารรัตนะ (2555, หน้า 40-41) ได้อธิบายว่า การบริหารสถานศึกษาเป็น กระบวนการที่ใช้บุคลากรและทรัพยากรในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ โดยมีเป้าหมายเพื่อการ พัฒนาอย่างยั่งยืน แนวคิดนี้เน้นการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม และการศึกษาเชิงวัฒนธรรม โดยเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง จุดสำคัญ อยู่ที่การจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและสังคมโดยรวม

ยุกตนันท์ หวานฉ่ำ (2555, หน้า 67) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาคือกระบวนการ ทำงานที่ผู้บริหารจะดำเนินงานใน 4 ด้านหลัก ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ และการบริหารงานทั่วไป โดยแต่ละด้านมีความสำคัญต่อการพัฒนา คุณภาพการศึกษาและการสนับสนุนทรัพยากรให้เหมาะสมกับความต้องการของโรงเรียนและนักเรียน นอกจากนี้ยังต้องใช้แนวคิดเชิงกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษา

จันทราณี สงวนนาม (2557, หน้า 27) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาเป็นศาสตร์และ ศิลป์ที่ผู้บริหารใช้ในการติดต่อสื่อสารและนำองค์กรให้บรรลุเป้าหมาย โดยอาศัยภาวะผู้นำและทักษะ มนุษย์สัมพันธ์ แนวคิดนี้เน้นที่การใช้ทักษะในการสื่อสารและการเป็นผู้นำที่มีความเข้าใจในการ บริหารจัดการทีมงานอย่างมีประสิทธิภาพ การมีทักษะการบริหารที่ดีช่วยให้การบริหารสถานศึกษา มีความคล่องตัว และสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนและบุคลากรได้ดี

ทนงศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ (2558, หน้า 35) อธิบายการบริหารสถานศึกษาเป็นการดำเนินงาน ของกลุ่มบุคคลที่มุ่งพัฒนาสมาชิกของสังคมให้มีความเจริญงอกงามในหลายด้าน โดยการทำงาน ร่วมกันเพื่อพัฒนาศักยภาพของสมาชิกในสังคมให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อสังคม แนวคิดนี้มุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือในระดับบุคคลและกลุ่มเพื่อการพัฒนาอย่างองค์รวม ซึ่งช่วยให้การบริหารสถานศึกษามีความหมายในแง่ของการพัฒนาทั้งด้านทักษะและคุณธรรมของ บุคคล

อมรรัตน์ เตชะนอก (2563, หน้า 35) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 เน้นถึงความสำคัญของการปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารจัดการเพื่อตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของ

โลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการจัดการทรัพยากรทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ การเปลี่ยนแปลงนี้จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะที่เหมาะสมสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษใหม่

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษา คือ กระบวนการจัดการที่มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรและบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างยั่งยืน ซึ่งครอบคลุมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะและคุณธรรม การวางแผนและประเมินผลที่มีระบบ การบริหารเชิงกลยุทธ์ การปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ และการสร้างความร่วมมือระหว่างบุคลากรในสถานศึกษาและชุมชนเพื่อผลลัพธ์ที่ดีที่สุดในการพัฒนา การของผู้เรียนและสังคม

แนวคิดทฤษฎีระบบการบริหารงานตามวงจรเดมมิง

วงจร PDCA ซึ่งย่อมาจาก Plan (วางแผน) Do (ดำเนินการ) Check (ตรวจสอบ) และ Act (ปรับปรุง) หรือที่รู้จักกันในชื่อ “วงจรเดมมิง” เป็นหลักการสำคัญที่ใช้ในการบริหารจัดการคุณภาพ และปรับปรุงกระบวนการทำงานในทุกภาคส่วน เป้าหมายหลักของวงจรนี้คือการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (Continuous Improvement) โดย PDCA ถูกพัฒนาโดยเอ็ดเวิร์ด เดมมิง (Edwards Deming) ผู้ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการยกระดับคุณภาพกระบวนการผลิตของญี่ปุ่น หลังสงครามโลกครั้งที่ 2

เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2545, หน้า 89-91) กล่าวว่า เดมมิง (Deming) เป็นที่รู้จักในวงการการบริหารคุณภาพจากการพัฒนาแนวคิดวงจร PDCA หรือวงจรเดมมิง ซึ่งได้กลายมาเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง วงจรนี้ไม่เพียงเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพงาน แต่ยังส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้บริหารทุกระดับ เดมมิงเป็นผู้ริเริ่มให้เห็นว่าการจัดการคุณภาพนั้นเป็นหน้าที่ของทั้งองค์กร ไม่ใช่เพียงกลุ่มที่ดูแลด้านการประกันคุณภาพเท่านั้น เดมมิงเกิดเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2443 ที่เมืองฮูสตัน รัฐโอไฮโอ สหรัฐอเมริกา เขาจบปริญญาตรีด้านฟิสิกส์จากมหาวิทยาลัยไวโอมิง และได้รับปริญญาเอกด้านฟิสิกส์คณิตศาสตร์จากมหาวิทยาลัยเยลในปี พ.ศ. 2471 ระหว่างปี พ.ศ. 2471-2482 เขาทำงานในกระทรวงเกษตรของสหรัฐฯ และต่อมาในช่วงปี พ.ศ. 2482-2488 ทำงานที่สำนักงานสำมะโนประชากรอเมริกันและโรงงานอุตสาหกรรมอาวุธ จนกระทั่งถึงเสียชีวิตเมื่อปี พ.ศ. 2536 เดมมิงเป็นศาสตราจารย์ทางสถิติอยู่ที่มหาวิทยาลัยนิวยอร์ก

เดมมิงได้พบกับชีวฮาร์ต (Schewhart) ซึ่งเป็นนักสถิติที่ห้องทดลองของบริษัทเบลล์ เทเลโฟน ในปี พ.ศ. 2483 และได้รับแนวคิดการควบคุมคุณภาพทางสถิติและความแปรปรวนเชิงสุ่มจากเขา เดมมิงเริ่มบรรยายเรื่องการควบคุมคุณภาพการผลิตทั่วสหรัฐฯ แม้ว่าผู้บริหารในสหรัฐฯ จะไม่ได้ให้ความสนใจแนวคิดของเขามากนักในช่วงแรก

ในปี พ.ศ. 2490 เดมมิงเดินทางไปญี่ปุ่นภายใต้การร้องขอของนายพลแม็กอาร์เธอร์ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เพื่อช่วยฟื้นฟูประเทศ โดยเดมมิงได้นำเสนอเทคนิคการควบคุมคุณภาพ

ทางสถิติที่เขาใช้ในสหรัฐฯ ไปเผยแพร่ในโรงงานอุตสาหกรรมของญี่ปุ่นภายในเวลา 3 ปี สหภาพนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรญี่ปุ่นได้สนับสนุนเดมมิ่งในการเผยแพร่แนวคิดคุณภาพนี้อย่างกว้างขวาง โดยในปี พ.ศ. 2493 ผู้บริหารกว่า 400 คนจากบริษัทชั้นนำ เช่น โซนี่ นิสสัน มิตซูบิชิ และโตโยต้า ได้เข้าร่วมการอบรม จนทำให้วงจร PDCA ของเดมมิ่งกลายเป็นแนวทางที่สำคัญในกระบวนการผลิตของญี่ปุ่น

ในช่วงเวลา 3 ปี หลังจากที่ได้เดมมิ่งเข้ามามีบทบาทในอุตสาหกรรมญี่ปุ่น สหภาพนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรของญี่ปุ่นได้ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการเผยแพร่แนวคิดด้านการควบคุมคุณภาพและการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตของเขา โดยในปี พ.ศ. 2493 เดมมิ่งสามารถรวบรวมผู้บริหารจากบริษัทสำคัญในญี่ปุ่นกว่า 400 คน ซึ่งบริษัทเหล่านี้รวมถึงบริษัทชั้นนำอย่าง โซนี่ นิสสัน มิตซูบิชิ และโตโยต้า ที่ต่างมองเห็นความสำคัญของการควบคุมคุณภาพด้วยวิธีการทางสถิติ ความสำเร็จของเดมมิ่งในญี่ปุ่นเป็นผลมาจากความสนใจของคนญี่ปุ่นที่มีต่อการควบคุมคุณภาพผ่านการใช้สถิติ แม้ว่าจะมีการประยุกต์ใช้อยู่บ้างแล้ว แต่สิ่งที่ขาดไปคือทฤษฎีที่ชัดเจนในการนำไปใช้ เดมมิ่งจึงเข้ามาเติมเต็มด้วยทฤษฎีการควบคุมคุณภาพทางสถิติที่คนญี่ปุ่นสามารถเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ แนวทางของเดมมิ่งจึงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในญี่ปุ่น

ด้วยบทบาทสำคัญของเขาในการพัฒนาอุตสาหกรรมญี่ปุ่น รางวัลเดมมิ่ง (Deming Prize) ได้ถูกจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2494 เพื่อมอบให้แก่บริษัทที่มีผลงานยอดเยี่ยมในด้านการควบคุมคุณภาพ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา จนถึงปี พ.ศ. 2523 ชื่อเสียงของเดมมิ่งเริ่มกลับมาได้รับความสนใจในสหรัฐอเมริกา เมื่อสถานีโทรทัศน์เอ็นบีซีได้นำผลงานของเขามาเผยแพร่อีกครั้ง โดยยกย่องให้เขาเป็น "บิดาแห่งคลื่นลูกที่สามของการปฏิวัติอุตสาหกรรม" (Father of the Third Wave of the Industrial Revolution) หลังจากนั้นชื่อเสียงของเดมมิ่งแพร่หลายไปทั่วสหรัฐอเมริกาและทั่วโลก โดยในสหรัฐฯ เองมีการจัดตั้งกลุ่มศึกษาและดำเนินตามทฤษฎีของเขา นอกจากนี้ยังมีกลุ่มศึกษาในประเทศอื่นๆ เช่น อังกฤษ เนเธอร์แลนด์ และนิวซีแลนด์ หลังจากเดมมิ่งเกษียณอายุ เขายังคงมีบทบาทในวงการการศึกษาระดับสูง โดยเขาได้รับเชิญไปบรรยายในมหาวิทยาลัยหลายแห่ง และในปี พ.ศ. 2518 เดมมิ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณของมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก นอกจากนี้ เดมมิ่งยังเขียนหนังสือ บทความ และจัดสัมมนาเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพไว้เป็นจำนวนมาก ทำให้ผลงานของเขามีอิทธิพลในวงการอุตสาหกรรมทั่วโลก

การบริหารงานด้วยวงจรคุณภาพงาน PDAC ตามแนวคิดของเดมมิ่ง ปัจจุบันจัดเป็นกระบวนการสากลที่ทุกคนทราบกันดี และถือเป็นเครื่องมือการบริหารที่จัดเป็นแกนร่วมของการบริหารที่หลากหลายบนพื้นฐานเดียวกัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545, หน้า 13) กล่าวว่า มีขั้นตอนตามแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

1. การเตรียมการเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งควรมีการเตรียมการในเรื่องต่างๆ โดยการเตรียมการที่มีความสำคัญมากที่สุดคือทักษะ

1.1 การเตรียมความพร้อมของบุคลากร โดยสร้างความตระหนักและพัฒนา

ความรู้

1.2 การแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อร่วมมือกับผู้บริหารสถานศึกษา ในการประสาน กระตุ้นกำกับดูแลให้บุคลากรภายในสถานศึกษา และบุคลากรภายนอกที่เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมกันดำเนินการ

2. การดำเนินการ ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบประเมินผล และการพัฒนาปรับปรุง ซึ่งทุกฝ่ายจะต้องดำเนินการร่วมกันในทุกขั้นตอน โดยมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอน ดังนี้

2.1 การวางแผน (P) เป็นการเตรียมการไว้ล่วงหน้าเพื่อจะทำงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ในการวางแผนจะต้องมีการกำหนดเป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบงานระยะเวลา และทรัพยากรที่จะต้องใช้ เพื่อทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการ และควรวางแผนการประเมินผลไปพร้อมกันด้วยเพื่อใช้กำกับตรวจสอบการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามแผนเพียงใด โดยมีการตั้งเป้าหมายว่าจะประเมินเรื่องใด ใช้วิธีการรูปแบบอย่างไรในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล แผนการประเมินผลที่ดีควรสอดคล้องเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานตามปกติในชีวิตประจำวันของผู้บริหาร ครู และผู้เรียน ซึ่งมีขั้นตอนการวางแผน ดังนี้

2.1.1 การกำหนดเป้าหมาย การวางแผนควรจะเริ่มจากการกำหนดเป้าหมายที่ลักษณะหรือคุณภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา ซึ่งควรระบุให้ชัดเจนในธรรมนูญสถานศึกษาและใช้เป็นหลักหรือทิศทางในการดำเนินงานของสถานศึกษา หลังจากนั้นก็จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาและแผนปฏิบัติการให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือมาตรฐานการศึกษา ซึ่งควรครอบคลุมคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของผู้เรียนที่พึงประสงค์ การบริหารจัดการ หลักสูตรและการเรียนการสอน ทรัพยากร สภาพแวดล้อม การประเมินผล การกำกับตรวจสอบ และการรายงาน

2.1.2 การจัดอันดับความสำคัญของเป้าหมาย การจัดอันดับความสำคัญของเป้าหมายจะช่วยให้การวางแผนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะสถานศึกษาจะได้ทราบว่าเป้าหมายต่างๆ ที่ต้องการนั้น เป้าหมายใดสำคัญมากน้อยกว่าเพียงใด เพื่อกำหนดกิจกรรม บุคลากรทรัพยากร และช่วงระยะเวลาที่จะดำเนินการในการพัฒนาเป้าหมายนั้นๆ ให้เหมาะสม

2.1.3 กำหนดแนวทางการดำเนินงานหรือวิธีปฏิบัติงาน การกำหนดแนวทางหรือวิธีปฏิบัติงาน คือ การนำเป้าหมายที่มีลักษณะเป็นความคิดเชิงนามธรรม มาทำให้เป็น

รูปธรรมในทางปฏิบัติโดยคิดโครงการหรือกิจกรรมที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ รวมทั้งกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จหรือตัวบ่งชี้ใหม่ความชัดเจนด้วย

2.1.4 การกำหนดระยะเวลา ในการทำแผนควรมีการกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินงานของโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ในแผนด้วยการกำหนดระยะเวลาจะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพ เพราะผู้ปฏิบัติจะได้ทราบว่างานใดควรจะต้องดำเนินการให้เสร็จเมื่อไร ต้องเร่งดำเนินการก่อนหรืออาจรอได้ และยังเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร หรือที่ผู้ทำหน้าที่กำกับดูแล จะได้ติดตามงานได้ว่ามีความก้าวหน้าตามแผนเพียงใด

2.1.5 การกำหนดงบประมาณ ควรคิดงบประมาณที่จะต้องใช้ในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแผนอย่างรอบคอบและให้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและความเหมาะสมระหว่างรายรับรายจ่าย เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุตามเป้าหมายโดยมีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า

2.1.6 การกำหนดผู้รับผิดชอบ การกำหนดผู้รับผิดชอบที่เหมาะสมในการดำเนินการแต่ละขั้นตอนหรือในกิจกรรมและโครงการต่างๆ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้แผนดังกล่าวสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรกำหนดไว้ในแผนให้ชัดเจนว่าเรื่องใดจะเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบใครบ้าง

2.2 การปฏิบัติตามแผน (D) เมื่อสถานศึกษาได้วางแผนการปฏิบัติงานเสร็จเรียบร้อยแล้วบุคคลก็ร่วมกันดำเนินการตามแผนที่จัดทำไว้ โดยในระหว่างการทำงานต้องมีการเรียนรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา และควรมุ่งเน้นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับสถานศึกษาควรผู้เรียนเป็นสำคัญนอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษาควร

2.2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกคนทำงานอย่างมีความสุข

2.2.2 จัดสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนทรัพยากรเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.3 กำกับติดตาม (Monitoring) ทั้งระดับรายบุคคล รายกลุ่ม รายหมวด ฝ่ายเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้มีการดำเนินงานตามแผน

2.2.4 ให้การนิเทศ ในระหว่างปฏิบัติงานผู้บริหารต้องกำกับและติดตามว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือแผนที่กำหนดไว้ หรือมีปัญหาหรือไม่ หากไม่เป็นไปตามแผนหรือมีปัญหาจะได้ให้การนิเทศเพื่อปรับปรุงแก้ไข ผู้บริหารควรให้การนิเทศเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในเรื่องการจัดการเรียนการสอน การประเมินตนเอง และทักษะในด้านต่างๆ โดยผู้บริหารอาจให้การนิเทศเอง หรือเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญแต่ละด้านมาทำงานนิเทศ หรือส่งบุคลากรไปฝึกอบรม

2.3 การตรวจสอบประเมินผล (C) เป็นกลไกสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะสะท้อนให้เห็นถึงการทำงานที่ผ่านมาว่าบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้เพียงใด ต้องปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใดบ้าง ผู้บริหารและครูที่เข้าใจระบบการประกันคุณภาพอย่างถูกต้อง จะตระหนักถึงความสำคัญของการประเมินผล ไม่กลัวการประเมินผล โดยเฉพาะการประเมินตนเองซึ่งเป็นการประเมินที่มุ่งเพื่อการพัฒนา ไม่ใช่การตัดสินถูก-ผิด ไม่ใช่การประเมินเพื่อประเมิน และไม่ใช่เรื่องที่ทำยาก ไม่ต้องคิดเครื่องมือหรือแบบประเมินมากมาย แต่เป็นการประเมินในงานที่ทำอยู่เป็นประจำ เครื่องมือที่ใช้อาจเป็นสิ่งที่มียอยู่แล้วโดยไม่ต้องสร้างขึ้นใหม่ และในระหว่างที่สถานศึกษาดำเนินการตามแผนปฏิบัติการควรมีการตรวจสอบประเมินผลเป็นระยะๆ เพื่อพิจารณาว่า การดำเนินการเป็นไปในทิศทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายหรือมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการหรือไม่ เพียงใด มีจุดอ่อนจุดแข็งประการใด มีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่กำหนดมากที่สุด และเมื่อสิ้นภาคเรียนหรือสิ้นปีการศึกษาจะต้องมีการประเมินสรุปรวม เพื่อนำผลมาพิจารณาแก้ไข ปรับปรุงการดำเนินการในระยะต่อไป

2.3.1 การวางกรอบการประเมิน คณะกรรมการควรประชุมร่วมกันกับผู้เกี่ยวข้องในการวางกรอบการประเมิน เพื่อกำหนดแนวทางในการประเมินว่าจะประเมินอะไร ใครเป็นผู้ประเมิน และมีรูปแบบในการประเมินเป็นอย่างไร กรอบการประเมินควรจะต้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายคุณภาพหรือมาตรฐานการศึกษาที่ระบุในแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการ เพื่อกำหนดว่าควรประเมินอะไร เรื่องใด มีอะไรเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงานตามเป้าหมายต่อจากนั้นจึงพิจารณาต่อไปว่าตัวบ่งชี้เหล่านั้นจะต้องใช้ข้อมูลอะไร แล้วสำรวจดูว่าสถานศึกษามีข้อมูลนั้นแล้วหรือยังจะนำมาใช้ได้หรือไม่ ถ้ามีข้อมูลอยู่แล้วก็ไม่ต้องเก็บข้อมูลใหม่ ถ้ายังไม่มีข้อมูลหรือมี แต่เป็นข้อมูลที่ล้าสมัยก็ต้องเก็บใหม่ โดยพิจารณาว่าข้อมูลที่ต้องการนั้นจะใช้เครื่องมือชนิดใด จะเก็บข้อมูลจากใคร จะวิเคราะห์ข้อมูลอย่างไร รวมทั้งกำหนดเกณฑ์ การประเมิน ช่วงเวลาและผู้รับผิดชอบในการประเมินเพื่อสะดวกในการกำกับติดตามงานของคณะกรรมการและผู้บริหาร

2.3.2 การจัดหา/จัดทำเครื่องมือ คณะกรรมการควรประชุมร่วมกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลว่า จะใช้เครื่องมือชนิดใด หลังจากนั้นก็จัดหา/จัดทำเครื่องมือการประเมินผลภายใน อาจใช้เครื่องมือได้หลากหลาย การกำหนดเครื่องมือที่จะใช้ต้องให้เหมาะสมกับลักษณะของตัวบ่งชี้ที่จะวัด เครื่องมือที่กำหนดสำหรับใช้ในการเก็บข้อมูลนั้น ไม่จำเป็นต้องจัดทำใหม่ทั้งหมด ให้สำรวจดูว่ามีเครื่องมือดังกล่าวแล้วหรือยัง ถ้ามีอยู่แล้วและเป็นเครื่องมือที่ได้มาตรฐานก็สามารถนำไปใช้ได้เลย แต่ถ้ายังไม่ได้มาตรฐานก็ต้องพัฒนาและปรับปรุงให้มีคุณภาพ โดยการนำไปทดลองและปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง ในกรณีที่สถานศึกษาสำรวจแล้วพบว่ายังไม่มีเครื่องมือ จำเป็นต้องสร้างเครื่องมือใหม่ แล้วจึงนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้

แล้วนำผลมาปรับปรุงก่อนใช้จริง การสร้างและปรับปรุงเครื่องมือจะต้องคำนึงถึงความสามารถในการวัดได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด โดยอาจนำเครื่องมือไปทดลองใช้ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ได้ผลตรงกับความเป็นจริงตามการสังเกตของครูหรือไม่

2.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บข้อมูลนั้น หากข้อมูลใดมีอยู่แล้ว ในสถานศึกษาไม่ควรจัดเก็บใหม่ให้นำข้อมูลที่มีอยู่แล้วมาประมวลผลวิเคราะห์ แล้วนำไปใช้ได้เลย หรือจัดเก็บข้อมูลให้สอดคล้องกับการทำงานปกติของสถานศึกษาให้มากที่สุด

2.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลของสถานศึกษานั้น ผู้รับผิดชอบควรร่วมมือกันพิจารณากรอบการวิเคราะห์ว่า ข้อมูลแต่ละประเด็นจะวิเคราะห์ในระดับใด ระดับบุคคล ระดับห้องเรียน หรือระดับภาพรวมของสถานศึกษา ใครเป็นผู้วิเคราะห์ วิเคราะห์ในช่วงเวลาใดเพื่อจะได้้นำผลมาใช้

2.3.5 การแปลความหมาย ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะนำมาใช้ประโยชน์ได้ก็ต่อเมื่อสถานศึกษาได้แปลความหมายของข้อมูล โดยมีการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด และก่อนที่คณะกรรมการจะแปลความหมายผลการประเมิน จะต้องกำหนดเกณฑ์ในการตัดสิน โดยคณะกรรมการจะต้องร่วมกันกำหนดให้เหมาะสมกับสภาพบริบทของสถานศึกษา ด้วยการพิจารณาข้อมูลผลการดำเนินการที่ผ่านมาของสถานศึกษา ประกอบกับเกณฑ์ของที่อื่นว่าเป็นอย่างไร เพื่อกำหนดเกณฑ์ในการตัดสิน และเนื่องจากการประเมินตนเองเป็นการประเมินเพื่อพัฒนา ดังนั้น เกณฑ์การประเมินควรจะดูพัฒนาการของสถานศึกษาด้วย ในช่วงแรกอาจจะกำหนดเกณฑ์ที่คิดว่าสถานศึกษาทำได้ไปก่อนเพื่อให้กำลังใจในการทำงานแล้วค่อยๆ ปรับให้ง่ายขึ้น เมื่อสถานศึกษาได้กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินแล้ว สถานศึกษาก็สามารถแปลความหมายของข้อมูลได้ว่าเรื่องใดมีผลการประเมินเป็นอย่างไร

2.3.6 การตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพการประเมิน เมื่อสถานศึกษาได้ดำเนินการประเมินตามแผนที่กำหนดไว้แล้ว ก็จะต้องมีการตรวจสอบกระบวนการและผลการประเมินว่ามีความเหมาะสม ถูกต้อง และน่าเชื่อถือเพียงใด ซึ่งผู้เกี่ยวข้องควรมีการประชุมร่วมกันเป็นระยะๆ โดยผู้บริหารควรมีการติดตามตรวจสอบในระหว่างการนิเทศ และประชุมร่วมกับคณะกรรมการเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการประเมินคุณภาพให้มีประสิทธิภาพ มีความถูกต้องและเชื่อถือได้

2.4 การนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน (A) เมื่อบุคลากรแต่ละคน แต่ละฝ่ายมีการประเมินผลเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ส่งผลให้คณะกรรมการที่รับผิดชอบ ซึ่งจะต้องรวบรวมผลการประเมินมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ แปลผลในภาพรวมทั้งหมด แล้วนำเสนอผลการประเมินต่อผู้เกี่ยวข้อง เช่น ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา หัวหน้าหมวด ผู้บริหาร เพื่อนำผลไปใช้ในการพัฒนางานของตนเองต่อไป สำหรับการเผยแพร่ผลการประเมิน อาจใช้วิธีจัดประชุมครูภายในสถานศึกษา

จัดบอร์ด หรือจัดทำรายงานผลการประเมินฉบับย่อแจกบุคลากร และผลการประเมินสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของผู้บริหารและบุคลากร และใช้ในการวางแผนต่อไป รวมทั้งจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้

2.4.1 การปรับปรุงการปฏิบัติงานของผู้บริหารและบุคลากรในระหว่าง การดำเนินงาน และมีการตรวจสอบประเมินผลทั้งในระดับรายบุคคล หรือระดับชั้น/หมวดวิชา ผู้บริหารและบุคลากรสามารถนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการทำงานของตนเองและปรับปรุง แผนการดำเนินงานได้เลย เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนและเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.4.2 การวางแผนในระยะต่อไป การนำผลการประเมินไปใช้จัดทำแผน ในภาคเรียนหรือปีการศึกษาต่อไป ควรมีการวิเคราะห์จุดเด่น และจุดที่ต้องปรับปรุงของสถานศึกษา หาสาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไข โดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อนำไปพัฒนา ปรับปรุงการจัดการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป และวิธีการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ต้องปรับปรุง สามารถทำได้ง่ายๆ โดยเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผลต่างที่เกิดขึ้น จะสะท้อนสิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุง เมื่อทราบจุดที่ต้องปรับปรุงของสถานศึกษาแล้วจะต้อง นำมาร่วมกันวิเคราะห์สาเหตุเพื่อป้องกันและปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นจึงระดมความคิดจากบุคลากร ที่เกี่ยวข้องมาช่วยกันหาวิธีแก้ปัญหา และผลการประเมินอาจชี้จุดที่สถานศึกษาต้องทำการปรับปรุง หลายประการ ซึ่งสถานศึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้พร้อมกันต้องกำหนดลำดับ ความสำคัญว่าปัญหาอะไรจำเป็นต้องพัฒนา ก่อน เพื่อนำมาวางแผนปรับปรุงแก้ไขแผนปฏิบัติงาน และจัดทำโครงการหรือกิจกรรมในภาคเรียนหรือปีการศึกษาต่อไป

2.4.3 การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ถ้าสถานศึกษานำข้อมูลที่ได้จากการ ประเมินมาพัฒนาเป็นข้อมูลสารสนเทศที่สามารถใช้ได้สะดวก รวดเร็ว และเป็นปัจจุบันก็จะเป็น ประโยชน์ในการบริหารงาน และประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ รวมทั้งเมื่อหน่วยงานภายนอก เข้ามาประเมินสถานศึกษาก็พร้อมที่จะนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศที่ผู้ประเมินต้องการได้ง่ายขึ้น ในทุกๆ ด้าน และการดำเนินงานประเมินผลของสถานศึกษาไม่ได้สิ้นสุดเพียงแค่ทำการประเมินตนเอง เพียงครั้งเดียวแล้วหยุดเลย แต่ต้องทำตลอดเวลา ผลการประเมินที่จัดทำเสร็จแล้วถือเป็นข้อมูล ที่แสดงถึงสภาพการดำเนินงานในขณะนั้น ซึ่งต้องมีการตรวจสอบใหม่ว่าการดำเนินงานในช่วงต่อไป สอดคล้องกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาของสถานศึกษาอย่างไร การพัฒนาปรับปรุงตนเอง จึงต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2546, หน้า 51-55) กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้พัฒนามาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานเพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินคุณภาพภายนอก และเป็นแนวทางให้หน่วยงานและ สถานศึกษามุ่งพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานต่างๆ เพิ่มขึ้นเพื่อให้บรรลุตาม

เป้าหมายที่วางไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติในหลักการให้มีมาตรฐานการศึกษาทั้งหมด 27 มาตรฐาน 91 ตัวบ่งชี้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน มี 12 มาตรฐาน 38 ตัวบ่งชี้ ด้านกระบวนการ มี 6 มาตรฐาน 29 ตัวบ่งชี้ และด้านปัจจัยมี 9 มาตรฐาน 24 ตัวบ่งชี้ และในมาตรฐาน ด้านกระบวนการ มาตรฐานที่ 13 กำหนดไว้อย่างชัดเจน ให้สถานศึกษามีการจัดองค์กร/โครงสร้าง และการบริหารงานอย่างเป็นระบบ ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายการศึกษา อันประกอบด้วย การจัด องค์กร/โครงสร้างการบริหารชัดเจน มีปรัชญา แผนพัฒนา/ธรรมาภิบาลสถานศึกษา แผนการดำเนินงาน ของสถานศึกษา และตัวชี้วัดความสำเร็จ มีการปฏิบัติตามแผน การส่งเสริมการทำงานเป็นทีม การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลเปรียบเทียบกับเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง มีระบบข้อมูลสารสนเทศ ครบถ้วน ถูกต้อง ตรงกับความต้องการและทันต่อการใช้งานการบันทึกและรายงานผลการประเมิน และการนำข้อมูลและผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน

จากวงจรคุณภาพกับการประยุกต์ใช้เพื่อบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาที่กล่าวมา ข้างต้น สรุปได้ว่าการบริหารงานโดยใช้วงจรคุณภาพ (PDCA) เป็นการทำงานที่เป็นระบบ มีเป้าหมาย ชัดเจน มีการดำเนินตามแผน มีการตรวจสอบประเมินผล และมีการปรับปรุงแก้ไข เป็นวงจรต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จที่คาดหวังและเพื่อแสวงหาสภาพที่ดีกว่า และในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาได้นำแนวคิดการบริหารอย่างมีคุณภาพมาประสมประสานและเลือกสรรกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการ หรือกิจกรรมที่เหมาะสมกับนโยบายและเป้าหมายของการจัดการศึกษาของชาติและ เหมาะสมกับสถานศึกษา ตลอดจนสภาพและความต้องการของสังคม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำหลักการ บริหารงานอย่างมีคุณภาพในการประยุกต์ใช้วงจรคุณภาพเพื่อบริหารงาน

วิฑูรย์ สิมะโชคดี (2550, หน้า 43-47) กล่าวถึง วงจรคุณภาพ (PDCA) เป็นกิจกรรม ที่จะนำไปสู่การปรับปรุงงานและการควบคุมอย่างเป็นระบบ อันประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การนำแผนไปปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุงแก้ไข (Act) กล่าวคือ จะเริ่มจาก การวางแผน การนำแผนที่วางไว้มาปฏิบัติ การตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้ และหากไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่ คาดหมายไว้ จะต้องทำการทบทวนแผนการโดยเริ่มต้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง และทำตามวงจรคุณภาพ ซ้ำอีก เมื่อวงจรคุณภาพหมุนซ้ำไปเรื่อยๆ จะทำให้เกิดการปรับปรุงงานและทำให้ระดับผลลัพธ์สูงขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นการกระทำตามวงจรคุณภาพ จึงเท่ากับการสร้างคุณภาพที่น่าเชื่อถือมากขึ้น โดยจุดเริ่มต้นของวงจรคุณภาพอยู่ที่การพยายามตอบคำถามให้ได้ว่าทำอย่างไรจึงจะดีขึ้น

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) ในบรรดาองค์ประกอบทั้ง 4 ประการของวงจร คุณภาพนั้น ต้องถือว่าการวางแผนเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด การวางแผนจะเป็นเรื่องที่ทำให้กิจกรรม อื่นๆ ที่ตามมาสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะถ้าแผนการไม่เหมาะสมแล้ว จะมีผลทำให้

กิจกรรมอื่นไร้ประสิทธิผลตามไปด้วย แต่ถ้ามีการเริ่มต้นวางแผนที่ดี จะทำให้มีการแก้ไขน้อย และกิจกรรมจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 การนำแผนไปปฏิบัติให้เกิดผล (Do) เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำแผนการไปปฏิบัติอย่างถูกต้องนั้น เราจะต้องสร้างความมั่นใจว่า ฝ่ายที่รับผิดชอบในการนำแผนไปปฏิบัติได้รับทราบถึงความสำคัญและความจำเป็นในแผนการนั้นๆ มีการติดต่อสื่อสารไปยังฝ่ายที่มีหน้าที่ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม มีการจัดให้มีการศึกษาและการอบรมที่ต้องการเพื่อการนำแผนการนั้นๆ มาปฏิบัติและมีการจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นในเวลาที่เป็นด้วย

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ (Check) การตรวจสอบและประเมินผลลัพธ์ของการปฏิบัติ ตามแผน ควรจะต้องมีการประเมินใน 2 ประการ คือ มีการปฏิบัติตามแผนหรือไม่ หรือตัวแผนการมีความเหมาะสมหรือไม่ การที่ไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้เป็นเพราะไม่ปฏิบัติตามแผนการหรือความไม่เหมาะสมของแผนการ หรือจากทั้งสองประการรวมกัน เราจำเป็นต้องหาว่าสาเหตุมาจากประการไหน เนื่องจากการนำไปปฏิบัติการปรับปรุงแก้ไข จะแตกต่างกัน

ถ้าความล้มเหลวมาจากแผนการที่จัดทำขึ้นไม่เหมาะสม อาจเป็นผลมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. ความผิดพลาดในการทำความเข้าใจกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่
2. เลือกเทคนิคที่ใช้ผิดเนื่องจากมีข้อมูลข่าวสารไม่เพียงพอ และมีความรู้

ในขั้นตอนการวางแผนไม่เพียงพอ

3. ประเมินผลกระทบจากการปฏิบัติตามแผนผิดพลาด
4. ประเมินความสามารถของบุคลากรที่ต้องนำแผนมาใช้ผิดพลาด

ถ้าความล้มเหลวจากการไม่ปฏิบัติตามแผน อาจเป็นผลมาจากสาเหตุต่อไปนี้

1. ขาดความตระหนักถึงความจำเป็นในการปรับปรุง
2. การติดต่อสื่อสารที่ไม่เหมาะสมและมีความเข้าใจในแผนไม่เพียงพอ
3. การให้การศึกษาและการฝึกอบรมไม่เพียงพอ
4. ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้นำและการประสานงานระหว่างการปฏิบัติ
5. ประเมินทรัพยากรที่ต้องใช้น้อยเกินไป

ขั้นตอนที่ 4 ปฏิบัติการปรับปรุงแก้ไข (Act) ถ้าความล้มเหลวจากการวางแผนที่ไม่เหมาะสม การทบทวนแผนการเท่านั้นไม่เพียงพอต่อการแก้ปัญหา ต้องมีการปรับปรุงคุณภาพของกระบวนการวางแผน โดยการหาปัจจัยที่ไม่เหมาะสม สาเหตุของการวางแผนและทำการปฏิบัติการแก้ไข ความก้าวหน้าของการปรับปรุงจะเกิดขึ้นได้โดยการกำจัดสาเหตุ และขั้นตอนที่สำคัญก็คือการทบทวนแผนการที่ต้องมีการชี้แจงถึงสาเหตุแห่งความล้มเหลวอย่างถูกต้อง และมีการเปลี่ยนแปลง

แผนเพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมไปได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ควรมีการวางแผนการปรับปรุงคุณภาพเป็นรายปี และมีการทบทวนทุกปี เพื่อให้แน่ใจว่าแผนการดังกล่าวมีความเชื่อถือได้และเหมาะสม การนำวงจรคุณภาพไปปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่องในทุกระดับขององค์กร จะทำให้เราสามารถปรับปรุงและเพิ่มคุณภาพงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจน เมื่อปัญหาเดิมหมดไปเราก็สามารถแก้ปัญหาใหม่ๆ ได้ด้วยวงจรคุณภาพต่อไป

จาร์ส นองมาก (2550, หน้า 115-127) ได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้วงจรคุณภาพ (PDCA) ในสถานศึกษา โดยเฉพาะในด้านการประกันคุณภาพในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผนเพื่อเตรียมการปฏิบัติ (Plan-P)

การวางแผนหรือการจัดทำแผนเป็นการเตรียมการอย่างฉลาดรอบคอบในการปฏิบัติงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับคน งาน และทรัพยากรต่างๆ ของหน่วยงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับไม่ว่าจะเป็นงานใหญ่หรืองานเล็ก จำเป็นต้องมีการวางแผนหรือการเตรียมการเพื่ออนาคตเพื่อช่วยให้สามารถทำงานได้ดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การวางแผนปฏิบัติงานจึงเป็นการกำหนดรายละเอียดเพื่อการทำงานในอนาคตของสถานศึกษาโดยรวม และระบบการวางแผนในการทำงานจะก่อให้เกิดประโยชน์มากมาย โดยเฉพาะในประเด็นต่อไปนี้

1.1 การทำงานมีจุดหมาย เพราะได้เตรียมการแก้ปัญหาล่วงหน้าไว้แล้ว

1.2 สามารถตรวจวัดความสำเร็จและประเมินผลการดำเนินงานได้เป็นระยะๆ

และหากพบปัญหาหรืออุปสรรคก็สามารถปรับแก้ได้ทันท่วงที

1.3 ใช้ทรัพยากรได้อย่างประหยัดและคุ้มค่า

1.4 ทำให้เกิดการประสานงานภายในหน่วยงาน

1.5 ช่วยผู้บริหารในการตัดสินใจและทำให้เกิดการกระจายอำนาจรับผิดชอบ

2. การปฏิบัติตามแผน (Do-D)

การปฏิบัติตามแผนเป็นการบริหารแผนงานหรือโครงการของแต่ละบุคคลตามลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรในหน่วยงานต้องปฏิบัติตามภารกิจตามที่ได้เตรียมการหรือวางแผนล่วงหน้า ไว้แล้วในงานของตนเอง โดยมุ่งพัฒนางานให้ดีขึ้นอยู่เสมอ ฝ่ายบริหารสถานศึกษาจะทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมทั้งการกำกับติดตามเพื่อให้บุคลากรทั้งที่รับผิดชอบงานเฉพาะตัวหรืองานเป็นกลุ่ม สามารถปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ หากจำเป็นต้องมีการนิเทศแนะนำเพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จดียิ่งขึ้นก็เป็นหน้าที่ที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องคอยสอดส่องดูแลและให้การสนับสนุนอยู่เสมอ จุดบกพร่องของการดำเนินงานของสถานศึกษา ในขั้นตอนนี้คือ เมื่อได้มีการวางแผนการดำเนินงานไว้นั้นไม่ว่าจะเป็นในรูปของแผน แผนงาน หรือโครงการต่างๆ ที่จัดทำเป็นรูปเล่มสวยหรู แต่ไม่ได้นำไปปฏิบัติอย่างจริงจังตามที่ได้ทุ่มเททรัพยากรอย่างมากมาย บางแห่งวางแผนไว้ดีแต่ปฏิบัติจริงเป็นอีกอย่าง หรือ

บางแห่งมีการนำไปใช้เหมือนกัน แต่เป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ขาดการกำกับติดตาม หรือ ประสานงานทำให้ไม่เกิดประสิทธิภาพตามที่ควร การปฏิบัติตามแผนในสถานศึกษาที่มีปริมาณงานมากและบุคลากรมาก จำเป็นจะต้องมีระบบที่สามารถตรวจสอบได้ว่าในช่วงเวลาหนึ่งๆ ใครกำลังทำโครงการอะไรอยู่ และในขณะเดียวกันต้องมีการนิเทศเพื่อช่วยเหลือและแนะนำในการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ หากการดำเนินงานในเรื่องใดหรือขั้นตอนใดยังล่าช้าหรือทำไม่ถูกต้องสามารถช่วยเหลือในการปรับปรุง แก้ไข หรือปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานได้ทัน่วงที

3. การตรวจสอบและประเมินผล (Check-C)

การตรวจสอบและประเมินผลเป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากการปฏิบัติในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ทราบว่าการดำเนินงานประสบผลสำเร็จเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้มากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขวิธีการทำงานหรือปรับเปลี่ยนวัตถุประสงค์และเป้าหมายของงานที่กำลังปฏิบัติอยู่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่ในหน่วยงาน การตรวจสอบและประเมินผลเป็นการหาข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนางาน กิจกรรมนี้จึงถือเป็นพื้นฐานของการพัฒนางาน ถ้าทำงานโดยไม่มุ่งหวังที่จะทำให้ดีขึ้นต่อไปก็คงไม่ต้องตรวจสอบและประเมินผลให้เสียเวลา แต่ในวัฏจักรของการทำงาน เราต้องการปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้งานดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา จึงต้องใช้ผลจากการตรวจสอบและประเมินเป็นข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานต่อไป ซึ่งในการดำเนินงานในการตรวจสอบและประเมินผล มีกิจกรรมที่ควรปฏิบัติ 4 ขั้นตอน คือ

3.1 การระบุสภาพความสำเร็จของงานในช่วงเวลาที่จะตรวจสอบ โดยปกติแล้วในการปฏิบัติงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า จะมีข้อมูลที่บอกให้เรารู้ว่าการดำเนินงานมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายอะไรบ้าง มากน้อยแค่ไหน ภายในระยะเวลาตามที่วางแผนไว้ ในการระบุความสำเร็จของงานในขั้นตอนนี้จึงต้องดูช่วงเวลาที่จะทำการตรวจสอบ

3.2 การตรวจสอบวัดผลการดำเนินงาน เป็นการตรวจวัดผลการปฏิบัติงานจริงๆ ณ วันที่ทำการตรวจสอบว่าสำเร็จมากน้อยแค่ไหน โดยการตรวจวัดนั้นอาศัยเครื่องมือและวิธีการที่แตกต่างกัน เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การทดสอบเป็นลายลักษณ์อักษร การดูผลการปฏิบัติงานจริง

3.3 การประเมินผลการดำเนินงาน เป็นการเปรียบเทียบเพื่อตีค่าการดำเนินงานว่าดีหรือมีความเหมาะสมเพียงใด โดยการเปรียบเทียบผลจากการวัด (Measurement) กับเกณฑ์ (Criteria) ซึ่งคือหลักของการประเมิน (Evaluation) โดยทั่วไป การประเมินกรณีนี้อาจกล่าวได้ว่า สภาพความสำเร็จของงานถือเป็นเกณฑ์และผลการดำเนินงานถือเป็นการวัด ดังนั้นเมื่อทำการประเมินเรื่องใดจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสองอย่างของการประเมิน คือ เกณฑ์และผลจากการตรวจวัด หากองค์ประกอบทั้งสองอย่างไม่ครบถ้วนก็ไม่สามารถทำการประเมินได้

3.4 การเสนอแนะ เป็นการเสนอข้อคิดเห็นของผู้ตรวจสอบและประเมินจากผลการประเมินในข้อ 3 เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปรับปรุงแก้ไข ทำให้การดำเนินงานในเรื่องนั้นเป็นผลดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กล่าวคือ หากผลการประเมินดีและมีความเหมาะสมอยู่แล้ว ก็อาจจะยกย่องชมเชย หรือให้กำลังใจผู้ปฏิบัติ หรือปรับเป้าหมายการดำเนินงานให้สูงขึ้นเพื่อเป็นการท้าทายผู้ปฏิบัติ แต่หากผลการประเมินยังไม่ได้ ยังไม่เหมาะสม ก็อาจจะเสนอแนะให้ปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน เพิ่มคน เพิ่มอุปกรณ์ หรือแนะนำวิธีปฏิบัติที่คิดว่าเหมาะสม ซึ่งข้อมูลจากการชี้แนะของผู้ประเมินจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องในการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงพัฒนางานต่อไป

4. การปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน (Act-A)

การปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน คือการดำเนินการตามผลการตรวจสอบและประเมินในขั้นตอนก่อนหน้า เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หากผลการประเมินพบว่างานยังไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ จำเป็นต้องเร่งรัดการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน หรือเพิ่มเวลาในการทำงานเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่คาดหวังได้ แต่หากผลการประเมินพบว่างานสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้แล้ว ในการดำเนินงานต่อไปจะต้องตั้งเป้าหมายที่สูงขึ้นเพื่อเป็นการท้าทายและกระตุ้นให้บุคลากรทำงานได้ดียิ่งขึ้น การปรับปรุงการปฏิบัติงานควรทำได้ตลอดเวลา ไม่ว่าผลลัพธ์จะสำเร็จหรือไม่ก็ตาม การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจะทำให้สถานศึกษาพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นเสมอ อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบในหลายสถานศึกษาคือการไม่ดำเนินการตามผลการตรวจสอบและประเมินอย่างจริงจัง แม้ว่าจะพบข้อบกพร่องจากการประเมินแล้ว แต่ก็ยังคงดำเนินงานในรูปแบบเดิม โดยที่ผู้มีอำนาจในการปรับปรุงไม่ให้ความสำคัญกับข้อเท็จจริงที่ได้รับจากการประเมิน อีกทั้งการโยกย้ายหรือเปลี่ยนแปลงตำแหน่งผู้บริหารก็อาจทำให้การดำเนินงานบางเรื่องเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ส่งผลให้กระบวนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องไม่สามารถดำเนินต่อเนื่องและประสบผลสำเร็จได้

การนำวงจรคุณภาพ (PDCA) มาใช้ในสถานศึกษาจะช่วยให้กระบวนการทำงานมีระเบียบแบบแผน มีการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการปรับปรุงแก้ไขตามผลการตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง ทำให้การดำเนินงานของสถานศึกษาประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

วิฑูรย์ สิมะโชคดี (2550, หน้า 43) กล่าวถึง วงจรคุณภาพ (PDCA) เป็นกิจกรรมหลักที่นำไปสู่การปรับปรุงงานอย่างเป็นระบบและการควบคุมกระบวนการอย่างเป็นระบบอันประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การนำแผนไปปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุงแก้ไข (Act) โดย PDCA ช่วยให้กระบวนการทำงานมีความเป็นระเบียบมากขึ้น และสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอน นอกจากนี้ยังเน้นถึงประโยชน์ของการนำวงจร PDCA มาใช้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการปรับปรุงงานอย่างไม่สิ้นสุด หมายความว่า ทุกครั้งที่วงจรถูกนำไปใช้ ผลลัพธ์ของงานจะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น โดยผลที่ได้จากการปฏิบัติจะถูกนำมาวิเคราะห์และปรับปรุงในรอบต่อไป

กระบวนการนี้ทำให้การพัฒนาคุณภาพของงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องและเสริมสร้างประสิทธิภาพของการดำเนินงานในระยะยาว ซึ่ง PDCA ไม่ใช่แค่การตรวจสอบหรือควบคุมงานในระดับผิวเผิน แต่เป็นการสร้างระบบการทำงานที่มีการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างยืดหยุ่นและรวดเร็ว วงจร PDCA จึงไม่เพียงแต่ช่วยให้การดำเนินงานสอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่ยังทำให้เกิดการพัฒนาในตัวงานให้สูงขึ้นไปเรื่อยๆ ด้วยการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงซ้ำๆ ซึ่งมีผลให้ระดับคุณภาพงานเพิ่มขึ้นในทุกๆ รอบของวงจร

สมศักดิ์ สีนธระเวช (2554, หน้า 188-190) กล่าวเสริมถึงเป้าหมายที่แท้จริงของการใช้ PDCA ว่ามิใช่เพียงแค่การปรับผลลัพธ์ให้ตรงตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ในครั้งแรก แต่ PDCA นั้นถูกออกแบบมาเพื่อให้เกิดการปรับปรุงงานในแต่ละรอบของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดย PDCA จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถพัฒนางานของตนเองขึ้นไปเรื่อยๆ ซึ่งการวางแผนในรอบต่อไปจะมีความละเอียดและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดการปรับปรุงในทุกๆ ระดับ ทั้งการปรับปรุงในระดับปฏิบัติการ ระดับกลยุทธ์ หรือแม้แต่การปรับปรุงในด้านการจัดการทรัพยากรหรือการควบคุมคุณภาพงาน ความสำคัญของการวางแผนและตรวจสอบที่มีการพัฒนาขึ้นไปเรื่อยๆ เขาได้ใช้คำว่า "ม้วนไต" ซึ่งหมายถึงการที่ PDCA ไม่ได้ดำเนินเพียงในระดับพื้นฐานเท่านั้น แต่ยังเป็นการปรับปรุงวงจร PDCA ในแต่ละรอบให้มีความซับซ้อนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น แต่ละรอบของ PDCA จะช่วยให้เกิดการยกระดับคุณภาพการทำงาน ทำให้องค์กรสามารถพัฒนาคุณภาพงานอย่างมั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว

สมศักดิ์ สีนธระเวช (2554, หน้า 188-190) กล่าวถึง จุดหมายที่แท้ของวงจรคุณภาพ (PDCA) ว่าเป็นกิจกรรมพื้นฐานในการบริหารคุณภาพนั้นมิใช่เพียงแค่การปรับแก้ผลลัพธ์ที่เบี่ยงเบนออกไปจากเกณฑ์มาตรฐานให้กลับมาอยู่ในเกณฑ์ต้องการเท่านั้น แต่เพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงในแต่ละรอบของ PDCA อย่างต่อเนื่องเป็นระบบและมีการวางแผน PDCA ที่ม้วนไตสูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งวงจรควบคุมคุณภาพ PDCA มีภารกิจหลัก 4 ขั้นตอน คือ

- ขั้นที่ 1 การวางแผน (Plan-P)
- ขั้นที่ 2 การดำเนินการตามแผน (Do-D)
- ขั้นที่ 3 การตรวจสอบ (Check-C)
- ขั้นที่ 4 การแก้ไขปัญหา (Act-A)

กระทรวงศึกษาธิการ (2558, หน้า 2-4) ได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้ PDCA ในบริบทของการบริหารจัดการศึกษา โดยเน้นว่าการใช้ PDCA นั้นเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาในระดับประเทศหรือตามสถานศึกษาในระดับย่อยๆ ซึ่ง PDCA ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารที่ช่วยให้กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยในการบริหารจัดการศึกษา PDCA ถูกนำมาใช้ในการ

บริหารทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาผู้เรียน และการบริหารทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา

การนำ PDCA มาใช้ในบริบทของการจัดการศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากคุณภาพการศึกษาที่ดีนั้นต้องอาศัยการบริหารจัดการที่เป็นระบบและสามารถปรับปรุงกระบวนการได้อย่างต่อเนื่อง การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรไม่สามารถเกิดขึ้นได้ หากขาดกระบวนการบริหารจัดการที่ดี กระทรวงศึกษาธิการยังได้เน้นว่าการใช้ PDCA ในการบริหารจัดการศึกษาจะช่วยให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามความคาดหวังของผู้เรียน ผู้ปกครอง และสังคม โดยมีการวางแผนที่ครอบคลุมการปฏิบัติ การตรวจสอบผลลัพธ์ และการปรับปรุงเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ในด้านของการบริหารระบบคุณภาพ กระทรวงศึกษาธิการชี้ให้เห็นว่า PDCA สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการการศึกษาทั้งในระดับองค์กรและสถานศึกษา โดยเน้นการบริหารทรัพยากร การจัดการกระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผลลัพธ์ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน PDCA จึงถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารระบบคุณภาพของสถานศึกษา

เมลนิค และเดนซเลอร์ (Melnyk & Denzler, 1996, อ้างถึงใน เรื่องวิทยุ เกษสุวรรณ, 2545, หน้า 98-99) กล่าวถึงแนวคิดของเดมมิ่งว่า ผู้บริหารระดับสูงต้องมีบทบาทหลายด้านและการจัดการคุณภาพที่ประสบความสำเร็จนั้นต้องอาศัยหลักการ ที่เรียกว่าวงจรคุณภาพ (PDCA) แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) หมายถึง วางแผนโดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่หรืออาจเก็บรวบรวมขึ้นมาใหม่ นอกนั้นอาจทดสอบเพื่อเป็นการนำร่องก่อนก็ได้

ขั้นตอนที่ 2 การทำ (Do) หรือลงมือทำ หมายถึง ลงมือเอาแผนไปทำ ซึ่งอาจทำในขอบข่ายเล็กๆ เพื่อทดลองดูก่อน

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ (Check) หมายถึง การตรวจสอบหรือสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นว่ามีการเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใดและเป็นไปในทางใด

ขั้นตอนที่ 4 การแก้ไข (Act) หรือลงมือแก้ไข (Corrective Action) หมายถึง หลังจากที่ได้ศึกษาผลลัพธ์แล้ว อาจไม่เป็นไปตามที่ต้องการหรือมีปัญหาที่ต้องแก้ไข ก็ต้องดำเนินการแก้ไขตามที่จำเป็น หลังจากนั้นสรุปเป็นบทเรียนและพยานหลักฐานเพื่อเป็นพื้นฐานในการคิดหาวิธีการใหม่ๆ ต่อไป

การทำตามวงจรคุณภาพต้องทำซ้ำไปเรื่อยๆ เพื่อสรุปเป็นบทเรียนอยู่ตลอดเวลา ยิ่งกว่านั้นต้องเข้าใจด้วยว่าการจัดการคุณภาพไม่ใช่สงครามที่ผู้บริหารจะรบชนะด้วยตัวคนเดียว

การจัดการคุณภาพจะประสบความสำเร็จได้ ต้องเป็นการกระทำทั้งองค์กร เพราะการจัดการคุณภาพเป็นปรัชญาสำหรับองค์กรและคนทุกคนในนั้น

สรุป การบริหารงานด้วยวงจรเดมมิง (Deming Cycle) เป็นกระบวนการบริหารคุณภาพที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในองค์กรหรือหน่วยงาน และเพื่อให้องค์กรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การบริหารงานด้วยกระบวนการวงจรเดมมิง จะต้องประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข หากไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้ จะต้องทำการทบทวนแผนการโดยเริ่มต้นใหม่และทำตามวงจรคุณภาพซ้ำอีก เมื่อวงจรคุณภาพหมุนซ้ำไปเรื่อยๆ จะทำให้เกิดการปรับปรุงงานและระดับผลลัพธ์ที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งหลักการดังกล่าวหากนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาจะช่วยพัฒนาบุคลากรและผู้เรียนให้มีคุณภาพ

แนวคิดการบริหารงานวิชาการ

ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการคือกระบวนการจัดการด้านการเรียนการสอน หลักสูตร และการประเมินผล เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

หวน พันธุพันธ์ (2548, หน้า 7) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ การทำแผนการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การประเมินผลการวัดผลและการนิเทศการสอน

กุลชญา เทียงตรง (2550, หน้า 34) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ดีขึ้นด้วยการร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย นับตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายและจุดมุ่งหมายของการศึกษา

สุชาติ วาระดี (2551, หน้า 10) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการได้รับการศึกษา อันเป็นเป้าหมายของการศึกษา

สันติ บุญภิรมย์ (2552, หน้า 21) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิด ทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และการบริหารสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ไปหล่อเลี้ยงหัวใจ การบริหารจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของงาน

วิชาการ สามารถทำให้งานวิชาการเกิดพลวัต (Academic Affairs Dynamic) อยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพองค์การศึกษาย่างต่อเนื่องตลอดไป

ศิริพร ทาทราย (2552, หน้า 13) ได้รวบรวมและสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นงานที่สำคัญ มีขอบเขตกว้างขวาง ครอบคลุมกิจกรรมตามหลักสูตร และกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร เป็นหัวใจและงานหลักที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องดำเนินการจัดโปรแกรมการเรียนการสอน และทำกิจกรรมทุกชนิดเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพที่ดี รวมทั้งการวัดผลประเมินผลด้วย

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของงานวิชาการไว้ 2 ความหมายว่า 1) การบริหารงานวิชาการ ถ้ามองในด้านกระบวนการดำเนินงานแล้ว หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่ การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผล การสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรและจุดหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดกับผู้เรียน 2) การบริหารงานวิชาการ มองในด้านงานของสถานศึกษา งานบริหารงานวิชาการ ได้แก่ งานการควบคุมดูแลหลักสูตรการสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียน คู่มือครู การจัด ชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครู การนิเทศการศึกษา การเผยแพร่งานวิชาการ การวัดผลการศึกษา การศึกษาวิจัย การประเมินมาตรฐานสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา เป็นต้น

ละอองดาว ปะโพธิง (2554, หน้า 20) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการกิจทุกชนิดในโรงเรียนซึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุงการพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพ บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร ตลอดจนกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ สนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมภายในหรือภายนอกห้องเรียน โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารที่เกี่ยวข้อง กับการเรียนการสอน ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การพัฒนาหลักสูตร การนำหลักสูตร ไปใช้ การใช้สื่อการสอน การพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงการประเมินผล การวัดผลและการนิเทศการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาและเกิดประโยชน์สูงสุด

ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นงานสำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากงานวิชาการ เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับ การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี ตลอดจนการประเมินให้ดีขึ้น เพื่อให้เป็นไปตาม

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน และประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2550, หน้า 26) ได้กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียนมีขอบข่ายกว้างขวาง ผู้บริหารโรงเรียนต้องกระจายอำนาจในการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน มีการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบ ต้องเป็นผู้นำทางวิชาการสามารถปฏิบัติงาน ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด โดยมุ่งประโยชน์โดยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสามารถปรับตัวในสังคม มีคุณธรรม มีความขยันหมั่นเพียร มีความรู้และทักษะตามศักยภาพ และมีความเป็นพลเมืองดีในระบบประชาธิปไตย

ทศนี วงศ์เย็น (2553, หน้า 25) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญดังต่อไปนี้

1. ทำให้ผู้บริหารตระหนักเห็นความสำคัญของงานวิชาการซึ่งเป็นงานหลักของสถานศึกษา เพราะความสำเร็จของสถานศึกษาส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน
2. ทำให้ผู้บริหารและครูวางแผนพัฒนางานวิชาการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์
3. ทำให้สถานศึกษาปรับปรุงและพัฒนางานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน
4. ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนในการพัฒนาการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียนและชุมชน

จรุณี แก้วเอี่ยม (2556, หน้า 6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการไว้ว่าเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษา มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัด หากผู้บริหารสามารถบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงถือได้ว่าการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจ เป็นส่วนสำคัญที่สุดในสถานศึกษา ผู้บริหารต้องใส่ใจและตระหนักในภารกิจ รู้จักปรับปรุงตนเอง รู้และเข้าใจงานวิชาการอย่างถ่องแท้ รวมทั้งพัฒนางานวิชาการให้ก้าวหน้า ทันต่อการศึกษาในยุคปัจจุบัน

สมิทซ์ (Smith, 1961, pp. 450-457, อ้างถึงใน วีระชาติ วิลาศรี, 2550, หน้า 49) กล่าวว่า ในด้านการใช้เวลาในการบริหารงานและการให้ความสำคัญของงานในสถานศึกษา งานใน ความรับผิดชอบของผู้บริหาร โดยแยกงานออกเป็น 7 ประเภท พบว่า

1. การบริหารงานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 40
2. การบริหารงานบุคคล ได้แก่ ครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 20
3. การบริหารงานกิจการนักเรียน นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20
4. การบริหารการเงิน คิดเป็นร้อยละ 5

5. การบริหารงานอาคารสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 5
6. การบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน คิดเป็นร้อยละ 5
7. การบริหารงานทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 5

จากความสำคัญของการบริหารงานวิชาการข้างต้น สามารถกล่าวได้ว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญต่อการกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อคุณภาพของผู้เรียน หากผู้บริหารสามารถบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะเป็นตัวชี้วัดที่ดีถึงความสามารถของผู้บริหาร การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญที่สุดในสถานศึกษา

หลักการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักและเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา มีนักวิชาการได้ให้แนวคิดและหลักการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2550, หน้า 26) ได้กล่าวว่า หลักการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต้องอาศัยหลักการและวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

1. ยึดหลักให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นไปตามกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและสอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของชุมชน และสังคมอย่างแท้จริง โดยมีครูและผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วม
2. มุ่งส่งเสริมสถานศึกษาให้จัดกระบวนการเรียนรู้โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด
3. มุ่งส่งเสริมให้ชุมชนและสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้รวมทั้งสร้างเครือข่ายและแหล่งเรียนรู้
4. มุ่งจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานโดยจัดให้มีดัชนีชี้วัดคุณภาพการจัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้และสามารถตรวจสอบคุณภาพการศึกษาได้ทุกช่วงชั้น
5. มุ่งส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการจัดและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 6-7) กล่าวถึงหลักการบริหารงานวิชาการไว้ 2 ประการ คือ

1. หลักแห่งประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การได้มีผลผลิตเพิ่มขึ้นโดยไม่เพิ่มการลงทุน นั่นคือ นักเรียนสามารถสำเร็จการศึกษาตามกำหนดของหลักสูตรโดยไม่ล่าออกกลางคัน เรียนเกินเวลา และช้ากว่ากำหนด
2. หลักแห่งประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ผลผลิตได้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ นั่นคือ นักเรียนมีคุณภาพตามจุดหมายของหลักสูตร มีความรู้ความสามารถ ทักษะคุณภาพ

และการจัดการได้แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับการบริหารองค์การ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล “Good Governance” ที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ประการ (สมบัติ เปี่ยมบริบูรณ์, 2550) ดังนี้

2.1 หลักนิติธรรม คือ การตั้งระเบียบ ข้อบังคับ กฎและกติกาต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของบุคลากร และถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

2.2 หลักคุณธรรม คือ การสร้างค่านิยมที่ดีงามให้บุคลากรถือปฏิบัติ ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความอดทน ขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย เป็นต้น

2.3 หลักความโปร่งใส คือ การทำงานที่สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ โดยการปรับปรุงระบบ และกลไกการทำงานของสถานศึกษาให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บุคลากรเข้าถึงได้สะดวก ตลอดจนมีระบบหรือกระบวนการตรวจสอบประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการสร้าง ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

2.4 หลักความมีส่วนร่วม คือ การให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจสำคัญๆ ของสถานศึกษา รวมถึงเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสามัคคี และความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร บุคลากร และชุมชน

2.5 หลักความรับผิดชอบ คือ ผู้บริหารตลอดจนบุคลากรต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างดียิ่ง โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน และการให้บริการแก่ชุมชนและผู้ปกครอง เพื่ออำนวยความสะดวกต่างๆ มีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่การงานที่ตนรับผิดชอบอยู่ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่

2.6 หลักความคุ้มค่า คือ ผู้บริหารต้องตระหนักว่ามีทรัพยากรค่อนข้างจำกัด ดังนั้น ในการบริหารจัดการจำเป็นจะต้องยึดหลักความประหยัดและความคุ้มค่า ซึ่งจำเป็นจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายไปที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

แคทซ์ (Katz, 1974, pp. 90-102, อ้างถึงใน รุ่ง แก้วแดง และชัยณรงค์ สุวรรณสาร, 2550, หน้า 205) ได้กล่าวว่า การที่จะบริหารงานให้ประสบความสำเร็จ มีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น ผู้บริหารต้องมีทักษะ 3 ด้าน คือ 1) ทักษะในด้านความคิด เป็นความสามารถในการวิเคราะห์ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การตัดสินใจ ความสามารถในการมองภาพรวมขององค์กร ผู้บริหารจะต้องรอบรู้และเข้าใจความสลับซับซ้อนของหน่วยงาน และสามารถทำให้ทุกส่วนขององค์กรดำเนินงานประสานกันอย่างมีประสิทธิภาพ 2) ทักษะด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นความสามารถของผู้บริหารในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักในการสร้างแรงจูงใจ การรู้จักสนองความต้องการของบุคคล เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล แก้ไขปัญหาความขัดแย้ง

ทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาการสร้างกลุ่มสัมพันธ์ รู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และ 3) ทักษะในด้านความรู้ทางวิชาการ เป็นความชำนาญหรือทักษะของผู้บริหารที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับงานและเทคนิคต่างๆ

ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่าหลักการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา จะมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลได้นั้น ผู้บริหารจำเป็นต้องมีวิธีการจัดการกับทักษะดำเนินการได้โดยการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สร้างเครือข่ายและแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยมีดัชนีชี้วัดคุณภาพการจัดหลักสูตรได้ทุกช่วงชั้น และรู้จักสร้างเสริมแรงจูงใจ ในการสร้างความร่วมมือระหว่างบุคคลในองค์กร มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และยอมรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำพาองค์กรสู่ความก้าวหน้าและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

ขอบข่าย หมายถึง ขอบเขตงานซึ่งตรงกับคำว่า Scope ในภาษาอังกฤษ คือ การกำหนดกรอบของการทำงานให้อยู่ในวงจำกัด เพื่อส่งผลให้งานที่ดำเนินการนั้นมีความสมบูรณ์ ครบถ้วน ก่อให้เกิดทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล (สันติ บุญภิรมย์, 2552, หน้า 9)

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 32) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารสถานศึกษามีจำนวน 4 ด้าน หรือ 4 งานหลัก ได้แก่

1. การบริหารวิชาการ
2. การบริหารงบประมาณ
3. การบริหารงานบุคคล
4. การบริหารทั่วไป

งานวิชาการเป็นงานหลักหรือภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 มุ่งให้มีการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการศึกษาไปให้สถานศึกษามากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้อย่างอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษาชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถวัดผลประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ

ทั้งนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าฝ่ายบริหารวิชาการ ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย มีบทบาทสำคัญในการที่จะทำให้งานวิชาการเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 27 มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา โดยกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่สำคัญดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 633-638)

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

แนวทางการปฏิบัติ

1.1 ศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 สารระ
แกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการของ
สังคม ชุมชน และท้องถิ่น

1.2 วิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสถานภาพสถานศึกษา เพื่อกำหนด
วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายรวมทั้ง
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารและครูผู้สอน

1.3 จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตร
สถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยพยายามบูรณาการ
เนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

1.4 นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการการใช้
หลักสูตรให้เหมาะสม

1.5 นิเทศการใช้หลักสูตร

1.6 ติดตามและประเมินการใช้หลักสูตร

1.7 ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม

ดังนั้น กล่าวได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา คือ การพัฒนาหลักสูตร
ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย
ตลอดจนการนำหลักสูตรไปใช้ การติดตามและประเมินผล การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตาม
ความเหมาะสม โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

แนวทางการปฏิบัติ

2.1 ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้
โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2 ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้
สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญ
สถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและ
การปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่างๆ ให้สมดุลกัน
ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ กิจกรรม
ทั้งนี้ โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ และ

นำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม

2.3 จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่างๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร เช่น นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกัน หรือแบบอื่นๆ ตามความเหมาะสม

2.4 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูเพื่อกระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม
ดังนั้น กล่าวได้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ คือ การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ จัดกระบวนการเรียนรู้ โดยมีเนื้อหาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของผู้เรียน การฝึกทักษะทั้งกระบวนการคิด การอ่าน โดยผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการป้องกันตัวและแก้ปัญหาได้ รวมไปถึงการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ ในชุมชนและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน

3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน

แนวทางการปฏิบัติ

3.1 กำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา

3.2 ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.3 ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน

3.4 จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการ และอื่นๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

3.5 พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

ดังนั้น กล่าวได้ว่า การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน คือ การวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา แต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา โดยการประเมินจากสภาพจริงของผู้เรียน มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และผลการเรียนจาก สถานศึกษาอื่น ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และมีการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ

4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

แนวทางการปฏิบัติ

4.1 ศึกษา วิเคราะห์วิจัย การบริหารการจัดการและพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของโรงเรียน

4.2 ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละสาระการเรียนรู้

4.3 ประสานความร่วมมือในการศึกษา วิเคราะห์วิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัยหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และงานวิชาการกับโรงเรียน บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน และสถาบันอื่น

ดังนั้น กล่าวได้ว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือ การบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิจัยและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการแก่โรงเรียน ครอบครัว และชุมชน

5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

แนวทางการปฏิบัติ

5.1 ศึกษา วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และการบริหารงานวิชาการ

5.2 ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน การพัฒนางานด้านวิชาการ

5.3 ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดทำ พัฒนา และใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานวิชาการกับโรงเรียน บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานและสถาบันอื่น

5.4 การประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ดังนั้น กล่าวได้ว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา คือ การผลิต พัฒนาสื่อ และเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน สร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ครู และในการพัฒนางานวิชาการและส่งเสริมให้มีการประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

6. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

แนวทางการปฏิบัติ

6.1 จัดระบบโครงสร้างองค์การให้รองรับระบบการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน

6.2 กำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษา และตัวชี้วัดของกระทรวง เป้าหมายความสำเร็จของสำนักงานการศึกษาเอกชนหลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

6.3 วางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายความสำเร็จของโรงเรียน

6.4 ดำเนินการพัฒนางานตามแผนและติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายใน เพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

6.5 ประสานความร่วมมือกับโรงเรียน และหน่วยงานอื่นในการปรับปรุงและพัฒนา ระบบประกันคุณภาพภายใน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

6.6 ประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา

6.7 ประสานงานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษา ในการประเมินโรงเรียนเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ดังนั้น กล่าวได้ว่า การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา คือ การจัดระบบการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน การวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายใน ทำการประสานงานร่วมมือกับโรงเรียนอื่น เพื่อปรับปรุงระบบประกันคุณภาพการศึกษา และประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาและสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2550, หน้า 31) ได้กล่าวถึงขอบข่ายและภารกิจบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ

1.1 การวางแผนการบริหารงานวิชาการ

1.2 การจัดการเรียนการสอน

1.3 การคัดเลือกหนังสือแบบเรียน

1.4 การนิเทศการศึกษา

งานวิชาการเป็นงานหลักและหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา

การบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จจะต้องมีการวางแผนงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา มีการนิเทศติดตามและประเมินอย่างเป็นระบบครบวงจร บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารครู จะต้องครอบคลุมทั่วถึงทั้งด้านการเป็นผู้นำทางวิชาการ การเป็นผู้ใช้บริหารช่วยเหลือ แนะนำ

ส่งเสริม ตลอดจนการศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาแก้ปัญหาของการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา

2. การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

- 2.1 การจัดทำระเบียบและแนวทางการปฏิบัติในการบริหารหลักสูตร
- 2.2 การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
- 2.3 การนำหลักสูตรไปใช้
- 2.4 การตรวจสอบ ทบทวนการใช้หลักสูตร
- 2.5 การรายงาน การตรวจสอบทบทวนหลักสูตร
- 2.6 การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร

หลักสูตรสถานศึกษา เป็นกรอบแนวทางการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาผู้เรียน ให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม โดยจัดให้เหมาะสมกับวัยและศักยภาพของผู้เรียน เพื่อเติบโตเป็นพลเมืองที่ทรงคุณค่า เป็นสมาชิกที่ดีของ ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ กระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การนำหลักสูตรไปใช้ การตรวจสอบทบทวนหลักสูตร รายงานการตรวจสอบทบทวนหลักสูตร และการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา

3. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

- 3.1 วิธีการจัดการเรียนรู้
- 3.2 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 3.3 การแนะแนว
- 3.4 การวิจัยในชั้นเรียน
- 3.5 การวัดผลและประเมินผล การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนตาม

กระแสการปฏิรูปการศึกษาใน

ปัจจุบันมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ วิธีการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีนักการศึกษาหลายๆ ท่านพยายามศึกษาวิจัยและนำเสนอกระบวนการใหม่ๆ ในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องจัดให้ครบถ้วนและเหมาะสม เพื่อประโยชน์อันสูงสุดของผู้เรียน ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงไปสู่การปฏิบัติ โดยจะต้องสร้างความตระหนัก ความเข้าใจและเป็นผู้ชี้แนวทางดำเนินการ ซึ่งจะทำให้การบริหารงานวิชาการและการพัฒนาการเรียนรู้เกิดผลทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพ

4. การประกันคุณภาพการศึกษา

- 4.1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
- 4.2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นกระบวนการบริหารจัดการที่มีการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ซึ่งเป็นภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องทำอยู่แล้วเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. การพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

5.1 การพัฒนานักเรียนสู่ความเป็นเลิศ

5.2 การจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 29) กล่าวว่าขอบข่ายและภารกิจงานวิชาการ มีดังนี้

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการใช้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
2. การวางแผนด้านงานวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
8. การนิเทศการศึกษา
9. การแนะแนว
10. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
11. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
12. การส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
13. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
14. จัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
15. การคัดหนังสือแบบเรียน เพื่อใช้ในสถานศึกษา การพัฒนาแบบใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 3-4) ได้ให้ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการในเรื่องแผนการปฏิบัติงานวิชาการ โครงการสอน เนื้อหาการสอน และการบันทึกการสอน

2. การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนในด้านเวลาเรียน ตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียนตามที่กระทรวงกำหนด การปรับปรุงการเรียนการสอน และการทดลองปฏิบัติที่สามารถปฏิบัติได้จริงและเกิดผลต่อผู้เรียน

3. การบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมหลักสูตร การจัดสื่อการเรียนการสอน การจัดห้องสมุด และการนิเทศเพื่อเอื้อต่อการศึกษาของผู้เรียน โดยมีผู้สอนเป็นผู้แนะนำแก้ไข

4. การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการช่วยในการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2555, หน้า 30) กล่าวว่า ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการครอบคลุมด้านต่างๆ คือ

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะนำการศึกษา
9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ องค์กร หน่วยงาน

และสถาบันที่จัดการศึกษา

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการนั้น เป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งถ้าหากผู้บริหารสถานศึกษาสามารถบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะส่งผลให้มาตรฐานคุณภาพของการจัดการศึกษาเป็นที่ประจักษ์เด่นชัด ฉะนั้นแล้วการบริหารงานวิชาการจึงถือว่าเป็นหัวใจหลัก และเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารทุกระดับจำเป็นต้องตระหนักและใส่ใจในภารกิจ รู้และเข้าใจในงานวิชาการอย่างแท้จริง ตลอดจนการพัฒนางานวิชาการให้ก้าวหน้าทันสมัย ต่อยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน อันจะนำมาซึ่งความสำเร็จในการบริหารการศึกษาอย่างภาคภูมิใจ

งานวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาของการวิจัยโดยอ้างอิงจากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ อ้างอิงจากการศึกษาของ อทิตยา วงศ์ศา และชุติมา มุสิกานนท์ (2558) ซึ่งได้ทำการศึกษาระงานด้านการบริหารงานวิชาการจำนวน 17 งาน นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 12 เรื่อง เพื่อนำมาประกอบการกำหนดขอบเขตของการศึกษา รายละเอียดของการสังเคราะห์เนื้อหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการสังเคราะห์เนื้อหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา นักวิชาการ	การพัฒนาหลักสูตร	การเรียนการสอน	การวัดผลและประเมินผล	การวิจัยพัฒนาการศึกษา	สร้างเครือข่ายพัฒนาการศึกษา	การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี	นิเทศการศึกษา	ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
พงศธร เพชรเทพ, พรทิพย์ อ้นเกษม และกัญญกร เอี่ยมพญา (2567)	✓	✓	✓				✓	
ชัยชนะ นาทองไชย, เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต และปัญญา ธีระวิทย์เลิศ (2567)	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
รัตนพร อนันต์ประดิษฐ์, สรรเสริญ หุ่นแสน และดาวประกาย ระโส (2567)	✓	✓	✓	✓	✓			
สิทธิภพ ไชยคินี และชัชณพวงศ์ ศรีจันทร์ (2566)	✓	✓	✓			✓		
นฤมล มณีแดง และสมใจ สืบเสาะ (2566)	✓	✓	✓	✓		✓		
ปิยะนันท์ ว่องพัฒน์วงศ์ และนุชนรา รัตนศิริระประภา (2566)	✓	✓	✓	✓		✓		✓
พระสมุทรสมพร อุชุธมโม (2564)	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
จรรยาภรณ์ ภูกลาง และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2564)	✓	✓	✓			✓	✓	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

นักวิชาการ การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา	การพัฒนาหลักสูตร	การเรียนรู้การสอน	การวัดผลและประเมินผล	การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา	สร้างเครือข่ายพัฒนาการศึกษา	การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี	นิเทศการศึกษา	ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
ยุพา พรหมแย้ม (2562)	✓	✓		✓		✓		
ธัญดา ยงยศยิ่ง (2560)	✓	✓	✓	✓	✓			
อัทพร อูระงาม และสาวิตรี รตโนภาส สุวรรณลี (2560)	✓	✓	✓	✓	✓			
สมศักดิ์ ไชยสุวรรณ (2558)	✓	✓	✓	✓	✓	✓		
รวม	12	12	11	9	6	8	2	2

เมื่อสรุปจากการสังเคราะห์งานวิจัยแล้ว พบว่า มีการให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาใน 6 ประเด็นหลัก ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร (ความถี่ 12) และการเรียนรู้การสอน (ความถี่ 12) รองลงมาได้แก่ การวัดและประเมินผล (ความถี่ 11) การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา (ความถี่ 9) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี (ความถี่ 8) และสร้างเครือข่ายพัฒนาการศึกษา (ความถี่ 6) ตามลำดับ ดังนั้น ในงานวิจัยครั้งนี้ จึงสามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาในเรื่องการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ออกเป็น 6 ด้านหลัก ได้แก่

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
3. ด้านการวัดและประเมินผล
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น
6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

นโยบายและยุทธศาสตร์การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นโยบายและยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้นมุ่งเน้นการพัฒนา หลักสูตร การฝึกอบรมครู และการใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมกับความท้าทายในยุคโลกาภิวัตน์และตลาดแรงงานระหว่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2559) ได้กล่าวถึง ภาพรวมของการพัฒนาระบบ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยได้นำเสนอภาพรวมของปัญหาข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาระบบการเรียนการสอน ภาษาจีนของประเทศไทยในด้านต่างๆ ของระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา

1.1 บทบาทและความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษา ในสังคมโลกปัจจุบัน ประเทศจีนมีบทบาทสูงมากในการพัฒนาเศรษฐกิจ ในภูมิภาคอาเซียนและภูมิภาคต่างๆ ของโลก และมีแนวโน้มที่จะขยายบทบาทในประชาคมโลก อย่างต่อเนื่อง ภาษาจีนจึงนับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญภาษาหนึ่ง ซึ่งเป็นภาษาสำคัญ อันดับสอง รองจากภาษาอังกฤษ และเป็นภาษาหนึ่งที่ใช้ในองค์กรสหประชาชาติ ในปัจจุบัน เมื่อประเทศจีนมีการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างมั่นคง และได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกในองค์กรการค้าโลก จึงทำให้อิทธิพลของประเทศจีน ทวีความสำคัญต่อประเทศต่างๆ มากขึ้นด้วย รวมถึงประเทศไทย ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบันได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากภาษาจีน ได้เข้ามามีบทบาทต่อการทำงานในกลุ่มธุรกิจและสถานประกอบการต่างๆ เช่น การค้าขาย การท่องเที่ยว หรือการร่วมทุนกับนักธุรกิจชาวจีน จึงทำให้มีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถด้านภาษาจีนเพิ่มขึ้น

ในปัจจุบันและอนาคตนักเรียนไทยจำเป็นต้องมีความรู้ภาษาจีนเพิ่มขึ้นอีก หนึ่งภาษา การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพียงภาษาเดียวไม่เพียงพอในการทำงานอีกต่อไป ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาจีนในระดับประถมศึกษาจึงเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนภาษาจีน ในระดับสูงขึ้น โดยเน้นการเรียนรู้คำศัพท์พื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อการสื่อสารผ่านบทสนทนา และการเขียนตัวอักษรจีน

ทั้งนี้ ในภาพรวมของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยังไม่ ประสบความสำเร็จมากนัก ซึ่งขึ้นอยู่กับปัญหาและอุปสรรคในหลายด้าน เช่น ยังไม่มีมาตรฐาน หลักสูตรภาษาจีนที่ชัดเจน โรงเรียนหลายแห่งยังไม่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านภาษาจีนอย่างมีคุณภาพ และความรู้พื้นฐาน ภาษาจีนของผู้เรียนที่ต่างกัน ประกอบกับหลักสูตรในแต่ละช่วงชั้นไม่มีความต่อเนื่องกัน จึงพบปัญหา

ว่าผู้เรียนบางคนเคยเรียนภาษาจีนตั้งแต่ระดับประถมศึกษามาแล้ว แต่ต้องมาเรียนภาษาจีนเหมือนที่เคยเรียนในระดับมัธยมศึกษาอีกครั้ง ส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มขึ้น เป็นต้น จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนประสบกับปัญหาอย่างมาก จึงเป็นที่มาสำหรับการทำงานวิจัยในเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับประถมศึกษา เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการเรียนการสอนของประเทศไทยให้เป็นระบบเดียวกัน และสามารถนำผลการศึกษาดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.2 สภาพปัจจุบันของการเรียนการสอนภาษาจีนระดับประถม

ปัจจุบันโรงเรียนที่สอนภาษาจีนในประเทศไทย (ระดับประถมศึกษา) สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1.2.1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

1.2.2 โรงเรียนสอนภาษาจีน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)

1.2.3 โรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)

1.2.4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร (กทม.)

1.3 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษา
นโยบายการเรียนการสอนภาษาจีนของกระทรวงศึกษาธิการ (ปี พ.ศ. 2557)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนนำไปสู่การปฏิบัติให้เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของพื้นที่ให้มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นการพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และมีทักษะด้านการใช้ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของคนไทยในการแข่งขันระดับนานาชาติ ทั้งนี้ ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2557 เรื่อง “นโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน” มีสาระสำคัญ ดังนี้

มาตรการที่ 1 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยให้เริ่มเปิดสอนภาษาจีนได้ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้นไป (หากต้องการเปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนต้องมีความพร้อมก่อน) ในการจัดการเรียนการสอน ให้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน แต่ละระดับชั้นให้เหมาะสมกับวัย ศักยภาพ และความต้องการ โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสาร

ได้ ให้มีการปรับจำนวนคาบเรียนและจำนวนนักเรียนให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้มีการจัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับนักเรียน โดยโรงเรียนศูนย์เครือข่ายฯ ระยะเวลา 3-4 สัปดาห์ อย่างน้อย 1 ครั้ง

มาตรการที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน ให้พัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรและแนวทางการทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งจัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับส่งเสริมกลุ่มนักเรียนที่มีศักยภาพด้านภาษาจีนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะภาษาจีนมากยิ่งขึ้น

มาตรการที่ 3 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน โดยให้ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่ในโรงเรียนในปัจจุบันให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ปรับเปลี่ยน พร้อมจัดทำคู่มือครูประกอบการใช้พัฒนา และจัดทำสื่อการสอนหลักและสื่อการสอนสนับสนุนที่มีคุณภาพทันสมัย โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

มาตรการที่ 4 การวัดและประเมินผล มีการประเมินความสามารถการใช้ภาษาจีนของผู้เรียนด้วยเครื่องมือที่ได้มาตรฐานระดับสากล หรือใช้ข้อสอบกลางที่พัฒนาโดย สพฐ. ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงการพัฒนาค้างข้อสอบ การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ภาษาจีน โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

มาตรการที่ 5 การพัฒนาครูสอนภาษาจีน โดยสำรวจข้อมูลพื้นฐานและจัดทำฐานข้อมูลของครูผู้สอน เพื่อวางแผนเกี่ยวกับอัตรากำลังและการพัฒนาครู กำหนดมาตรฐานความรู้ ความสามารถทางภาษาของครูสอนภาษาจีนโดยเทียบกับมาตรฐานของเจ้าของภาษา สอบวัดระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะด้านภาษาจีนของครูสอนภาษาจีน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาขั้นต่อไป มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะวิธีการสอนแบบต่างๆ รวมทั้งเทคนิคการวัดและประเมินผลสนับสนุนให้ครูสอนภาษาจีนที่มีคุณภาพไปอบรมเพื่อเสริมประสบการณ์ ณ ประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน มีการสัมมนาสาธิตแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการสอนที่ได้ผลดี (Best Practice) และให้มีการจัดกิจกรรมค่ายภาษาเข้มข้นสำหรับครู ระยะเวลาประมาณ 3-4 สัปดาห์ อย่างน้อย 1 ครั้ง

มาตรการที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน โดยให้มีคณะกรรมการควบคุมคุณภาพทั้งระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน สำรวจความต้องการการเรียนและการใช้ภาษาจีนของผู้เรียนหรือของหน่วยงาน/สถานประกอบการ จัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นปัจจุบัน เพื่อการกำกับดูแลและใช้ข้อมูลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จัดทำแผนการกำกับติดตามที่ชัดเจน เน้นการจัดการเรียนการสอนตามความพร้อม ความต้องการ และ

ความสนใจของผู้เรียน กรณีผู้เรียนไม่เลือกเรียนภาษาจีนต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาต่างประเทศอื่นหรือวิชาเลือกอื่น

ทั้งนี้ให้โรงเรียนทุกสังกัดที่ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนตามมาตรฐานดังกล่าวข้างต้น โดยเริ่มในปีการศึกษา 2557 ที่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 และใช้ครบทุกระดับในปีการศึกษา 2560

1.4 แนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษา

1.4.1 แผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนของสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ปี 2557)

มาตรการที่ 1 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

1.1 กำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้เริ่มเปิดสอนได้ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กรณีโรงเรียนที่มีความพร้อมสามารถเปิดในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ โดยปรับสาระการเรียนรู้ เป้าหมาย และตัวชี้วัดในแต่ละระดับชั้นที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ ประกอบด้วย

1.1.1 เป้าหมายระดับประถมศึกษา-มุ่งให้นักเรียนสนใจผ่านกิจกรรมการเรียนรู้

1.1.2 เป้าหมายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น-เน้นการสื่อสารทักษะการฟัง-พูด

1.1.3 เป้าหมายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย-เน้นการสื่อสารทักษะการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน และนำความรู้ไปศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพ

1.2 จำนวนคาบเรียนและจำนวนนักเรียน

1.2.1 ระดับชั้น ป.3-6 จัดให้เรียนเป็นวิชาเพิ่มเติม ไม่ต่ำกว่า 2 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดจำนวนผู้เรียนไม่เกิน 20 คน/ห้อง

1.2.2 ระดับชั้น ม.1-3 จัดให้เรียนเป็นวิชาเพิ่มเติม ไม่ต่ำกว่า 4 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดจำนวนผู้เรียนไม่เกิน 25 คน/ห้อง

1.2.3 ระดับชั้น ม.4-6 จัดให้เรียนเป็นแผนภาษาจีน ไม่ต่ำกว่า 6 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดจำนวนผู้เรียนไม่เกิน 30 คน/ห้อง

1.3 จัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับนักเรียน ระยะ 2-3 สัปดาห์ โดยโรงเรียนศูนย์เครือข่ายฯ

มาตรการที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน

- 2.1 พัฒนาหลักสูตรให้มีความต่อเนื่อง โดยความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เช่น มหาวิทยาลัย สถาบันขงจื้อ และ Hanban
- 2.2 จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรและแนวทางการทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.3 จัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับส่งเสริมกลุ่มนักเรียนที่มีศักยภาพด้านภาษาจีนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะภาษาจีนมากยิ่งขึ้น (Chinese Program) โดยโรงเรียนจะสามารถเปิดสอนได้ เมื่อได้รับอนุญาตจาก สพฐ./สพม. ตามแนวปฏิบัติและเงื่อนไขที่มี การกำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานเพื่อตรวจสอบความพร้อม

มาตรการที่ 3 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน

- 3.1 ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนที่มีใช้อยู่ในโรงเรียนในปัจจุบัน ให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ปรับใหม่ พร้อมจัดทำคู่มือครู
- 3.2 รวบรวมรายชื่อสื่อที่มีคุณภาพเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์
- 3.3 พัฒนาและจัดทำสื่อการสอนหลักและสื่อการสอนสนับสนุน ที่มีคุณภาพ ทันสมัย เนื้อหาสาระสอดคล้องกับหลักสูตร เป้าหมาย แนวทางการจัดการเรียนการสอน และบริบทของผู้เรียนไทย ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การศึกษาต่อการประกอบ อาชีพและการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืนโดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

มาตรการที่ 4 การวัดและประเมินผล

- 4.1 ประเมินความสามารถการใช้ภาษาจีนของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือประเมินที่ได้มาตรฐานระดับสากล เช่น HSK และ YCT
- 4.2 ประเมินความสามารถการใช้ภาษาจีนของผู้เรียน โดยใช้ข้อสอบกลางที่พัฒนาโดย สพฐ. ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน
- 4.3 พัฒนาค้างข้อสอบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาจีน โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน เช่น Hanban และสำนักทดสอบทางการศึกษา

มาตรการที่ 5 การพัฒนาครูสอนภาษาจีน

- 5.1 สำรวจข้อมูลพื้นฐานและจัดทำฐานข้อมูลของครูผู้สอนฯ เพื่อวางแผนเกี่ยวกับอัตรากำลังและการพัฒนาครู
- 5.2 กำหนดมาตรฐานความรู้ ความสามารถทางภาษาของครูสอนภาษาจีน โดยเทียบเคียงกับมาตรฐานของเจ้าของภาษา
- 5.3 สอบวัดระดับความรู้ความสามารถ และทักษะด้านภาษาจีนของครูสอนภาษาจีน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาขั้นต่อไป

- แบบต่างๆ
- 5.4 อบรม/สัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้/ทักษะภาษาจีน วิธีสอน
- แบบสื่อสาร
- 5.5 การวัดและประเมินผล เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน
- 5.6 การใช้สื่อ ICT ในการสอนที่เน้นการสื่อสาร
- 5.7 ติดตามประเมินผลครูผู้สอนที่เข้ารับการอบรม
- 5.8 สนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาจีนที่มีคุณภาพไปอบรมเพื่อเสริม
ประสบการณ์ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน จัดประชุม/สัมมนา/เสวนา/สาธิตการสอนที่ได้ผลดี (Best
Practice) เพื่อแลกเปลี่ยนและเรียนรู้วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับครูผู้สอน
- 5.9 จัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับครู ระยะ
2-3 สัปดาห์ โดยโรงเรียนศูนย์เครือข่ายฯ
- มาตรการที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาการเรียน
การสอน
- และเขตพื้นที่
- 6.1 ตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ควบคุมคุณภาพทั้งระดับ สพฐ.
และเขตพื้นที่
- 6.2 สำรวจความต้องการการใช้ภาษาจีนในการประกอบอาชีพ
ของหน่วยงาน/สถานประกอบการ
- 6.3 จัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีน
ให้เป็นปัจจุบันเพื่อการกำกับดูแลและให้ข้อมูลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- 6.4 จัดทำแผนการกำกับ ติดตาม/คู่มือให้ชัดเจน
ทั้งนี้ สพฐ. กำหนดให้โรงเรียนรับทราบแนวทางและปฏิบัติไปใน
ทิศทางเดียวกัน

2. ระดับมัธยมศึกษา

2.1 บทบาทและความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาจีน ระดับ

มัธยมศึกษา

การเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา จัดอยู่ในกลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศภายใต้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของ
กระทรวงศึกษาธิการ โดยภาษาจีนถูกกำหนดให้เป็นเพียงสาระการเรียนรู้ทางเลือกที่ให้อยู่ในดุลยพินิจ
ของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม ไม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นสาระ
การเรียนรู้พื้นฐานที่ต้องเรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเหมือนภาษาอังกฤษ แต่ในความ
เป็นจริงแล้ว สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาหลายแห่งต่างเล็งเห็นถึงบทบาทและความสำคัญของ

ภาษาจีนที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ชัดทั้งในประเทศไทยและสังคมโลกปัจจุบันว่า หากมีความรู้ภาษาจีนจะช่วยเพิ่มโอกาสและศักยภาพในการแข่งขันให้กับผู้เรียนในอนาคตได้ ดังนั้น ในช่วงระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา จำนวนสถานศึกษาที่จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนเพิ่มเติมจากสาระการเรียนรู้พื้นฐานนั้นจึงเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และจำนวนผู้เรียนก็เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

สำหรับการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาชั้นนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ช่วงชั้น ได้แก่ ช่วงชั้นที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และช่วงชั้นที่ 4 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งบางแห่งเปิดสอนทั้งสองช่วงชั้น บางแห่งก็เปิดสอนเฉพาะช่วงชั้นใดช่วงชั้นหนึ่งเท่านั้น และการเรียนการสอนภาษาจีนในแต่ละช่วงชั้นก็มีความสำคัญที่แตกต่างกันไป สำหรับช่วงชั้นที่ 3 ในหลักสูตรแกนกลางฯ ระบุไว้ว่าเป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ มีทักษะการคิด ทักษะการดำเนินชีวิต และทักษะการใช้เทคโนโลยี ซึ่งใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ ดังนั้น การเรียนภาษาจีนในช่วงชั้นดังกล่าวจึงมีความสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจในด้านภาษาต่างประเทศของตนเอง เนื่องจากภาษาจีนถือเป็นภาษาใหม่ที่ผู้เรียนหลายคนอาจจะไม่เคยเรียนมาก่อน หากผู้เรียนมีโอกาสได้เลือกเรียนภาษาจีนในช่วงชั้นดังกล่าว แม้เวลาเรียนอาจจะไม่มาก แต่ก็มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ว่าตนเองมีความถนัดและความสนใจในภาษาจีนจริงๆ หรือไม่ ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนและถือเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในช่วงชั้นต่อไป

สำหรับในช่วงชั้นที่ 4 ในหลักสูตรแกนกลางฯ ระบุไว้ว่าเป็นช่วงชั้นที่เน้นการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะเฉพาะด้านสนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ การเรียนภาษาจีนในช่วงชั้นดังกล่าวเป็นการเลือกเรียนตามความสนใจ ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาจีนให้มากขึ้น เนื่องจากมีเวลาเรียนมากกว่าในช่วงชั้นก่อน และยังช่วยสำรวจความถนัดของผู้เรียนได้อีกระดับหนึ่งก่อนที่จะตัดสินใจเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้งสาขาวิชาภาษาจีน ซึ่งสามารถเรียนได้อย่างต่อเนื่อง หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนหรือประเทศจีน เช่น จีนศึกษา การสอนภาษาจีน จีนธุรกิจ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ หรือสาขาวิชาอื่นๆ เช่น ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี เป็นต้น ดังนั้น การเรียนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจึงเป็นการเตรียมความพร้อมสู่การเรียนรู้ที่ยากขึ้นและเฉพาะด้านมากขึ้น ถึงแม้ว่าผู้เรียนบางคนจะไม่ได้เลือกเรียนทางด้านภาษาจีน หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องต่อในระดับอุดมศึกษา แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ยังสามารถใช้ภาษาจีนเป็นตัวเลือกหนึ่งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้

อย่างไรก็ตาม อุษณีย์ วัฒนพันธ์ (2550, หน้า 56) เคยกล่าวไว้ในงานสัมมนาเรื่อง “รณรงค์ขยายผลการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน” ซึ่งจัดโดย สพฐ. ว่าควรส่งเสริมให้นักเรียนไทยได้เริ่มเรียนภาษาจีนตั้งแต่ระดับปฐมวัย มิใช่ไปเริ่มในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากการเริ่มต้นเรียนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษานั้นอาจไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ในการทำงานหรือการประกอบอาชีพในอนาคต และไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ว่าจ้างได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเริ่มต้นเรียนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา ก็อาจไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ในการทำงานด้วยเช่นกัน จึงควรต้องเริ่มจากระดับประถมศึกษา และเรียนต่อเนื่องในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาต่อไป จึงจะเพียงพอต่อการนำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การเรียนภาษาจีนในระดับมัศึกษามีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะช่วยเพิ่มทางเลือกและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้กับผู้เรียนในยุคปัจจุบันแล้ว ยังเป็นช่วงชั้นที่ช่วยสำรวจความถนัดและความสนใจของผู้เรียน และสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในด้านภาษาจีนหรือด้านอื่นๆ ในระดับอุดมศึกษาได้อีกมากมาย เพื่อให้มีระดับความรู้ความสามารถที่มากพอสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต

2.2 สภาพปัจจุบันของการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา

ปัจจุบัน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย ทั้งโรงเรียนในสังกัดของรัฐและเอกชนต่างเปิดสอนภาษาจีนกันอย่างแพร่หลายและมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะเห็นได้จากจำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนที่ระบุในงานวิจัยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ในงานวิจัยของประพิณ มโนมัยวิบูลย์ (2550) ระบุไว้ว่าในเอกสารของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการที่แจกใน “การประชุมเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย” เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2548 ได้สรุปไว้ว่าโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีทั้งสิ้น 348 แห่ง แบ่งเป็นโรงเรียนรัฐ 161 แห่งและโรงเรียนเอกชน 187 แห่ง ในงานวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการ (2553) อ้างอิงข้อมูลจากแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549-2553) ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้ระบุว่า มีโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งสิ้น 403 แห่ง แบ่งเป็นโรงเรียนรัฐ 216 แห่ง และโรงเรียนเอกชน 187 แห่ง ในงานวิจัยของศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551) ระบุว่า มีโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนในระดับประถมและมัธยมศึกษาทั้งสิ้น 721 แห่ง แบ่งเป็นโรงเรียนรัฐ 458 แห่ง โรงเรียนเอกชน 138 แห่ง และโรงเรียนจีน 125 แห่ง และจากข้อมูลของสถาบันการแปลและส่งเสริมภาษาจีน สพฐ. ในปี พ.ศ. 2556 รายงานว่ามีโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนในระดับประถมและมัธยมศึกษาทั้งสิ้น 1,269 แห่ง แบ่งเป็นโรงเรียนรัฐ 769 แห่ง และโรงเรียนเอกชน 500 แห่ง จะเห็นได้ว่าโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่จำนวนข้างต้นเป็นจำนวนที่

รวมทั้งโรงเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา ยังไม่เคยมีการแยกจำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนของระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาออกมาอย่างชัดเจน

2.3 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา

จากบทบาทความสำคัญและสภาพปัญหาของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ประกอบกับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีนมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ภาครัฐเห็นความสำคัญของการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษา โดยมีกำหนดเป็นนโยบายหรือยุทธศาสตร์ จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระทรวงศึกษาธิการมีการประกาศนโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งมีทั้งยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมทุกระดับการศึกษา และยุทธศาสตร์เฉพาะของระดับการศึกษาหนึ่งๆ สำหรับการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัศึกษานั้นจัดอยู่ในยุทธศาสตร์ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกับระดับประถมศึกษา รายละเอียดของนโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

2.3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนรู้ภาษาจีน พ.ศ. 2548-2549

ประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าวถูกอ้างถึงในงานวิจัยของ พรหทัย จันทร กานตานนท์ (2549) โดยได้กล่าวไว้ว่า กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าวเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สองให้เป็นระบบ โดยเฉพาะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและมีความเชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สาระสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์ ดังกล่าวแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.3.1.1 ด้านนโยบาย เร่งสร้างความตระหนักในสังคมถึงความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาจีน สนับสนุนให้โรงเรียนเปิดสอนภาษาจีน โดยการวิเคราะห์พื้นที่ที่ควรส่งเสริมเพิ่มเติม สนับสนุนค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในระยะแรกตั้ง และจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน โดยมีคณะกรรมการจากภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตร สื่อ วางระบบพัฒนาครู ผู้บริหารโรงเรียน และมีการวิเคราะห์ วิจัยอย่างต่อเนื่อง

2.3.1.2 ด้านหลักสูตร จัดทำกรอบมาตรฐานหลักสูตรภาษาจีนแบบต่อเนื่องจากประถมถึงมัธยมปลาย จัดทำหลักสูตรสำหรับผู้เริ่มเรียนในชั้นมัธยมและหลักสูตรพัฒนาทักษะเฉพาะด้าน โดยใช้อักษรจีนตัวย่อและสัทอักษรในหลักสูตร และในหลักสูตรต้องมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตร ได้แก่ กำหนดจำนวนคาบเรียนต่อสัปดาห์ให้เพียงพอ

กำหนดจำนวนหน่วยการเรียนรู้ที่ครอบคลุมเนื้อหาตามมาตรฐานสาระการเรียนรู้ และกำหนดข้อสอบกลางสำหรับวัดผลแต่ละระดับชั้นและช่วงชั้น โดยอิงการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (Hanyu Shuiping Kaoshi : HSK) แทนการวัดด้วยการผ่านชั้นเรียน สำหรับผู้ที่พื้นฐานมาแล้วต้องจัดระบบเทียบโอนผลการเรียนข้ามหลักสูตรเพื่อลดปัญหาการเรียนซ้ำ

2.3.1.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน ร่วมมือกับรัฐบาลจีนเพื่อพัฒนาแบบเรียนที่เป็นมาตรฐานเดียวกันตามหลักสูตร มีหนังสือเสริมที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอ และสามารถใช้อื่นๆ เพิ่มเติมได้อย่างหลากหลาย

2.3.1.4 ด้านครูผู้สอน กำหนดมาตรฐานครูผู้สอนภาษาจีน พัฒนาครูประจำการไทยที่สอนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง จัดเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือและแนะนำครูตามโรงเรียนต่างๆ ส่งเสริมการผลิตและสร้างแรงจูงใจแก่บุคลากรรุ่นใหม่ เช่น ทุนการศึกษา ส่งเสริมให้ครูที่จบวิชาเอก ภาษาจีนเรียนวิชาการศึกษา และขอให้รัฐบาลจีนช่วยจัดหาสนับสนุนและดูแลครูจีนในประเทศไทย

2.3.1.5 ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่น ชุมชนให้ความร่วมมือลงทุนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน และสนับสนุนสมาคมต่างๆ ให้มีการจัดกิจกรรมเสริมต่างๆ เช่น การจัดประชุมวิชาการด้านภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการเผยแพร่วัฒนธรรมจีน

2.3.1.6 ด้านวิจัย สนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาวิธีการสอนที่ประสพผลดีที่สุดที่เหมาะสมกับประเทศไทย

2.3.1.7 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจีนในสถานการณ์จริง และได้เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.3.2 แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549-2553)

แผนยุทธศาสตร์นี้ถือเป็นยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมการเรียนการสอนภาษาจีนทุกระดับการศึกษา มีการศึกษาสภาพปัญหาและการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในขณะนั้น ก่อนการกำหนดยุทธศาสตร์ มีการกำหนดเป้าหมายที่เป็นตัวเลขชัดเจน มีการกำหนดกลยุทธ์ การดำเนินงานอย่างละเอียด มีงบประมาณในการดำเนินงานที่สูง มีระยะเวลาในการดำเนินงานที่นาน และจัดทำขึ้นโดยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐหลายหน่วยงาน โดยมีคณะทำงานเสนอแผนยุทธศาสตร์ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาจีนของกระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าภาพหลักในการจัดทำ มีหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง 8 หน่วยงาน ร่วมปรับปรุงและให้ข้อเสนอแนะ และสุดท้ายก็ได้รับมติเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อ วันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวจัดทำขึ้น

เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในสังคมเศรษฐกิจยุคปัจจุบัน สำหรับรายละเอียดของแผนยุทธศาสตร์ มีดังนี้

2.3.2.1 ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน สำคัญของแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนโดยย่อที่สรุปโดย อุทัยวรรณ เฉลิมชัย (2550) มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ผนวกสร้างพันธมิตรและส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนอย่างกว้างขวาง โดยจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะเร่งด่วนและระยะปานกลาง เพื่อส่งเสริมภาษาจีนอย่างเป็นระบบส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายหลักคือนักเรียนนักศึกษาและผู้อยู่ในวัยแรงงานสามารถใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 จัดทำมาตรฐานหลักสูตรและทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในแต่ละระดับประเภทของการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาแต่ละประเภทแต่ละระดับปรับใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงระดับอุดมศึกษารวมทั้งกำหนดนโยบายเรื่องการใช้อักษรจีนต่อยอดในหลักสูตร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาการสื่อสารการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับโดยร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการของจีน จัดทำหนังสือเรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตรไทย และจัดหาสื่อการเรียนภาษาจีนที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตร ในระยะเริ่มแรกและระยะต่อมาจะส่งเสริมและสนับสนุนให้สำนักพิมพ์ในประเทศไทยผลิตหนังสือเรียน และสื่อความรู้เองหรือผลิตหนังสือร่วมกับสำนักพิมพ์ในสาธารณรัฐประชาชนจีน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 วางระบบพัฒนาครูสอนภาษาจีนในระยะสั้นและระยะยาวให้ได้มาตรฐานโดยเริ่มจากการสำรวจสภาพปัจจุบัน และข้อมูลเกี่ยวกับครูความต้องการของครูที่ต้องการพัฒนาในระดับต่างๆ และจัดทำฐานข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐาน และระยะต่อมากำหนดมาตรฐานครูโดยเทียบเคียง และปรับใช้ระบบการอบรมและการทดสอบมาตรฐานการสอน (Jiaoshi Zige Zhengshu) ซึ่งเป็นมาตรฐานครูสอนภาษาจีนของสาธารณรัฐประชาชนจีนที่สอนภาษาจีนให้แก่ชาวต่างประเทศ กำหนดระดับความรู้ขั้นต่ำของครูผู้สอนภาษาจีน โดยใช้ HSK ไม่ต่ำกว่าระดับ 5 สำหรับครูที่สอนระดับประถมศึกษา รวมทั้งพัฒนาครูประจำการผู้สอนภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ เช่น การสนับสนุนทุนการศึกษาต่อ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน สำหรับครูไทยที่มีผลการศึกษาดีเด่น รวมทั้งส่งเสริมการผลิตและสร้างแรงจูงใจแก่บุคลากรรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย โดยการทำผังความคิดโรงเรียนที่สอนภาษาจีนในประเทศไทย เพื่อกำหนดพื้นที่ที่ควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมเป็นกรณีพิเศษ สร้างเครือข่าย

ที่เข้มแข็งระหว่างสถานศึกษากับสถานศึกษาในระดับต่างๆ เช่น ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา เพื่อช่วยเหลือและพึ่งพากันและกันในเรื่องครูผู้สอน หลักสูตร สื่อการเรียน การสอน และการประเมินผล และร่วมมือกับสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีน ประจำ ประเทศไทย เพื่อแสวงหาความร่วมมือในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

2.3.2.2 เป้าหมายในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน

1. นักเรียน/นักศึกษาในระบบโรงเรียนทุกคนได้เรียนภาษาจีน อย่างมีคุณภาพ และผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามสัดส่วน ดังนี้

1.1 ร้อยละ 20 ของนักเรียนที่จบช่วงชั้นที่ 4 (ระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย) หรือประมาณ 100,000 คนต่อปี

1.2 ร้อยละ 20 ของนักศึกษาที่สำเร็จประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) หรือประมาณ 35,000 คนต่อปี

1.3 ร้อยละ 20 ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาตรี หรือประมาณ 83,000 คนต่อปี

2. นักเรียน/นักศึกษาทั่วไปที่มีความสามารถพิเศษ ประมาณ 4,000 คน ได้รับการพัฒนาการเรียนภาษาจีนไปสู่ความเป็นเลิศ

3. ประชากรวัยแรงงานได้เรียนภาษาจีน และใช้สื่อสารในการ ประกอบอาชีพจำนวน 100,000 คน

2.3.2.3 งบประมาณในการดำเนินงาน

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานตามแผน ยุทธศาสตร์ตลอดระยะเวลา 5 ปี เป็นจำนวนเงิน 528,047,000 บาท โดยแบ่งงบประมาณตาม กลยุทธ์การดำเนินงาน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาบริหารจัดการ ด้านการปรับปรุงและพัฒนาระบบ การเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ด้านการจัดระบบสนับสนุนทางวิชาการให้ได้มาตรฐาน และด้านการ พัฒนาระบบการศึกษาตามอัธยาศัย โดยด้านที่ได้รับงบประมาณมากที่สุดคือด้านการจัดระบบ สนับสนุนทางวิชาการให้ได้มาตรฐาน นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการยังหวังว่าจะได้รับการสนับสนุน ด้านการเงินจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มูลนิธิ สมาคม หอการค้า รวมถึงรัฐบาลและหน่วยงานของจีนด้วย (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชีย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2551)

2.3.2.4 กลยุทธ์การดำเนินงาน

กลยุทธ์การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวมี ดังนี้
กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีคุณภาพ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการระดับชาติและอนุกรรมการเฉพาะเรื่อง เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน

ภาษาจีน และประสานงานการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการเรียนการสอน ภาษาจีนระดับชาติและระดับภูมิภาค เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน พัฒนาความร่วมมือกับการนิเทศ กำกับติดตามผลการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนทั้งระบบอย่างต่อเนื่อง โดยเชื่อมโยงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงและพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ โดยเร่งจัดทำหลักสูตรแต่ละระดับการศึกษาให้ได้มาตรฐานและเป็นแนวต่อเนื่องกัน กำหนดระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้ข้ามหลักสูตร ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย ส่งเสริมและเผยแพร่รูปแบบการเรียนการสอนที่ประสบผลดี ส่งเสริมและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและทันสมัย ส่งเสริมการผลิตและจัดหาครูสอนภาษาจีนทั้งครูไทยและครูจีนที่มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ และส่งเสริมความพร้อม และสร้างความเข้มแข็งให้สถานศึกษาทุกระดับให้มีความพร้อมต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างมีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 3 การจัดระบบสนับสนุนทางวิชาการให้ได้มาตรฐาน โดยการพัฒนาและส่งเสริมสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชนที่มีความพร้อมให้เป็นศูนย์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในพื้นที่ สนับสนุนกิจกรรมและการดำเนินงานของเครือข่ายครูสอนภาษาจีนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา จัดให้มีคลังหลักสูตรและศูนย์สื่อสารการเรียนรู้ภาษาจีนในลักษณะออนไลน์ จัดเวทีวิชาการสำหรับแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน สนับสนุนการจัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ เพื่อการเรียนภาษาและวัฒนธรรมจีน และจัดระบบการพัฒนาครูสอนภาษาจีนทั้งครูไทยและครูจีน เพื่อให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย โดยการจัดให้มีรายการวิทยุและโทรทัศน์เพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน พัฒนาการเรียนรู้ภาษาจีนในรูปแบบ e-learning และส่งเสริมพัฒนาการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ภาษาจีนของสื่อมวลชน ประชาชนกลุ่มอาชีพต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ครอบครัวยุคใหม่ และชุมชน

2.3.3 นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน พ.ศ. 2557

สืบเนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. 2556 กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะทางภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของคนไทยในการแข่งขัน ในเวทีโลกและในวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2556 นายจาตุรนต์ ฉายแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น ได้จัดประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่สอง (เฉพาะภาษาจีน) ขึ้น

เพื่อระดมความคิดเห็นจากบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในภาพรวม โดยร่วมกันกำหนดแผนในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน และได้ประกาศ “นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน” สำหรับระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเฉพาะ ในวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2557 สารสำคัญของนโยบายดังกล่าวมี 6 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยให้เริ่มสอนภาษาจีนได้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (หรือตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หากมีความพร้อม) การจัดการเรียนการสอนให้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนแต่ละระดับชั้นให้เหมาะสมกับวัย ศักยภาพ และความต้องการ โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ ให้ปรับจำนวนคาบเรียนและจำนวนนักเรียน ให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้โรงเรียนศูนย์เครือข่ายฯ จัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับนักเรียนระยะเวลา 3-4 สัปดาห์ อย่างน้อย 1 ครั้ง

มาตรการที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน ให้พัฒนาหลักสูตรให้มีความต่อเนื่อง โดยร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตร และแนวทางการทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งจัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับส่งเสริมกลุ่มนักเรียนที่มีศักยภาพด้านภาษาจีนให้ได้พัฒนาภาษาจีนมากยิ่งขึ้น

มาตรการที่ 3 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน โดยให้ปรับปรุง สื่อการเรียนการสอนที่มีใช้อยู่ในปัจจุบันให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ปรับเปลี่ยน พร้อมจัดทำคู่มือครูประกอบการใช้ พัฒนาและจัดทำสื่อการสอนหลักและสื่อการสอนสนับสนุนที่มีคุณภาพ ทันสมัย โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

มาตรการที่ 4 การวัดและประเมินผล โดยให้มีการประเมินความสามารถ การใช้ภาษาจีนของผู้เรียนด้วยเครื่องมือประเมินที่ได้มาตรฐานระดับสากล หรือใช้ข้อสอบกลางที่พัฒนาโดย สพฐ. ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน และพัฒนาล้างข้อสอบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาจีน โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

มาตรการที่ 5 การพัฒนาครูสอนภาษาจีน โดยสำรวจข้อมูลพื้นฐานและจัดทำฐานข้อมูลของครูผู้สอน เพื่อวางแผนอัตรากำลัง กำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถทางภาษาของครูโดยเทียบเคียงกับมาตรฐานของเจ้าของภาษา จัดอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ วิธีการสอนแบบต่างๆ และเทคนิคการวัดและประเมินผล และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการสอนระหว่างกัน สนับสนุนให้ครูที่มีคุณภาพไปอบรมที่ประเทศจีน และจัดค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับครูระยะเวลา 3-4 สัปดาห์ อย่างน้อย 1 ครั้ง

มาตรการที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน โดยให้มีคณะกรรมการควบคุมคุณภาพทั้งระดับ สพฐ. เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา สำรวจความต้องการของการเรียนและการใช้ภาษาจีนของผู้เรียน หรือของหน่วยงาน/

สถานประกอบการ จัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นปัจจุบัน เพื่อใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จัดทำแผนการกำกับติดตามที่ชัดเจน เน้นการจัดการเรียนการสอนตามความพร้อม ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน

จากนโยบายและยุทธศาสตร์ที่กล่าวไว้ในข้างต้นจะเห็นว่า แต่ละยุทธศาสตร์มีจุดที่เหมือนและจุดที่แตกต่างกัน ในส่วนของจุดที่เหมือนกันคือทุกยุทธศาสตร์เน้นส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมถึงการเรียนการสอนภาษาจีนที่เชื่อมต่อทุกระดับการศึกษา และมีเป้าหมายในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกัน เช่น สนับสนุนให้มีหน่วยงาน คณะกรรมการ หรือศูนย์ที่ช่วยกำกับดูแลการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับต่างๆ ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรให้มีความต่อเนื่องทุกระดับชั้น พร้อมคู่มือการใช้และหลักสูตรเฉพาะต่างๆ ส่งเสริมการพัฒนาและปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และทันสมัย ส่งเสริมการผลิตครูสอนภาษาจีนให้เพียงพอและพัฒนาครูสอนภาษาจีนให้มีมาตรฐาน มีระบบการกำกับ ติดตามการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ข้อสอบกลางที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้การพัฒนาด้านต่างๆ ทั้งหมดนี้จะเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ แต่จุดที่แตกต่างกันก็คือ ในส่วนของสองยุทธศาสตร์แรกนั้นมีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน หรือสื่อวิทยุโทรทัศน์ต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้นอกห้องเรียน และให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจีนในสถานการณ์จริง ซึ่งถือเป็นนโยบายที่ดีที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เกิดแรงบันดาลใจ และตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาจีนได้ ในขณะที่นโยบายในปี พ.ศ. 2557 ไม่ได้กล่าวถึงการพัฒนาในด้านนี้ นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ในปี พ.ศ. 2549-2553 ยังมีการกำหนดเป้าหมายของจำนวนผู้เรียน ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับจำนวนของผู้เรียนอย่างชัดเจน แต่จุดเด่นที่เห็นได้ชัดของนโยบายในปี พ.ศ. 2557 ก็คือการให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากขึ้น โดยเฉพาะในเชิงคุณภาพหรือผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน กล่าวคือ เน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้จริงมีความรู้ความสามารถ และทักษะทางภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้สื่อสาร การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพได้ นอกจากนี้ ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ เนื่องจากหากผู้เรียนมีความสนใจภาษาจีน ก็จะมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาจีน และจะส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ (2556)

2.3.4 แนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา

หลังจากที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีการประกาศนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนดังที่ได้กล่าวไว้แล้วนั้น สพฐ. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาในระดับประถมและมัธยมศึกษา ได้ขานรับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวด้วย การกำหนดแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมและดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งในส่วนนี้จะสรุป

แนวทางสำคัญ และผลการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2549-2553) และนโยบายปฏิบัติการการเรียนการสอนภาษาจีนปี พ.ศ. 2557 ดังนี้

2.3.4.1 แนวทางการพัฒนาและผลการดำเนินงานตามแผน

ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2549-2553)

1. ด้านจำนวนผู้เรียน เดิมตั้งเป้าหมายไว้ใน 1 ปีการศึกษา จะต้องมีย่อยละ 20 ของจำนวนนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้เรียนภาษาจีน และผ่านเกณฑ์มาตรฐาน หรือประมาณ 100,000 คนต่อปี ภายในระยะเวลา 5 ปี จากข้อมูลของ กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ในปี พ.ศ. 2556 มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐ ที่ได้เรียนภาษาจีน จำนวน 279,481 คน ซึ่งเป็นจำนวนรวมของระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ชั้นปี ไม่ได้แยกจำนวนของนักเรียนที่จบช่วงชั้นที่ 4 ออกมา หากนำตัวเลขดังกล่าวมาหารด้วย 3 ตามจำนวนชั้นปี ก็จะมีจำนวนใกล้เคียงเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ 100,000 คน ทั้งนี้ยังไม่ได้รวมจำนวน นักเรียนของโรงเรียนเอกชน ซึ่งจากข้อมูลในปี พ.ศ. 2556 ระบุว่ามียุทธศาสตร์ที่เรียนภาษาจีน จำนวน 200,000 คน แต่ในจำนวนนี้ไม่ได้จำแนกว่าแต่ละระดับชั้นมีจำนวนผู้เรียนเท่าไร อย่างไร ก็ตาม หากรวมกับจำนวนของนักเรียนของโรงเรียนเอกชนแล้ว คาดว่าน่าจะมีจำนวนนักเรียนที่เรียน ภาษาจีนและผ่านเกณฑ์มาตรฐานตรงตามเป้าหมายหรือมากกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. ด้านระบบการบริหารจัดการตามแผนยุทธศาสตร์ได้กำหนด แนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีคุณภาพ โดยจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนระดับชาติและระดับภูมิภาค เพื่อทำหน้าที่เป็น ศูนย์กลางส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนา การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย และสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งระหว่างสถานศึกษา สำหรับ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนระดับชาตินั้นมีสถาบันการแปลและส่งเสริมภาษาจีน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ. เป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบงานทางด้านนี้ ส่วนในระดับภูมิภาคนั้น สพฐ. ได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์เครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้น ในโรงเรียนที่มีความพร้อมและเข้มแข็งทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2550 โดยเริ่มแรกมี 25 ศูนย์ และ เพิ่มขึ้นเป็น 42 ศูนย์ในปีการศึกษา 2556 ศูนย์เหล่านี้จะกระจายอยู่ทุกภูมิภาคและมีโรงเรียนภายใน จังหวัดหรือจังหวัดใกล้เคียงอยู่ในเครือข่าย โรงเรียนที่เป็นศูนย์เครือข่ายฯ จะได้รับงบประมาณจาก สพฐ. สำหรับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาและวัฒนธรรมจีนหรือกิจกรรมวิชาการด้านภาษาจีนให้แก่ นักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย จัดการอบรมสัมมนาหรือการประชุมปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนภาษาจีนให้แก่ครูของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย เช่น การจัดทำสื่อการสอน วิธีการ สอนภาษาจีน และเป็นผู้ประสานด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีนกับ สพฐ. เพื่อเสริมสร้างคุณภาพและความเข้มแข็งในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ต่อมา สพฐ. และ

สำนักงาน HANBAN ร่วมกันคัดเลือกโรงเรียนศูนย์เครือข่ายฯ ที่มีผลการดำเนินงานดีเด่น จัดให้มีห้องเรียนขงจื่อในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการเรียนการสอนภาษาจีน และเผยแพร่วัฒนธรรมจีน เช่น โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย โรงเรียนลำปางกัลยาณี และโรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย เป็นต้น จะเห็นได้ว่าด้านระบบการบริหารจัดการการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนั้นมีการดำเนินงานตามแนวทางที่วางไว้และมีพัฒนาการที่ค่อนข้างดี

3. ด้านหลักสูตร ตามแผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดแนวทางในการจัดทำมาตรฐานหลักสูตรแต่ละระดับการศึกษาให้ได้มาตรฐานและเป็นแนวต่อเนื่องกัน เพื่อให้สถานศึกษาแต่ละประเภทแต่ละระดับปรับใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการ สำหรับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ. ได้จัดทำมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยมีทั้งสิ้น 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรภาษาจีน 12 ปี (ประถมศึกษาปีที่ 1-มัธยมศึกษาปีที่ 6) หลักสูตรภาษาจีน 6 ปี (มัธยมศึกษาปีที่ 1-6) และหลักสูตรภาษาจีน 3 ปี (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6) เพื่อให้สถานศึกษาไว้ใช้สำหรับอ้างอิง ซึ่งจะเห็นได้ว่าในด้านหลักสูตรมีผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม มีหลักสูตรที่มีความต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมจนถึงมัธยมศึกษา แต่ยังไม่มีการดำเนินการ ในส่วนของการเชื่อมต่อไปถึงระดับอุดมศึกษาตามแนวทางที่กำหนดไว้

4. ด้านครูผู้สอน ตามแผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดแนวทางในการจัดระบบการพัฒนาครูสอนภาษาจีนทั้งครูชาวไทยและชาวจีน โดยพัฒนาทั้งในส่วนของปริมาณและคุณภาพซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบคือสถาบันการแปลและส่งเสริมภาษาจีน ซึ่งมีหน้าที่จัดหา อบรม ดูแล นิเทศติดตามครูอาสาสมัครจากประเทศจีนที่มาสอนในโรงเรียน โดยร่วมมือกับสำนักงาน HANBAN ให้จัดส่งครูอาสาสมัครมาสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 จากข้อมูลในปี พ.ศ. 2556 มีครูอาสาสมัครชาวจีนจำนวน 737 คน ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และมีสัดส่วนที่มากกว่าครูชาวไทยที่สอนภาษาจีน ในส่วนของครูชาวไทยมีการจัดหาและจัดสรรทุนศึกษาและทุนอบรมด้านการสอนภาษาจีนระยะสั้น-ยาวที่ประเทศจีน หากครูชาวไทยไม่ได้จบเอกภาษาจีนจะมีการอบรมแบบเข้ม 1 ปี และอบรมต่อเนื่องทุกปี นอกจากนี้ ยังมอบหมายให้โรงเรียนศูนย์เครือข่ายฯ เป็นผู้จัดกิจกรรมการอบรมหรือประชุม เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะการสอนด้วย แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ทดสอบมาตรฐานการสอนหรือกำหนดความรู้ขั้นต่ำของครูผู้สอนภาษาจีนตามที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ ซึ่งโดยรวมนับได้ว่าค่อนข้างเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

5. ด้านสื่อการเรียนการสอน สพฐ. มีความร่วมมือกับหน่วยงานของประเทศไทย 2 แห่ง ในการจัดทำสื่อการสอนภาษาจีนให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยจัดทำออกมา 2 ชุด ชุดที่ 1 คือแบบเรียนชุดสัมพันธ์ภาษาจีนระดับ ป.1-ม.6 ที่ร่วมมือกับสำนักพิมพ์ HEP พร้อมโปรแกรมสื่อ Interactive ที่เน้นการสื่อสารสองทาง ส่วนชุดที่ 2 คือ แบบเรียนชุดภาษาจีนสร้างสรรค์ระดับ ม.1-ม.6 ที่ร่วมมือกับ

Yunnan Normal University ซึ่งเน้นไวยากรณ์และการใช้ภาษา ปัจจุบันแบบเรียนทั้งชุดนี้มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย นับได้ว่าการดำเนินงานด้านสื่อการเรียนการสอน มีความสอดคล้องกับแนวทางที่กำหนดไว้อย่างเป็นรูปธรรม

จากแนวทางและการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริม

การเรียนการสอนภาษาจีน ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2549-2553) จะเห็นได้ว่า แผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา เกิดการพัฒนาและมีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนในหลายด้าน เช่น ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร และด้านการบริหารจัดการ แม้บางแนวทางอาจจะไม่เห็นผลการดำเนินงานที่ชัดเจน เช่น การพัฒนาระบบการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย หรือการตั้งศูนย์สื่อสารการเรียนรู้ภาษาจีนในลักษณะออนไลน์ แต่ผลโดยรวมก็แสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัศึกษาก้าวหน้าไปอีกขั้นหนึ่ง

2.3.4.2 นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน พ.ศ. 2557

ในส่วนของนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน พ.ศ. 2557 มีการกำหนดแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา ดังต่อไปนี้

1. แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ปรับสาระการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยเน้นการสื่อสารทักษะการฟัง-พูด ส่วนสาระการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเน้นการสื่อสารทักษะการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน และนำความรู้ไปศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ สำหรับจำนวนคาบเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจัดให้เรียนเป็นวิชาเพิ่มเติมไม่ต่ำกว่า 4 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดจำนวนผู้เรียนไม่เกิน 25 คนต่อห้อง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีจัดให้เรียนเป็นแผนภาษาจีน ไม่ต่ำกว่า 6 คาบ/สัปดาห์ ส่วนวิชาเพิ่มเติม ไม่ต่ำกว่า 4 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดจำนวนผู้เรียนไม่เกิน 30 คนต่อห้อง นอกจากนี้ ยังมีการจัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้น สำหรับนักเรียนระยะ 2-3 สัปดาห์ โดยโรงเรียนศูนย์เครือข่ายฯ

2. แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน พัฒนาหลักสูตรให้มีความต่อเนื่อง โดยร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เช่น มหาวิทยาลัย สถาบันขงจื้อและสำนักงาน HANBAN พร้อมจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรและแนวทางการทำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับหลักสูตรเฉพาะสำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีศักยภาพด้านภาษาจีนนั้น สามารถเปิดสอนได้ เมื่อได้รับอนุญาตจาก สพฐ./สพม. ตามแนวปฏิบัติและเงื่อนไขที่มีการกำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานเพื่อตรวจสอบความพร้อม

3. แนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ปรับเปลี่ยน พร้อมจัดทำคู่มือครู รวบรวมรายชื่อสื่อที่มีคุณภาพเผยแพร่เว็บไซต์ พัฒนาและจัดทำสื่อการสอนหลักและสื่อการสอน สนับสนุนที่มีคุณภาพทันสมัย เนื้อหาสาระสอดคล้องกับหลักสูตร เป้าหมาย แนวทาง

การจัดการเรียนการสอนและบริบทของผู้เรียนไทย ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

4. แนวทางในการวัดและประเมินผล มีการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาจีนของผู้เรียนด้วยเครื่องมือประเมินที่ได้มาตรฐานระดับสากล เช่น การวัดผลโดยการสอบ HSK และการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนสำหรับเยาวชน (Youth Chinese Test: YCT) หรือใช้ข้อสอบกลางที่พัฒนาโดย สพฐ. ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน และพัฒนาคลังข้อสอบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาจีน โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น สำนักงาน HANBAN และสำนักทดสอบทางการศึกษา

5. แนวทางในการพัฒนาครูสอนภาษาจีน จัดทำฐานข้อมูลของครูผู้สอนเพื่อวางแผนอัตรากำลัง กำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถทางภาษาของครู โดยเทียบเคียงกับมาตรฐานของเจ้าของภาษา และสอบวัดระดับความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาจีนของครู เพื่อเป็นฐานการพัฒนาขั้นต่อไป จัดอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะวิธีการสอนแบบต่างๆ และเทคนิคการวัดและประเมินผล เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนแบบสื่อสาร และการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการสอนที่เน้นการสื่อสารมีการติดตามประเมินผลครูผู้สอนที่เข้ารับการอบรม จัดประชุม/สัมมนา/เสวนา/สาธิตการสอนที่ได้ผลดี (Best Practice) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านการสอนระหว่างกัน สนับสนุนให้ครูที่มีคุณภาพไปอบรมที่ประเทศจีนและจัดค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับครู ระยะเวลา 3-4 สัปดาห์ โดยโรงเรียนศูนย์เครือข่ายฯ

6. แนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน จัดตั้งคณะกรรมการควบคุมคุณภาพทั้งระดับ สพฐ. เขตพื้นที่การศึกษา สำนวความต้องการในการเรียนและการใช้ภาษาจีนของผู้เรียน หรือของหน่วยงาน/สถานประกอบการ จัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นปัจจุบัน เพื่อใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและจัดทำแผนการกำกับติดตามพร้อมคู่มือที่ชัดเจน

บริบทของสถานศึกษาเอกชนสอนภาษาจีน

ความหมายของการศึกษาโรงเรียนเอกชน

มีผู้กล่าวถึงความหมายของการศึกษาโรงเรียนเอกชนดังนี้

การศึกษาในโรงเรียนเอกชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอบรมบ่มนิสัย การกล่อมเกลாதองสังคม และการเตรียมความพร้อมเพื่อให้บุคคลมีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิต

และประกอบอาชีพในอนาคต เป้าหมายของการศึกษาตามที่กล่าวมานี้ไม่เพียงแต่เพื่อประโยชน์ของแต่ละบุคคลเท่านั้น แต่ยังมุ่งสู่การพัฒนาสังคมโดยรวม เพื่อสร้างสังคมที่เข้มแข็งและมีเอกภาพ โดยที่สมาชิกของสังคมมีคุณภาพและร่วมกันสร้างประโยชน์ให้กับสังคมที่ตนอาศัยอยู่ ดังนั้น ครูจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างเยาวชนที่ดีและสร้างอนาคตของประเทศ การศึกษาเป็นกิจกรรมทางสังคมที่เป็นรากฐานสำคัญของการสร้างและสะสมพลังของชาติ ความแข็งแกร่งของ “ทุนทางสังคม” ของชาติใดๆ ขึ้นอยู่กับคุณภาพของระบบการศึกษา (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2542, หน้า 12)

การศึกษาในโรงเรียนเอกชน หมายถึง กิจกรรมการศึกษาที่จัดขึ้นโดยเอกชนหรือคณะบุคคล โดยใช้ทรัพยากรหลัก ได้แก่ บุคลากร (Man Power) ทุนทรัพย์ (Money) และวัสดุ (Material) ของภาคเอกชน การจัดตั้งโรงเรียนเอกชนมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาเฉพาะกลุ่มบุคคล (นันทพร ศุภะพันธุ์, 2551)

การศึกษาในโรงเรียนเอกชน คือ การจัดการศึกษาที่ดำเนินการโดยเอกชนหรือคณะบุคคล โดยใช้ทรัพยากรหลักทั้งที่เป็นบุคลากร ทุนทรัพย์ และวัสดุอุปกรณ์ของภาคเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของกลุ่มบุคคลเฉพาะกลุ่ม (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2550)

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การศึกษาในโรงเรียนเอกชนหมายถึงกิจกรรมการศึกษาที่ดำเนินการโดยเอกชนหรือคณะบุคคล โดยใช้ทรัพยากรหลักทั้งที่เป็นบุคลากร ทุนทรัพย์ และวัสดุอุปกรณ์ของภาคเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของกลุ่ม

ประเภทและระดับการศึกษาโรงเรียนเอกชน

มีการกล่าวถึงประเภทและระดับการศึกษาโรงเรียนเอกชนไว้ดังนี้

ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้แบ่งประเภทโรงเรียนไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. โรงเรียนตามมาตรา 15(1) โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดเป็นรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน หมายถึงโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาระดับประถมศึกษา เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 สอนวิชาสามัญสัปดาห์ละ 25 ชั่วโมง อนุญาตให้โรงเรียนเอกชนที่มีความต้องการและมีความพร้อมสอนภาษาจีนได้ไม่เกินสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 เท่านั้น

2. โรงเรียนตามมาตรา 15(2) โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ และจัดเป็นรูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาจัดสอนภาษาจีนให้บุคคลผู้สนใจทั่วไป ต่อมา พ.ศ. 2535 มติคณะรัฐมนตรีได้ยกเลิกนโยบายเกี่ยวกับการสอนภาษาจีนและอนุมัติให้

จัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศได้ทุกภาษา โดยเปิดโอกาสให้โรงเรียนที่สอนภาษาจีนสามารถขยายชั้นเรียนได้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ ระดับก่อนประถมศึกษาให้สอนตามแนวจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 แต่ต้องไม่สอนวิชาภาษาจีน ส่วนระดับประถมศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ให้สอนวิชาภาษาจีนเป็นวิชานอกหลักสูตรไม่เกินสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 วิชาภาษาจีนต้องอยู่ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ 200 ชั่วโมงต่อปี และระดับมัธยมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ต้องจัดอยู่ในกลุ่มวิชาเลือก

สำหรับโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาในระบบโรงเรียนนั้น สามารถจำแนกประเภทตามลักษณะและระดับที่เปิดทำการสอนได้ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2552, หน้า 5)

1. ประเภทสามัญศึกษา ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการศึกษาเกี่ยวกับวิชาสามัญศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา โดยแต่ละโรงเรียนสามารถเปิดสอนในหลายระดับพร้อมกันได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละโรงเรียน

2. ประเภทอาชีวศึกษา ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการศึกษาเกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษา (ปวช.) และระดับอุดมศึกษา (ปวท. และ ปวส.)

การบริหารงานโรงเรียนเอกชน

การบริหารงานโรงเรียนเอกชนเป็นการที่โรงเรียนจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่างๆ ให้กับนักเรียนตั้งแต่วันที่นักเรียนเข้าสู่โรงเรียนจนกระทั่งถึงวันที่นักเรียนออกจากโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณสมบัติ ครอบคลุมตามที่หลักสูตรกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2550, หน้า 25) ได้กล่าวถึงการบริหารโรงเรียนว่าการเรียนการสอนเป็นงานที่มีความสำคัญมากที่สุด ส่วนงานอื่นๆ เป็นงานที่ส่งเสริมสนับสนุนให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรมและมีคุณสมบัติตามต้องการ การเรียนการสอนจึงเป็นงานที่สร้างความมั่นคงในอาชีพ และความสำเร็จในชีวิตของพลเมืองแต่ละคน และโดยรวม งานการเรียนการสอนเป็นงานที่รับผิดชอบต่อคุณภาพของพลเมืองและความมั่นคงของประเทศ โรงเรียนสามารถดำเนินการเรียนการสอนได้ดี ทำให้นักเรียนมีคุณภาพเป็นความรู้ มีคุณธรรม มีความเป็นพลเมืองดี ได้ชื่อว่าเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพและคุณภาพของโรงเรียนขึ้นอยู่กับ การเรียนการสอนเป็นสำคัญ ดังนี้

1. งานพัฒนาหลักสูตร หรือการดำเนินเพื่อนำหลักสูตรไปใช้
2. งานนิเทศการศึกษา ผู้บริหารจะต้องให้การสนับสนุนแนะนำวิธีการสอน อุปกรณ์ สื่อการเรียนให้แก่ครูและผู้ร่วมงานโรงเรียนได้

3. งานวัดและประเมินผลการศึกษา ผู้บริหารจะต้องจัดให้มีการประเมินผลตามระเบียบข้อบังคับ การวัดผลจะต้องสามารถวัดผลพฤติกรรมต่างๆ ของนักเรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งรวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิธีการวัดผลและประเมินผลทั้งแบบที่ใช้แบบทดสอบและไม่ต้องใช้แบบทดสอบ จนกระทั่งการตัดสินผลของนักเรียน

4. งานจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อช่วยส่งเสริมการศึกษาของนักเรียน เช่น การจัดการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนที่ยังไม่สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

5. งานแนะแนว ทั้งการแนะแนวการศึกษาอาชีพและปัญหาของแต่ละบุคคล เช่น การส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทุกฝ่าย มีความรู้ ความเข้าใจการแนะแนวให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการแก้ปัญหาของนักเรียน

6. งานติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ดำเนินการมาแล้ว เช่น การตรวจเยี่ยมห้องเรียน สำนวจอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนต่างๆ

7. งานประชุมเพื่อประสานแผนการทำงานและปรับปรุงการปฏิบัติงาน รวมทั้งจัดห้องเรียนอบรมให้แก่บุคลากรในโรงเรียนของตน

8. งานด้านวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงานการเรียนการสอน

9. งานประชุมทางด้านการเรียนการสอน ผู้บริหารต้องให้ครูโรงเรียนของตนเองมีโอกาสเข้าประชุมทางวิชาการทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

10. งานห้องสมุด ห้องสมุดเป็นแหล่งที่รวบรวมหนังสือประเภทต่างๆ สิ่งพิมพ์และวัสดุ อุปกรณ์ให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาอย่างมาก

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีหน้าที่ในการส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชน ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2550, หน้า 5-23)

หมวด 1 มาตรา 8 ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานกรรมการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเป็นกรรมการและเลขานุการ และมาตรา 13 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน การพัฒนาและสนับสนุนโรงเรียน ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ กำหนดมาตรฐานและแผนพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเอกชน และกำหนดมาตรการช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนโรงเรียน ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตาม (1)

มาตรา 14 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มีเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เป็นผู้บังคับบัญชา

ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง และรับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ดังต่อไปนี้ 1) รับผิดชอบงานธุรการ และสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการ 2) เสนอแนะนโยบายยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนต่อคณะกรรมการ 3) ส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพ การวิจัยและพัฒนาเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาเอกชน 4) รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับกองทุน 5) ดำเนินการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชน ตามมาตรการที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 13 (4) 6) เป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลและทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชนตลอดจนติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน 7) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 15 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชนในจังหวัดหนึ่ง นอกจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑลให้มีกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนเป็นส่วนราชการ ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขตใดเขตหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนที่อยู่ในจังหวัดนั้น

มาตรา 35 โรงเรียนในระบบใดไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาหรือเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมการศึกษาน้อยกว่าอัตราที่พึงเรียกเก็บตามที่คำนวณได้ตามมาตรา 32 เพราะเหตุเป็น โรงเรียนการกุศลหรือเพื่อให้ผู้ยากไร้ได้รับการศึกษา ให้กระทรวงศึกษาธิการอุดหนุนทางการเงินและ ให้ความช่วยเหลือด้านอื่น เพื่อให้โรงเรียนในระบบดังกล่าวสามารถดำเนินการต่อไปได้ตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 48 รัฐพึงให้การอุดหนุนและส่งเสริมโรงเรียนในระบบนอกเหนือจากเงิน อุดหนุนตามมาตรา 35 ได้ตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้ 1) จัดบุคลากร ทางการศึกษา พร้อมทั้งค่าตอบแทนบุคลากรดังกล่าวไว้ในกรณีขาดแคลนหรือในกรณีมุ่งเน้นวิชาการ ด้านใดด้านหนึ่ง 2) จัดครู พร้อมทั้งค่าตอบแทนครูให้ รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์การศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษา สำหรับนักเรียนพิการผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ 3) ลดหย่อน หรือยกเว้นอากรขาเข้าสินค้าประเภทครุภัณฑ์และอุปกรณ์ ที่ใช้ในการศึกษา ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร 4) ลดหย่อน หรือยกเว้น ภาษีเงินได้ สำหรับเงินที่ได้รับจากการจัดสรรตามมาตรา 45 (3) ทั้งนี้ตามที่กำหนดในประมวล รัษฎากร 5) ลดหย่อน หรือยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดิน หรือภาษีอื่นใดในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกประกาศให้โรงเรียนในระบบมีคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ดังนี้

มาตรา 30 ให้โรงเรียนในระบบมีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยผู้รับ ใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู และผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยหนึ่งคน

แต่ไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลเดียวกับผู้จัดการหรือผู้อำนวยการ หรือเป็นบุคคลเดียวกันทั้งสามตำแหน่ง ให้ตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งหรือสองคนแล้วแต่กรณี

มาตรา 31 ให้คณะกรรมการบริหารของโรงเรียนในระบบมีอำนาจหน้าที่

ดังต่อไปนี้

1. ออกระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ของโรงเรียนในระบบ
2. ให้ความเห็นชอบนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนในระบบ
3. ให้คำแนะนำการบริหารและการจัดการโรงเรียนในระบบด้านบุคลากร แผนงาน งบประมาณ วิชาการ กิจกรรมนักเรียน อาคารสถานที่ และความสัมพันธ์กับชุมชน
4. กำกับดูแลให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนในระบบ
5. ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ผู้อำนวยการ
6. ให้ความเห็นชอบการกู้ยืมเงินครั้งเดียวหรือหลายครั้ง รวมกันเกินร้อยละ ยี่สิบห้าของมูลค่าของทรัพย์สินที่โรงเรียนในระบบมีอยู่ขณะนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารไม่ให้ความเห็นชอบการกู้ยืมเงิน

คณะกรรมการต้องเสนอทางเลือกที่ปฏิบัติได้ให้แก่โรงเรียนในระบบด้วย เว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นว่า การกู้ยืมเงินนั้นมิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของการดำเนินกิจการโรงเรียนในระบบ

7. ให้ความเห็นชอบการกำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นของโรงเรียนในระบบ
8. ให้ความเห็นชอบรายงานประจำปี งบการเงินประจำปี และการแต่งตั้ง

ผู้สอบบัญชี

9. พิจารณาคำร้องทุกข์ของครู ผู้ปกครอง และนักเรียน
10. ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายระบุ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะ

มาตรา 36 คณะกรรมการบริหารต้องจัดให้มีการประชุมอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ

มาตรา 37 ให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบการบริหารจัดการโรงเรียนในระบบ และแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบ พร้อมกับส่งหลักฐานการแต่งตั้งผู้อำนวยการภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันแต่งตั้ง ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา และสามารถทำงานให้กับโรงเรียนในระบบได้เต็มเวลา และผู้รับใบอนุญาตจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการ โดยไม่แต่งตั้งผู้อำนวยการตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา 38 ภายใต้บังคับมาตรา 37 วรรคสาม ผู้รับใบอนุญาตจะแต่งตั้งรองผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายก็ได้ รองผู้อำนวยการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับผู้อำนวยการ

มาตรา 39 ผู้อำนวยการมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้ 1) ดูแลรับผิดชอบงานด้านวิชาการของโรงเรียนในระบบ 2) แต่งตั้งและถอดถอนครู บุคลากรทางการศึกษา และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนในระบบ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด 3) ควบคุมปกครองครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนของโรงเรียนในระบบ 4) จัดทำทะเบียนครู บุคลากรทางการศึกษา เจ้าหน้าที่ นักเรียน และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษา ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด 5) จัดทำหลักฐานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด 6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นอันเกี่ยวกับวิชาการ ตามระเบียบและบังคับของทางราชการ รวมทั้งตราสารจัดตั้งนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับของโรงเรียน และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 40 ให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งผู้จัดการคนหนึ่ง มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้ 1) ดูแลรับผิดชอบงานด้านงบประมาณของโรงเรียนในระบบ 2) ดูแลรับผิดชอบการบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนในระบบ 3) ปฏิบัติหน้าที่อื่นอันเกี่ยวกับการบริหารงานตามตราสารจัดตั้งนโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของโรงเรียนในระบบ และหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีหน้าที่ในการส่งเสริมและดูแลโรงเรียนเอกชน ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ซึ่งได้แก่ สถานศึกษาหรือสถานที่ที่บุคคลจัดการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรีแก่นักเรียนทุกผลัด รวมกันเกิน 7 คนขึ้นไป โดยผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนอาจจะเป็นบุคคลทั่วไปหรือนิติบุคคล (บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วน มูลนิธิ สมาคม หรือสหกรณ์) ก็ได้ แต่ทั้งนี้ผู้ขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา 21 และมาตรา 22 และพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 หมวด 1 มาตรา 15 บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชนในจังหวัดหนึ่ง นอกจากกรุงเทพมหานคร และปรารถนาให้มีกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนเป็นส่วนราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใดเขตหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนที่อยู่ในจังหวัดนั้น (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2550, หน้า 4-13) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 37 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย

โรงเรียนเอกชนเป็นองค์กรทางสังคมองค์กรหนึ่งที่มีภาระหน้าที่ให้บริการทางการศึกษา อยู่ภายใต้การดูแลกำกับของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้ได้รับการพัฒนาและรับรองมาตรฐานคุณภาพ

การศึกษาโดยเข้าสู่ระบบของการประกันคุณภาพการศึกษาเช่นเดียวกับโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งมีมาตรการที่จะส่งเสริมผลักดันให้แต่ละสถานศึกษาพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างมีมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานกลาง ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้โรงเรียนเอกชนมุ่งมั่นพัฒนา เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของตนเองสู่ความเป็นเลิศ และสร้างความมั่นใจ เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน

จีนเป็นอารยธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกที่มีความเจริญรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมในระดับสูง จึงทำให้จีนเป็นมหาอำนาจทั้งทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจในโลกตะวันออก ในอดีตความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนได้รับอิทธิพลจากลัทธิขงจื้อ ซึ่งมองว่าจีนเป็นศูนย์กลางของอำนาจและอารยธรรมโลกในท่ามกลางดินแดนอื่นๆ ที่มีความเจริญด้อยกว่า กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ จีนเป็นอาณาจักรกลาง (จุกั๋ว หรือ Middle Kingdom) ที่มีวัฒนธรรมสูง ซึ่งประเทศอื่นที่มีวัฒนธรรมด้อยกว่าต้องเข้ามาสวามิภักดิ์เพื่อแสวงหาความเปลี่ยนแปลงและความเจริญรุ่งเรือง (กรุณา เลิศพุฒิปัญญา, 2555)

ความเป็นมาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน

การศึกษาเอกชนมีความสำคัญกับสังคมไทยเสมอ หากกล่าวถึงการศึกษาในระบบโรงเรียน พบว่า การจัดการศึกษาเริ่มต้นตั้งแต่สมัยสุโขทัย โดยเริ่มแรกจะจัดการศึกษาเฉพาะในวัง วัด และบ้าน โดยมีพระภิกษุหรือเจ้านายในราชินิกุลเป็นผู้สอนอ่านเขียนหนังสือ ต่อมาในสมัยพระนารายณ์มหาราช มิชชันนารีชาวฝรั่งเศสได้เข้ามาเผยแพร่ศาสนาและขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตจัดตั้งโรงเรียนขึ้นเพื่อสอนภาษาให้ประชาชนชาวไทย นอกเหนือจากการเผยแพร่ศาสนา ซึ่งเรียกว่า โรงเรียนสามเณร และถือได้ว่าเป็นการจัดตั้งโรงเรียนราษฎร์ครั้งแรก

โรงเรียนจีนแห่งแรกตั้งขึ้นในราว พ.ศ. 2328 ที่เกาะแห่งหนึ่งในจังหวัด

พระนครศรีอยุธยา ชื่อว่า “เกาะเรียน” ซึ่งเปิดสอนภาษาจีนล้วนๆ และดำเนินการอย่างอิสระ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 4 พ.ศ. 2395 คณะมิชชันนารีอเมริกันได้เปิดโรงเรียนจีนขึ้น ณ บริเวณข้างวัดอรุณราชวราราม จังหวัดธนบุรี แต่เมื่อครูผู้สอนเป็นจีนถึงแก่กรรม โรงเรียนจึงเปลี่ยนการสอนจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย โรงเรียนตามแผนการศึกษาแผนใหม่แห่งแรกชื่อ “โรงเรียนฮั่วเอี้ยน” ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2451 ณ ตรอกกัปตันบุช ถนนเจริญกรุง จังหวัดพระนคร โดยสมาคมตั้งเม่งหวย ผู้ก่อตั้งโรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนจีนที่ตั้งขึ้นเพื่อเผยแพร่อุดมการณ์ทางการเมืองของ ดร.ซุนยัตเซ็น “บิดาแห่งประชาธิปไตยจีน” ให้กับคนจีนในประเทศไทยที่สนใจการศึกษาและการเมืองของจีน โรงเรียนนี้ได้นำแบบแผนต่างๆ จากโรงเรียนในประเทศจีนมาใช้ แต่ได้เลิกล้มไปเนื่องจากผู้ดำเนินกิจการมุ่งงานปฏิจวติมากกว่าการศึกษา ต่อมา กลุ่มคนจีนเชื้อสายต่างๆ ได้รวมกลุ่มจัดตั้งโรงเรียนขึ้นระหว่าง พ.ศ. 2445-2465 ดังนี้

กลุ่มจีนแต้จิ๋ว	ตั้งโรงเรียนชินหมิน
สมาคมจีนแคะแห่งประเทศไทย	ตั้งโรงเรียนจิ้นเตอะ
สมาคมจีนกวางตุ้ง	ตั้งโรงเรียนเม้งตัก
กลุ่มจีนฮกเกี้ยน	ตั้งโรงเรียนป้วยจ้วน
กลุ่มจีนกวางตุ้ง	ตั้งโรงเรียนคุนเต็ก (โรงเรียนสตรีจิ้นแห่งแรก)
กลุ่มจีนไหหลำ	ตั้งโรงเรียนยุกหมิน (ยุกหมิน)

ลักษณะของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนที่สังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีดังนี้

1. สถานที่ตั้งของโรงเรียน โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนร้อยละ 100 ตั้งอยู่บนถนนสายหลักของแต่ละเขตการปกครอง โดยร้อยละ 76.19 ตั้งอยู่ในย่านธุรกิจ ซึ่งมีการคมนาคมสะดวก เหมาะสำหรับการเดินทางของนักเรียน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนประกอบด้วยบ้านพักอาศัย ชุมชน สถานศึกษาของรัฐบาล แหล่งธุรกิจใหญ่ ตลาด วัด ศาลเจ้า และโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก
2. สภาพของโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่เปิดดำเนินการมายาวนาน มีอายุระหว่าง 45-78 ปี
3. ลักษณะของอาคารเรียน มีทั้งอาคารไม้และอาคารคอนกรีต
4. ห้องเรียนและห้องประกอบที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา มีจำนวนห้องเรียนอยู่ระหว่าง 7-12 ห้อง
5. ประเภทของโรงเรียน โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนประเภทสามัญในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล โดยมูลนิธิหรือสมาคมเป็นเจ้าของและจัดการศึกษา 2 ระดับ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่
6. คุณวุฒิของบุคลากร มีคุณวุฒิหลากหลาย ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี
7. การสนับสนุนทางด้านวิชาการและงบประมาณ ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในรูปแบบของการพัฒนาครูและผู้บริหาร เอกสารวิชาการ และการอุดหนุนเป็นรายหัวนักเรียน นอกจากนี้ยังได้รับงบประมาณจากมูลนิธิหรือสมาคม และเอกชนที่เป็นผู้รับใบอนุญาต รวมถึงมูลนิธิหรือหน่วยงานเอกชนต่างๆ ในรูปแบบของทุนการศึกษา สำหรับนักเรียนที่เรียนดีและเงินบริจาค

ในปี พ.ศ. 2492 ประเทศจีนได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบบคอมมิวนิสต์ ซึ่งส่งผลให้ลัทธิต่างๆ ถูกเผยแพร่เข้ามาในโรงเรียนจีนมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้โรงเรียนสอนภาษาจีนในประเทศไทยต้องเผชิญกับการสั่งปิดอย่างกว้างขวาง จากโรงเรียนที่มีอยู่ทั้งหมด 430 แห่ง

ในปี พ.ศ. 2495 เหลือเพียง 195 แห่ง โรงเรียนเหล่านี้พยายามเรียกร้องสิทธิต่างๆ แม้แต่สถานเอกอัครราชทูตจีนประจำประเทศไทยก็พยายามให้โรงเรียนเหล่านี้ขึ้นตรงต่อทูตวัฒนธรรมจีนเท่านั้น ซึ่งรัฐบาลไทยจำเป็นต้องยินยอมในบางเรื่อง เนื่องจากจีนได้กลายเป็นประเทศที่ชนะสงครามโลกครั้งที่ 2 และรัฐบาลไทยต้องการเสียงสนับสนุนจากจีนเกี่ยวกับสถานะภาพของประเทศไทยในการทำสงคราม คำจำกัดความของ "โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน" ได้เกิดจากการเจรจาหลายครั้งระหว่างกระทรวงต่างประเทศของไทยและทูตจีน ดังนั้นรัฐบาลไทยจึงได้มีพระราชบัญญัติการศึกษาโดยกระทรวงศึกษาธิการเพื่อควบคุมโรงเรียนภาษาจีนดังนี้

1. ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการและครูใหญ่ ต้องมีสัญชาติไทย
2. ไม่อนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาจีนขึ้นอีก
3. ห้ามรับนักเรียนเกินกว่าที่ได้รับอนุญาต
4. โรงเรียนที่ก่อตั้งโดยสมาคมจีนห้ามใช้นิติบุคคลจดทะเบียนเป็นเจ้าของโรงเรียน
5. ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นเจ้าของโรงเรียนต้องมีสัญชาติไทยแท้ 3 ชั่วคน
6. หากโรงเรียนจีนถูกเจ้าของไล่ที่หรือประสบเพลิงไหม้ไม่อนุญาตให้ก่อตั้ง

โรงเรียนใหม่ขึ้นมาทดแทน

โรงเรียนราษฎร์สอนภาษาจีนจึงต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติและระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการอย่างเคร่งครัด รัฐบาลมีนโยบายควบคุมจำนวนโรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีนอย่างเข้มงวด

สภาพการดำเนินการสอนภาษาจีนในปัจจุบันอยู่ภายใต้การบังคับตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 โดยเฉพาะมาตรา 22 (3), (4), และ (5) ซึ่งว่าด้วยการจัดตั้งโรงเรียนในระบบที่เป็นนิติบุคคล ดังนั้น การดำเนินกิจการของโรงเรียนสอนภาษาจีนต้องปฏิบัติตามนโยบายกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โรงเรียนสอนภาษาจีนส่วนใหญ่ดำเนินการเพื่อการกุศล โดยผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา เช่น มูลนิธิ สมาคมศิษย์เก่า โรงเรียนได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลและเงินช่วยเหลือบริจาคจากบุคคลที่มีฐานะในท้องถิ่น เนื่องจากโรงเรียนเก็บค่าใช้จ่ายต่ำมากหรืออาจไม่เก็บค่าธรรมเนียมนใดๆ ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนของนักเรียนที่น้อยและมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ การดำเนินกิจการของโรงเรียนจึงต้องรักษาแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อการกุศลตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย พร้อมกับรับการสนับสนุนทางการเงินจากแหล่งต่างๆ เพื่อให้การศึกษาสามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพประเภทของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ให้ความหมาย “โรงเรียน” ว่าสถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระบบหรือโรงเรียนนอกระบบที่มีใช้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน โดยแบ่งโรงเรียนออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) โรงเรียนในระบบ หมายความว่า โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน 2) โรงเรียนนอกระบบ หมายความว่า โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน จัดอยู่ในประเภทโรงเรียนในระบบ ซึ่งหมายถึงโรงเรียนที่มีการกำหนดหลักเกณฑ์อย่างชัดเจนสำหรับการจัดการศึกษา

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ฉบับนี้ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดหลักการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีคณะกรรมการบริหาร เพื่อทำหน้าที่บริหารและจัดการศึกษา โรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ นอกจากนี้ พระราชบัญญัตินี้ยังส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยรัฐจะให้การสนับสนุนทั้งในด้านเงินอุดหนุน สิทธิประโยชน์อื่นๆ และส่งเสริมด้านวิชาการแก่สถานศึกษาของเอกชน ในบทเฉพาะกาล มาตรา 166 หากยังไม่มีการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นากฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 มาใช้บังคับโดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2550, หน้า 68-69)

การจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนในปัจจุบันอยู่ในความดูแลกำกับติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับของรัฐ และในโรงเรียนเอกชนสามารถจัดการศึกษาถึงระดับปริญญาตรีดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เน้นย้ำถึงการให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาของเอกชน ดังเช่นบทบัญญัติที่ว่า “มาตรา 43 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชน ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้ตามกฎหมายบัญญัติ” เจตนารมณ์ดังกล่าวได้รับการนำมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เช่น หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 12 ที่ให้เอกชน สิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา 14 ที่ให้รัฐให้เงินอุดหนุน สำหรับการจัด

การศึกษาขั้นพื้นฐาน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา ตามที่กฎหมายกำหนดหรือหมวด 5 ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน มาตรา 45 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 7 ซึ่งบัญญัติว่า “การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่การศึกษาหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชนโดย ให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย”

นอกจากนี้ยังได้รับการสนับสนุนของรัฐโดยรัฐให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุนด้านการลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษีและสิทธิประโยชน์อย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาและสถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้ (มาตรา 46) ทั้งนี้ให้รัฐกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา (มาตรา 45 วรรคหนึ่ง) โดยให้เอกชนมีความเป็นอิสระในการบริหารและการจัดการศึกษา แต่มีการกำกับติดตาม ประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ (มาตรา 43) และให้สถานศึกษาเอกชนเป็นนิติบุคคลบริหารงานโดยคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง องค์กรชุมชน ครู ศิษย์เก่าและผู้ทรงคุณวุฒิ

สมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ (ประเทศไทย)

สมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ (ประเทศไทย) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2546 โดยการรวมตัวกันของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในเขตจังหวัดภาคเหนือจำนวน 18 แห่ง (โรงเรียนราษฎร์วิทยา, 2565) ประกอบด้วย

1. โรงเรียนช่องฟ้าซินเซิงวานิชบำรุง อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่
2. โรงเรียนประชาวิทย อำเภอมือง จังหวัดลำปาง
3. โรงเรียนราษฎร์วิทยา (ตี่มั้ง) อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
4. โรงเรียนตากกวง อำเภอเมือง จังหวัดตาก
5. โรงเรียนกวางตง อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย
6. โรงเรียนพยุฮัว อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย
7. โรงเรียนป้วยมั้ง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย
8. โรงเรียนเจริญศิลป์ อำเภอเมือง จังหวัดแพร่
9. โรงเรียนชินจง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน
10. โรงเรียนหัวเฉียว อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร
11. โรงเรียนโง้งจือบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร
12. โรงเรียนสินหมิน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

13. โรงเรียนวัฒนศึกษา อำเภอพวน จังหวัดเชียงราย
14. โรงเรียนกวงหมิงหัวเฉียว อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย
15. โรงเรียนประจักษ์นคราห์ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์
16. โรงเรียนเตรียมนาชาติภูขจร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร
17. โรงเรียนไตรศาสตร์วิเทศศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
18. โรงเรียนหัวเฉียว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ (ประเทศไทย) ขึ้นเพื่อรวบรวมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน หรือที่เรียกว่า “โรงเรียนจีน” ที่จัดตั้งโดยสมาคมหรือมูลนิธิของชาวไทยเชื้อสายจีน รวมตัวกันเพื่อช่วยเหลือ ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสมาชิกให้มีมาตรฐานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยได้มีประสานความร่วมมือกับสำนักกิจการชาวจีนโพ้นทะเล สำนักนายกรัฐมนตรี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย สถานกงสุลใหญ่สาธารณรัฐประชาชนจีนประจำจังหวัดเชียงใหม่ และสำนักกิจการชาวจีนโพ้นทะเลมณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างแน่นแฟ้น

ข้อบังคับของสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ (ประเทศไทย)

หมวดที่ 1 ความทั่วไป

ข้อ 1 สมาคมนี้ชื่อว่า “สมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ (ประเทศไทย) มีชื่อเป็นภาษาจีนว่า 泰國北部華文民校聯誼會 อ่านเป็นภาษาจีนกลาง “Taiguo beibu huawen minxiao lianyihui” มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “THE PRIVATE CHINESE SCHOOL ASSOCIATION OF NORTHERN THAILAND” อ่านว่า “เดอะ ไพรเวท ไซนิส สะคู อะโซซีเอชัน ออฟ นอร์เทิร์น ไทยแลนด์” มีชื่อย่อเป็นภาษาอังกฤษ PCSA อ่านว่า “พีซีเอสเอ”

ข้อ 2 เครื่องหมายของสมาคม มีลักษณะเป็นรูปวงกลมวงนอกครึ่งบนมีชื่อ “สมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ (ประเทศไทย) ครึ่งล่างมีชื่อภาษาจีน ตรงกลางมีตัวอักษรจีนโบราณคำว่า 華聯 และอักษรภาษาอังกฤษสี่ตัว คือ PCSA

ข้อ 3 สำนักงานใหญ่ของสมาคมตั้งอยู่โรงเรียนราษฎร์วิทยา (ตี่มิ่ง) เลขที่ 226/4 ถนนศรีพานิช ตำบลแม่สวด อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก 63110 Email : taibeilianyihui@gmail.com

หมวดที่ 2 วัตถุประสงค์

ข้อ 4 วัตถุประสงค์ของสมาคม

4.1 เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดี และแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น หรือ ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

4.2 เพื่อส่งเสริมการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ (ประเทศไทย) ให้มีคุณภาพมาตรฐาน

4.3 ดำเนินหรือร่วมมือกับองค์กรการกุศลและองค์กรสาธารณประโยชน์อื่นๆ เพื่อสาธารณประโยชน์

4.4 การจัดตั้งสมาคมไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองแต่อย่างใด
หมวดที่ 3 สมาชิก

ข้อ 5 สมาชิกของสมาคมมี 3 ประเภท คือ

5.1 สมาชิกสามัญ ได้แก่

5.1.1 สมาชิกสามัญประเภท 1 ได้แก่ ผู้รับใบอนุญาตจาก
กระทรวงศึกษาธิการ

5.1.2 สมาชิกสามัญประเภท 2 ได้แก่ ประธานกรรมการศึกษา และหรือ
คณะกรรมการของ สมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ (ประเทศไทย) รวมไม่เกิน 5 คน

5.2 สมาชิกวิสามัญ มี 2 ประเภท คือ

5.2.1 ผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือผู้อำนวยการ ครูจีน ที่ได้รับอนุญาตจาก
กระทรวงศึกษาธิการ

5.2.2 สถานศึกษาหรือองค์กรเอกชนที่เปิดสอนภาษาจีนในภาคเหนือ

5.3 สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา ซึ่งคณะกรรมการ
ลงมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิกของสมาคม

ข้อ 6 สมาชิกต้องประกอบด้วยคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

6.1 เป็นผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว

6.2 เป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อย

6.3 ไม่เป็นโรคที่สังคมรังเกียจ

6.4 ไม่ต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุด ให้เป็นบุคคลล้มละลาย หรือ
ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถหรือต้องโทษจำคุก ยกเว้น ความผิดฐานประมาท หรือ
ลหุโทษ การต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุด ในกรณีดังกล่าวจะต้องเป็นในขณะที่สมัครเข้าเป็น
สมาชิกหรือในระหว่างที่เป็นสมาชิกของสมาคมเท่านั้น

ข้อ 7 การสมัครเข้าเป็นสมาชิก

7.1 ให้ผู้รับใบอนุญาตของโรงเรียนที่ประสงค์จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกของ
สมาคมยื่นใบสมัครตามแบบฟอร์มต่อเลขานุการ โดยมีสมาชิกรับรองอย่างน้อย 2 คนและให้
เลขานุการนำไปสมัครเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติ

7.2 ถ้าคณะกรรมการสมาคมพิจารณาอนุมัติให้รับผู้สมัครเป็นสมาชิก ให้ผู้สมัครนั้นชำระค่าลงทะเบียน และค่าบำรุงสมาคมให้เสร็จสิ้นภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเลขานุการ และสมาชิกภาพของผู้สมัครให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้สมัครให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้สมัครได้ชำระเงินค่าลงทะเบียนและค่าบำรุงสมาคมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่ถ้าผู้สมัครยังไม่ชำระเงินมาลงทะเบียนสมาคมภายในกำหนดให้ถือว่าการสมัครคราวนั้นเป็นอันยกเลิก

7.3 ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ครูใหญ่ของโรงเรียนใดที่ได้รับอนุญาตให้เป็นสมาชิกของสมาคมแล้ว ให้ถือว่าเป็นกรรมการของสมาคมด้วย

7.4 สมาชิกภาพของสมาชิกกิตติมศักดิ์ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่หนังสือตอบรับคำเชิญของผู้ที่คณะกรรมการสมาคมเชิญเข้าเป็นสมาชิกได้มาถึงสมาคม

7.5 ค่าลงทะเบียนและค่าบำรุงสมาคม

7.5.1 สมาชิกสามัญประเภท 1 จะต้องชำระค่าบำรุงเป็นรายปี ในนามโรงเรียนปีละ 10,000 บาท

7.5.2 สมาชิกวิสามัญตามข้อ 4.2.1 ไม่ต้องเสียค่าลงทะเบียน และค่าบำรุงใดๆ

7.5.3 สมาชิกวิสามัญตาม ข้อ 5.2.2 จะต้องเสียค่าบำรุงรายปีในนามองค์กร ปีละ 20,000 บาท

7.5.4 สมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าลงทะเบียน และค่าบำรุงใดๆ

ข้อ 8 สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสามัญมีสิทธิและหน้าที่ ดังนี้

8.1 มีสิทธิเข้าใช้สถานที่ของสมาคมโดยเท่าเทียมกัน

8.2 มีสิทธิเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการของสมาคมฯ ต่อคณะกรรมการ

8.3 มีสิทธิเข้าร่วมประชุมใหญ่ของสมาคมฯ

8.4 สมาชิกสามัญในการเลือกตั้งหรือได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสมาคม และมีสิทธิออกเสียงลงมติต่างๆ ในที่ประชุมได้โรงเรียนละ 1 เสียง

8.5 มีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบเอกสาร และบัญชีทรัพย์สินของสมาคม

8.6 มีหน้าที่ให้ความร่วมมือ และสนับสนุนการดำเนินงานกิจการต่างๆ ของสมาคม

8.7 มีหน้าที่เผยแพร่ชื่อเสียงของสมาคมให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

หมวดที่ 4 การดำเนินกิจกรรมของชมรม

ข้อ 9 สมาชิกภาพของสมาชิกย่อมสิ้นสุดเมื่อ

9.1 กระทั่งเสร็จสิ้นการศึกษาการฝึกสอนใบอนุญาต

9.2 ขาดการชำระเงินค่าบำรุงรายปีโดยได้รับแจ้งเตือนจากมติคณะกรรมการแล้วไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง

9.3 สมาชิกวิสามัญพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนเอกชนแล้ว หากประสงค์ร่วมสมาชิกได้โดยชำระค่าสมาชิก

9.4 สมาชิกกิตติมศักดิ์หมดวาระตามการบริหารงานของคณะกรรมการบริหารสมาคม

หมวดที่ 4 การดำเนินการกิจการของสมาคม

ข้อ 10 ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งนายกสมาคม โดยเลือกตั้งนายกสมาคมจากสมาชิกสามัญที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษาจีน และให้นายกสมาคมที่ได้รับเลือกดำเนินการแต่งตั้งอุปนายก และบุคคลที่เหมาะสมจากสมาชิกเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการทำหน้าที่บริหารสมาคมเรียกว่า “คณะกรรมการสมาคม” ทั้งนี้มีจำนวนไม่น้อยกว่า 9 คน อย่างมากไม่เกิน 30 คน โดยกรรมการบริหารสมาคม ประกอบด้วย

10.1 นายกสมาคม ทำหน้าที่เป็นหัวหน้า บริหารกิจการสมาคม และผู้แทนสมาคมในการติดต่อกับบุคคลหรือองค์กรต่างๆภายนอกและทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมคณะกรรมการการบริหารสมาคมและการประชุมใหญ่ประจำปี

10.2 อุปนายกของสมาคม ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายกสมาคมในการบริหารกิจการสมาคมปฏิบัติหน้าที่ตามที่นายกสมาคมมอบหมายทำหน้าที่แทนนายกสมาคมเมื่อนายกสมาคมไม่อยู่หรือไม่สามารถจะปฏิบัติหน้าที่ได้

10.3 เลขานุการ ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการทั้งหมดของสมาคมและปฏิบัติตามคำสั่งของนายกสมาคมตลอดจนทำหน้าที่เป็นเลขานุการในการประชุมต่างๆ ของสมาคม

10.4 ทรัพย์สิน มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินทั้งหมดของสมาคม จัดทำบัญชีรับจ่ายของสมาคมและเก็บเอกสารหลักฐานต่างๆ ของสมาคมไว้เพื่อตรวจสอบ

10.5 ปฏิคม มีหน้าที่ในการให้การต้อนรับแขกของสมาคม เป็นหัวหน้าในการจัดเตรียมสถานที่ของสมาคมและจัดเตรียมสถานที่ประชุมต่างๆ ของสมาคม

10.6 นายทะเบียน มีหน้าที่เกี่ยวกับนายทะเบียนสมาชิกทั้งหมดของสมาคม ประสานงานกับทรัพย์สินในการเรียกเก็บเงินบำรุงสมาคมจากสมาชิก

10.7 ประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่เผยแพร่กิจการ และชื่อเสียงเกียรติคุณของสมาคมให้สมาชิกและบุคคลทั่วไปที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

10.8 กรรมการตำแหน่งอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรหากไม่ได้กำหนดถือเป็นกรรมการ

10.9 คณะกรรมการอยู่ในตำแหน่งวาระละ 3 ปี และเมื่อครบวาระแล้วยังไม่ได้มีคณะกรรมการชุดใหม่ให้คณะกรรมการชุดที่ครบวาระแล้วทำหน้าที่จนกว่ามีคณะกรรมการใหม่และส่งมอบหน้าที่ให้คณะกรรมการใหม่ภายใน 30 วัน

ข้อ 11 คณะกรรมการของสมาคมสามารถอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ 3 ปี และเมื่อคณะกรรมการอยู่ในตำแหน่ง ครบกำหนดวาระแล้ว แต่คณะกรรมการชุดใหม่ยังมิได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนจากทางราชการ ก็ให้คณะกรรมการที่ครบกำหนดวาระรักษาการไปพลางก่อนจนกว่าคณะกรรมการชุดใหม่จะได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนจากทางราชการและเมื่อคณะกรรมการชุดใหม่ได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนจากทางราชการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็ให้ทำการส่งและรับมอบงานกันระหว่างคณะกรรมการชุดเก่าและคณะกรรมการชุดใหม่ ให้เป็นที่เสร็จสิ้นภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการชุดใหม่ได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนจากทางราชการ

ข้อ 12 ตำแหน่งกรรมการสมาคม ถ้าต้องว่างลงก่อนครบกำหนดก็ให้คณะกรรมการแต่งตั้งสมาชิกสามัญคนใดคนหนึ่งให้เห็นสมควรเข้าดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างลงนั้น แต่ผู้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งได้เท่ากับวาระของผู้ที่ตนแทนเท่านั้นและถ้าเป็นตำแหน่งนายกสมาคมว่างก็ให้คณะกรรมการเลือกกันเองเป็นนายกสมาคม

ข้อ 13 กรรมการอาจจะพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งมีใช่เป็นการออกตามวาระด้วยเหตุผลคือ

13.1 ตาย

13.2 ลาออก

13.3 ขาดจากสมาชิกภาพตามข้อบังคับและตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้

13.4 ที่ประชุมใหญ่ลงมติให้ออกจากตำแหน่ง

13.5 เป็นผู้มีความประพฤติและปฏิบัติตนเป็นที่เสื่อมเสียและคณะกรรมการสมาคมมีมติให้ออกโดยมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของคณะกรรมการสมาคม

ข้อ 14 กรรมการที่ประสงค์จะลาออกจากตำแหน่งกรรมการให้ยื่นใบลาออกเป็นลายลักษณ์อักษร แต่คณะกรรมการและคณะกรรมการมีมติให้ออก

ข้อ 15 อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

15.1 มีอำนาจออกระเบียบปฏิบัติต่างๆ เพื่อให้สมาชิกปฏิบัติได้โดยระเบียบปฏิบัตินั้นต้องไม่ขัดต่อข้อบังคับฉบับนี้

15.2 มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สามัญประจำปี และประชุมใหญ่วิสามัญ

15.3 กระชับความสัมพันธ์ ความร่วมมือและการติดต่อระหว่างสมาชิกกลุ่มและโรงเรียนสอนภาษาจีนทั่วประเทศไทยและในต่างประเทศ

15.4 พัฒนา และยกระดับการศึกษาภาษาจีน ส่งเสริมให้มีการจัดประชุมสัมมนา และกิจกรรมด้านการศึกษาภาษาจีน

15.5 ส่งเสริมการติดต่อประสานงานระหว่างโรงเรียนสอนภาษาจีน และกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อรับการสนับสนุน และความช่วยเหลือจากกระทรวงศึกษาธิการ และยกระดับฐานะของโรงเรียนสอนภาษาจีน

15.6 ประชาสัมพันธ์โรงเรียนสอนภาษาจีนและเผยแพร่การศึกษาภาษาจีน เพื่อรับการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากประชาชนทั่วไปทั้งใน และต่างประเทศ

15.7 กระชับความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ และสถานกงสุลใหญ่สถานเอกอัครราชทูตจีนประจำประเทศไทย เพื่อรับการสนับสนุนจากประเทศจีน

15.8 ยกระดับการเรียนการสอนภาษาจีนของครูสอนภาษาจีน โดยให้มีการอบรมครูสอนภาษาจีนในแบบต่างๆ ห่วงใยในความเป็นอยู่ของครูสอนภาษาจีน

15.9 สรุปรวบรวมประสบการณ์สอนภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแบบเรียนภาษาจีน และสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับประเทศไทย

15.10 จัดกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนทั้งในและต่างประเทศ

ข้อ 16 คณะกรรมการสมาคมจะต้องประชุมกันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับการบริหารกิจการสมาคม

หมวดที่ 5 การประชุม

ข้อ 17 การประชุมของสมาคมมี 2 ประเภท คือ

17.1 การประชุมใหญ่สามัญ

17.2 การประชุมใหญ่วิสามัญ

ข้อ 18 คณะกรรมการจะต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ปีละ 1 ครั้ง ก่อนปิดภาคเรียน

ข้อ 19 การประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีขึ้นได้ก็โดยเหตุที่คณะกรรมการเห็นควรจัดให้มีขึ้น หรือเกิดขึ้นด้วยการเข้าร่วมกันของสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าครึ่งของสมาชิกทั้งหมด ทำหนังสือร้องขอต่อคณะกรรมการให้จัดมีขึ้น

ข้อ 20 การแจ้งกำหนดนัดประชุมใหญ่ให้ประธานหรือเลขานุการเป็นผู้แจ้งกำหนดนัดประชุมใหญ่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยระบุวันเวลาและสถานที่ให้ชัดเจน จะต้องแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน ก่อนถึงกำหนดประชุมใหญ่

ข้อ 21 การประชุมใหญ่สามัญประจำปี จะต้องมีการประชุมอย่างน้อย
ดังต่อไปนี้

- 21.1 แลกเปลี่ยนกิจการที่ผ่านมาในรอบปี
- 21.2 แลกเปลี่ยนบัญชีรายรับจ่ายและบัญชีบุคคลของปีที่ผ่านมาให้สมาชิกทราบ
- 21.3 เลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่เมื่อครบกำหนดวาระ
- 21.4 เรื่องอื่นๆ (ถ้ามี)

ข้อ 22 ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี หรือการประชุมใหญ่วิสามัญจะต้องมีสมาชิกเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของสมาชิกสามัญทั้งหมดจึงจะถือว่าครบองค์ประชุม แต่ถ้าเมื่อถึงกำหนดเวลาประชุมสมาชิกสามัญเข้าร่วมประชุมไม่ครบองค์ประชุม ให้คณะกรรมการของสมาคมฯ เรียกประชุมใหญ่อีกครั้งหนึ่ง โดยจัดให้มี การประชุมขึ้นภายใน 15 วัน แต่ต้องไม่เกิน 45 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้เลื่อนการประชุมในครั้งแรก สำหรับการประชุมครั้งหลังถ้ามีสมาชิกเข้าร่วมประชุมเป็นจำนวนเท่าใดก็ได้ถือว่าครบองค์ประชุม

ข้อ 23 การลงมติต่างๆ ในที่ประชุมใหญ่ ถ้าข้อบังคับมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือคะแนนเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ แต่ถ้าคะแนนเสียงที่ลงมติดีคะแนนเสียงเท่ากันก็ให้ประธานในการประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ 24 ในการประชุมใหญ่ของสมาคมฯ ถ้าประธานและรองประธานไม่มาร่วมประชุมหรือไม่สามารถจะปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้ที่ประชุมใหญ่ทำการเลือกตั้งกรรมการที่มาร่วมประชุมคนใดคนหนึ่งให้ทำหน้าที่เป็นประธานในการประชุมคราวนั้น

หมวดที่ 6 การเงินและทรัพย์สินของสมาคม

ข้อ 25 สมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ (ประเทศไทย) มีรายได้
ดังนี้

- 25.1 รายได้จากเงินค่าลงทะเบียนเป็นสมาชิก
- 25.2 รายได้จากเงินค่าบำรุงสมาคมเป็นรายปีที่เก็บจากสมาชิก
- 25.3 รายได้จากการจัดกิจกรรมต่างๆ ของสมาคม
- 25.4 รายได้ที่ได้รับการบริจาค โดยมีวัตถุประสงค์ของการบริจาคตรงกับวัตถุประสงค์ของสมาคม
- 25.5 รายได้อื่นๆ ที่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ 26 การเงินและทรัพย์สินทั้งหมดให้อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารสมาคมฯ เงินสดของสมาคม ถ้ามีให้นำฝากไว้ในธนาคารใดธนาคารหนึ่งตามแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

ข้อ 27 การเบิกเงินจากธนาคาร จะต้องมียอดชื่อของประธานสมาคมลงนาม
ร่วมกับเหรียญหรือเลขานุการโดยมีเงื่อนไขข้อ 2 ใน 3

ข้อ 28 ให้ประธานสมาคมมีอำนาจสั่งจ่ายเงินของสมาคม ได้ครั้งละไม่เกิน
20,000 บาท (สองหมื่นบาทถ้วน) ถ้าเกินกว่านั้นจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

ข้อ 29 ให้เหรียญ มีอำนาจเก็บรักษาเงินสดสำรองของสมาคมไม่เกิน
10,000 บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

ข้อ 30 เหรียญจะต้องทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย และบัญชีบุคคลให้ถูกต้องตาม
หลักวิชาการ การรับหรือจ่ายเงินทุกครั้ง จะต้องมียุทธฐานะเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของประธาน
สมาคมหรือผู้ทำการแทนร่วมกับเหรียญหรือผู้ทำการแทน

หมวดที่ 7 การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ

ข้อ 31 ข้อบังคับของสมาคมฯ จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้โดยมติของที่ประชุมใหญ่
เท่านั้น และจะต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 2 ใน 3

ข้อ 32 การเลิกสมาคมจะเลิกได้โดยมติของที่ประชุมใหญ่ของสมาคมจะต้องมี
คะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของสมาชิกสามัญที่เข้าร่วมประชุมทั้งหมด

ข้อ 33 เมื่อสมาคมต้องเลิกไม่ว่าเหตุผลใดๆ ก็ตามทรัพย์สินของสมาคมที่เหลืออยู่
หลังจากที่ได้ชำระบัญชีเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้ตกเป็นของแม่สอดมูลนิธิสามัคคีการกุศล เลขที่ 89
ถนนชิตาวานา ตำบลแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก 63110

หมวดที่ 8 บทเบ็ดเตล็ด

ข้อ 34 การตีความข้อบังคับของสมาคม หากเป็นที่สงสัยให้ที่ประชุมใหญ่โดยเสียง
ข้างมากของที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ 35 ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยสมาคมมาใช้
บังคับ เมื่อข้อบังคับของสมาคมมิได้กำหนดไว้ และหากมีข้อบังคับขัดกับประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ก็ให้ถือปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ 36 สมาคมต้องไม่ดำเนินการหาผลประโยชน์มาแบ่งปันกัน หรือเพื่อบุคคลใด
นอกจากเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสมาคมเอง

หมวดที่ 9 บทเฉพาะกาล

ข้อ 37 ข้อบังคับฉบับนี้นั้น ให้เริ่มใช้บังคับได้นับตั้งแต่วันที่สมาคมได้รับอนุญาตให้
จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเป็นต้นไป

ข้อ 38 เมื่อสมาคมได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลจากทางราชการก็ให้
ถือว่าผู้เริ่มการทั้งหมดเป็นสมาชิกสามัญ และสมาชิกภาพของคณะกรรมการที่ตั้งขึ้น เริ่มตั้งแต่วันที่จด
ทะเบียนเป็นต้นไป

สรุปได้ว่า สมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ (ประเทศไทย) มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก ยกย่องคุณภาพการสอนภาษาจีน และร่วมมือกับองค์กรสาธารณประโยชน์ โดยไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง สมาคมแบ่งสมาชิกเป็นสามัญ วิสามัญ และกิตติมศักดิ์ พร้อมกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรม การจัดการเงินและทรัพย์สิน การประชุม และการแก้ไขข้อบังคับ นอกจากนี้ สมาคมเน้นการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนและการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสอนภาษาจีน พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

งานวิจัยในประเทศไทย

งานวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีน สะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา เช่น การพัฒนาบุคลากร ความพึงพอใจของผู้ปกครอง และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนของผู้ปกครอง ได้แก่

พงศ์พันธุ์ พันธุ์สวัสดิ์ (2544) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรตามการรับรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการพัฒนาบุคลากรและปัญหาที่เกี่ยวข้องตามการรับรู้ของครู ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนเหล่านี้รับรู้ถึงการใช้วิธีการพัฒนาบุคลากรหลากหลายวิธี เช่น การศึกษาต่อ การสัมมนา การฝึกอบรม การปฐมนิเทศ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน การสอนงาน การส่งเสริมและพัฒนา การทำผลงานทางวิชาการ และการเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ขาดงบประมาณในการปฐมนิเทศและการฝึกอบรม ขาดงบประมาณในการจัดหาข่าวสารทางวิชาการ และบุคลากรไม่มีทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ นอกจากนี้ยังพบว่า มีปัญหาบุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ และการศึกษาดูงานต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูง ในขณะที่งบประมาณที่มีอยู่นั้นไม่เพียงพอ และเกณฑ์การประเมินในการส่งเสริมและพัฒนาผลงานทางวิชาการค่อนข้างสูง ซึ่งทำให้ครูไม่มีกำลังใจในการพัฒนาและดำเนินการตามความต้องการของระบบการศึกษา

สุกัญญา ธรรมประเสริฐ (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในระดับประถมศึกษา อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารโรงเรียนดังกล่าว ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองโดยรวมและในทุกด้านทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร บุคลิกภาพ คุณธรรมจริยธรรม ความสัมพันธ์กับชุมชน การจัดการเรียนการสอน และ

การบริการอาหารกลางวันอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีลำดับความพึงพอใจจากมากไปน้อย คือ การปฏิบัติหน้าที่ บุคลิกภาพ คุณธรรมจริยธรรม ความสัมพันธ์กับชุมชน การจัดการเรียนการสอน และการบริการอาหารกลางวัน นอกจากนี้ ความพึงพอใจของผู้ปกครองยังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง ในขณะที่ความพึงพอใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ข้อมูลเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ปกครอง และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนให้ดียิ่งขึ้น

จิรพงษ์ นามมงคล (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการตามทรรศนะของผู้บริหารและครูในโรงเรียนเอกชนสามัญที่สอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการตามมุมมองของผู้บริหารและครู รวมถึงการจำแนกตามภูมิหลังของผู้บริหารและครู ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นครูเพศหญิง อายุระหว่าง 30-45 ปี ซึ่งมีระดับการศึกษาปริญญาตรีและมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป การประเมินประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่ได้รับการประเมินในระดับมากที่สุด ได้แก่ การพัฒนาการเรียนการสอน รองลงมาคือ การจัดการตารางเรียนการสอน ขณะที่ด้านการจัดครูเข้าสอน การจัดการเรียนการสอน แผนงานวิชาการ การจัดแผนการสอน การวัดและการประเมินผล ได้รับการประเมินในระดับปานกลาง ส่วนด้านการจัดกิจกรรมนักเรียนได้รับการประเมินในระดับน้อย ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้บริหารและครูที่มีเพศต่างกันมีทรรศนะด้านการบริหารงานวิชาการ ในภาพรวมที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับที่ผู้บริหารและครูที่มีสถานภาพ อายุ และประสบการณ์การทำงานต่างก็มีทรรศนะด้านการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างในการทรรศนะด้านการบริหารงานวิชาการในภาพรวมไม่ได้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งและระดับการศึกษาของผู้บริหารและครู

เบญจพร อยู่ชูชัยมงคล (2548) ได้ศึกษาในเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะกรณีศึกษาโรงเรียนประสาทวุฒิ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกโรงเรียนให้บุตรหลาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง ได้แก่ สังคม ชุมชน วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชน ศิษย์เก่า เศรษฐกิจครอบครัว ค่าใช้จ่ายและสวัสดิการจากโรงเรียน ความสะดวกในการเดินทาง และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งแต่ละปัจจัยล้วนมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกโรงเรียนที่สอนภาษาจีนให้กับบุตรหลาน โดยสะท้อนถึงความต้องการและความคาดหวังที่มีต่อการศึกษาและการบริหารงานของโรงเรียน

พรหทัย จันทรگانตานนท์ (2549) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพการจัดการของโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษามีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการโรงเรียนใน 4 ด้านสำคัญ ได้แก่ การจัดการด้านวิชาการ การจัดการด้านงบประมาณ การจัดการด้านบริหารงานบุคคล และการจัดการด้านบริหารงานทั่วไป ในด้านการจัดการด้านวิชาการ โรงเรียนได้มีการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 และจัดการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด รวมถึงการส่งเสริมพัฒนานักเรียนด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาจีนทั้งในและนอกห้องเรียน การวัดผลและประเมินผลดำเนินการโดยครูผู้สอน ซึ่งใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นเอง การนิเทศการสอนนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอน และครูผู้สอนได้รับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ด้านงบประมาณ โรงเรียนได้รับงบประมาณจากค่าธรรมเนียมการเรียนและจัดสรรเพื่อจ่ายเป็นเงินเดือนแก่ครูที่สอนภาษาจีนตามวุฒิการศึกษา ส่วนด้านบริหารงานบุคคล โรงเรียนมีการวางแผนอัตราค่าจ้างตามจำนวนนักเรียนและครู และสรรหาครูที่มีความรู้ภาษาจีนจากต่างประเทศ ครูได้รับการอบรมเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอเพื่อรักษาบุคลากร ด้านบริหารทั่วไป ฝ่ายธุรการจัดให้มีการแจ้งข่าวสารอย่างสะดวก ฝ่ายประชาสัมพันธ์จัดป้ายเพื่อแจ้งข่าวสาร และฝ่ายอาคารสถานที่ดูแลให้สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนสะดวกและเหมาะสม การสนับสนุนจากชุมชนได้รับการจัดการอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ยังพบปัญหาการจัดการในด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านวิชาการ ซึ่งรวมถึงการขาดเวลาในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไม่เพียงพอ การขาดการนำผลการวัดและการประเมินผลไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน การขาดแคลนสื่อเทคโนโลยีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอน และปัญหาเรื่องการสื่อสารเนื่องจากครูชาวจีนไม่สามารถพูดภาษาไทยได้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาการขาดแคลนครูไทยที่มีความรู้ภาษาจีน ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ

จินตนา ภูธนาสูตรณ์ (2552) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนสอนภาษาจีนที่สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนภาษาจีนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนสอนภาษาจีนที่สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนภาษาจีนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในทั้ง 6 ด้านไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาที่ได้จากการวิจัยรวมถึงการส่งเสริมให้ครูวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างหลากหลาย การสร้างความตระหนักเพื่อให้เกิดความรักและศรัทธาในอาชีพ การดูแลเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่

อย่างสม่ำเสมอ การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักภาระหน้าที่ ขยันเรียนและทำการบ้านทั้งหมด รวมถึงการจัดหลักสูตรแกนกลางที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ พร้อมทั้งจัดทำคู่มือสำหรับครู การใช้สื่อที่ดึงดูดความสนใจนักเรียน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้ไม่น่าเบื่อ

จิตรดา วงศ์จันทร์ (2557) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในโครงการโรงเรียนสองภาษา (ไทย-จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการและกำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในโครงการโรงเรียนสองภาษา(ไทย-จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาภาษาจีนและการส่งเสริมงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ในการวางแผนการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่พัฒนาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และบางโรงเรียนพัฒนาเป็นหลักสูตรภาษาจีน มีการวิเคราะห์และจัดทำวิชาภาษาจีนในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ และวิชาสุขศึกษา การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอยู่ในระดับมาก มีการจัดตารางเรียนภาษาจีน 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่ยังประสบปัญหาในการสอนวิทยาศาสตร์เพราะคำศัพท์ภาษาจีนยากและครูจีนขาดเทคนิคการสอน การคัดเลือกหนังสือและสื่อการสอนอยู่ในระดับมาก ยกเว้นการส่งเสริมแหล่งค้นคว้าเกี่ยวกับภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง การวัดผลการเรียนภาษาจีนมีการสอบ 5 วิชาภาษาจีน และมีการสอบประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีนปีการศึกษาละ 1 ครั้ง ตั้งแต่ปี 2556 เป็นต้นมา การพัฒนาคุณภาพการศึกษาภาษาจีนมีการอบรมพัฒนาครูและการประชุมร่วมกันระหว่างครูไทยและครูจีนก่อนเปิดภาคเรียน การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง มีการแนะแนวการศึกษาภาษาจีนแก่ชุมชนและมีการแลกเปลี่ยนครูไทยกับครูจีนจากสาธารณรัฐประชาชนจีน แนวทางการพัฒนาควรพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนที่ใช้หลักสูตรเดียวกันทุกโรงเรียน ควรจัดแผนการบริหารงานวิชาการและเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร คัดเลือกครูที่มีความเชี่ยวชาญ เตรียมแผนรองรับปัญหาครูจีนลาออก จัดแผนการเรียนรู้ร่วมกัน จัดนิทรรศการให้นักเรียนแสดงความสามารถ จัดการเรียนเสริม รับนักเรียนตามนโยบาย จัดสื่อและนวัตกรรมที่เหมาะสม จัดห้องสมุด แหล่งเรียนรู้ ใช้ข้อสอบจากสำนักการศึกษา และประสานงานกับสถาบันภาษาจีน

จารุกกร จรดล (2558) ได้ทำการศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยมีจุดมุ่งหมายหลักในการศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ซึ่งจำแนกตามสัญชาติของครูผู้สอน ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการจัดการศึกษา และขนาดของโรงเรียน ทั้งยังมีการศึกษาถึงแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในโรงเรียน

มัธยมศึกษาจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 โดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นในด้านหลักสูตรที่อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ผลการเปรียบเทียบระหว่างสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามสัณฐานของครูผู้สอนและระดับการจัดการศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม หากจำแนกตามประสบการณ์ทำงานของครู พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และในส่วนของขนาดโรงเรียนก็พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน ในด้านแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 นั้น พบว่าแนวทางที่ควรดำเนินการประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่ 1) ควรมีการบูรณาการหลักสูตรภาษาจีนให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและท้องถิ่น 2) ควรมีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความแตกต่างของผู้เรียน 3) ควรมีการส่งเสริมการใช้สื่อการสอนที่กระตุ้นการเรียนรู้ที่หลากหลาย และ 4) ควรให้ครูมีการศึกษาและวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

ชนเดช กิจสุภไพศาล (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สอนภาษาจีนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยครูที่สอนวิชาภาษาจีนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งอยู่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูมีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในระดับมากทั้งในภาพรวมและในรายละเอียดด้านต่างๆ นอกจากนี้ จากการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูในกลุ่มที่มีวุฒิการศึกษาและตำแหน่งที่แตกต่างกัน พบว่า ครูในแต่ละกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการรับรู้การบริหารงานวิชาการ อย่างไรก็ตาม ในกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งงานที่ต่างกันนั้นพบว่ามีความแตกต่างในการรับรู้ ยกเว้นในด้านการนิเทศภายใน ซึ่งไม่พบความแตกต่างในการรับรู้ของครูในกลุ่มต่างๆ นอกจากนี้ การศึกษายังชี้ให้เห็นว่าครูที่ทำงานในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันก็มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกันอีกด้วย แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยเรื่องขนาดของสถานศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการรับรู้ของครูในการบริหารงานวิชาการ

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า ในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารโรงเรียนในรูปแบบของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้การบริหารงานภายในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านการบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นหัวใจหลักของการเรียนการสอนภาษาจีน ความสำเร็จของการเรียนรู้ของนักเรียนถือเป็นดัชนีชี้วัดสำคัญที่สะท้อนถึงคุณภาพ

การบริหารงานในโรงเรียน นอกจากนี้ ความสามารถและความรับผิดชอบของครูผู้สอน รวมถึงความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อีกทั้งความพึงพอใจของผู้ปกครองซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาที่โรงเรียน เป็นสัญญาณที่สะท้อนถึงความเชื่อมั่นในระบบการศึกษาและการบริหารงานของโรงเรียน ดังนั้น การให้ความสำคัญต่อทั้งสามด้านนี้จะช่วยให้การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนสามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและเสริมสร้างคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาและการจัดการการสอนในต่างประเทศสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการจัดการสำหรับนักศึกษาต่างชาติ การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ การพัฒนานวัตกรรมด้านการสอน หรือการควบคุมคุณภาพการสอนในโรงเรียน ดังนี้

ยู (You, 2016) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิจัยการปฏิรูปการจัดการการสอนของนักศึกษาภาษาต่างประเทศในมุมมองพหุวัฒนธรรม: กรณีศึกษาสถาบัน A มณฑลกว่างตุง (多元文化视域中的来华语言生教学管理变革研究——以广东省 A 学院来华语言生教学管理为例) ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของจำนวนนักศึกษาต่างชาติที่เดินทางมาศึกษาในประเทศจีน โดยเฉพาะนักศึกษาที่เข้ามาเพื่อศึกษาภาษาจีน ทั้งนี้เป็นผลมาจากการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของประเทศจีนในด้านเศรษฐกิจและการขยายตัวของอิทธิพลในระดับนานาชาติ อย่างไรก็ตาม ระบบการจัดการการสอนของนักศึกษาภาษาต่างชาติยังคงยึดติดกับรูปแบบการบริหารที่มีลักษณะรวมศูนย์และขาดความยืดหยุ่น ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายและซับซ้อนของนักศึกษาเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการสร้างชื่อเสียงทางการศึกษา การศึกษานี้ใช้กรณีศึกษาสถาบัน A ในมณฑลกว่างตุง โดยวิธีการสำรวจและสัมภาษณ์นักศึกษาและอาจารย์ผู้สอน เพื่อวิเคราะห์ถึงผลกระทบของบริบทพหุวัฒนธรรมที่มีต่อนโยบายและการจัดการการสอน พบว่ามีปัญหาหลักอยู่ 6 ประการ ได้แก่ การเน้นการบริหารจัดการที่รวมศูนย์และขาดความยืดหยุ่น ความหลากหลายของหลักสูตรที่ไม่เพียงพอ การขาดการบูรณาการวัฒนธรรมและบริบททางสังคมเข้ากับการเรียนการสอน ตำราเรียนที่ไม่ทันสมัย ระดับความสามารถของอาจารย์ผู้สอนที่ไม่สม่ำเสมอ และการประเมินผลการเรียนรู้ที่ขาดความหลากหลาย นอกจากนี้ ความแตกต่างของนักศึกษาในด้านอายุ ระดับการศึกษา วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ และปัจจัยอื่นๆ ส่งผลกระทบต่อปัญหาการปรับตัวและความท้าทายต่อการจัดการการสอน อีกทั้งยังพบว่า ผู้สอนขาดความเข้าใจในวัฒนธรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้คุณภาพการศึกษาลดลง จากผลการศึกษา ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางการปรับปรุง ได้แก่ การพัฒนาระบบการจัดการที่ยืดหยุ่นและมีมาตรฐาน การปรับเปลี่ยนแนวคิดการจัดการการสอน และการส่งเสริมกิจกรรมเสริม

หลักสูตรเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมให้นักศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการการสอนของนักศึกษาภาษาต่างชาติในประเทศจีนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และนำไปสู่การยกระดับคุณภาพทางการศึกษา

หวัง (Wang, 2022) ศึกษาเรื่อง การจัดการคุณภาพการสอนในโรงเรียนมัธยมต้น: กรณีศึกษาโรงเรียน H ในเมืองซางส่วย (初中教学质量问题研究-以商水县 H 中学为例) งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการพัฒนาการจัดการคุณภาพการสอนในโรงเรียน โดยวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการคุณภาพการสอนจากมุมมองด้านการบริหาร โดยผสมผสานการวิจัยทางทฤษฎีและการสำรวจภาคปฏิบัติอย่างเป็นระบบ งานวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์เอกสาร แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาสถานการณ์การจัดการคุณภาพการสอนในโรงเรียน H ครอบคลุมใน 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดการ การบริหารจัดการ และการควบคุมคุณภาพการสอน ผลการศึกษาชี้ให้เห็นปัญหาต่างๆ และวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาเหล่านั้น จากผลการวิจัย ผู้ศึกษาได้เสนอแนวทางปรับปรุงการจัดการคุณภาพการสอนในโรงเรียน โดยใช้ทฤษฎีการจัดการตามเป้าหมาย ทฤษฎีการจัดการแบบเน้นบุคคล และทฤษฎีการจัดการคุณภาพแบบองค์รวม โรงเรียนควรดำเนินการตามหน้าที่ของตน โดยมุ่งเน้นการวางแผนที่มีเป้าหมายชัดเจน พร้อมจัดทำแผนการจัดการคุณภาพที่เป็นระบบและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง นอกจากนี้ ควรเสริมสร้างการจัดองค์กรที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด และพัฒนาผู้นำให้มีความสามารถในการส่งเสริมคุณภาพการสอนอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งควรมีระบบควบคุมและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างทันทั่วทั้งที่ นอกจากนี้ หน่วยงานภาครัฐควรเพิ่มการกำกับดูแลและให้คำแนะนำในการจัดการคุณภาพการสอนของโรงเรียนอย่างใกล้ชิด โดยมีการตรวจสอบและประเมินผลเป็นระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขณะเดียวกัน สังคมควรมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการสอนของโรงเรียน โดยอาจมีการประเมินจากบุคคลภายนอก รวมถึงการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการคุณภาพการสอน

หวัง (Wang, 2023) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการการสอน หลักสูตรนวัตกรรมการศึกษา: กรณีศึกษาของสถาบันนวัตกรรมสามแห่งในประเทศจีน (创新教育的课程教学管理模式研究 : 基于国内三所创新机构的案例) โดยกล่าวถึงนวัตกรรมการศึกษาว่าเป็นแนวคิดใหม่ที่มุ่งเน้นพัฒนาจิตวิญญาณแห่งความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการสร้างสรรค์ และการก่อร่างบุคลิกภาพที่มีนวัตกรรมของผู้เรียน นวัตกรรมการศึกษาไม่ใช่เพียงการปรับปรุงวิธีการสอนหรือเนื้อหาการศึกษาเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการเปลี่ยนแปลงบทบาทและหน้าที่ของการศึกษาในทุกด้าน เพื่อให้การพัฒนาศาสนามีความทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการในปัจจุบัน โดยครอบคลุมทั้งเป้าหมายการศึกษา ระบบหลักสูตร กระบวนการสอน และระบบการประเมินผล การศึกษานี้มีจุดประสงค์เพื่อค้นหาวิธีการจัดการการสอนหลักสูตรที่มีนวัตกรรมในระดับการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน และสรุปคุณลักษณะที่เป็นจุดร่วมของรูปแบบเหล่านี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงนวัตกรรมในสถาบันการศึกษาอื่นๆ จากการศึกษากรณีศึกษาเชิงเปรียบเทียบหลายแห่ง พบว่า รูปแบบการจัดการการสอนที่มึความคิดสร้างสรรค์นั้นมีคุณลักษณะร่วมที่สำคัญหลายประการ เช่น การยึดมั่นในแนวคิดการพัฒนาบุคลากรที่ทันสมัย การออกแบบระบบการสอนที่มีความหลากหลาย ยืดหยุ่น และครอบคลุม รวมถึงการสนับสนุนจากแผนการพัฒนาวิชาชีพครูที่มั่นคง นอกจากนี้ ควรระมัดระวังไม่ให้เกิดการปฏิบัติการศึกษาเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงเชิงรูปลักษณ์เพียงอย่างเดียว แต่ควรบูรณาการแนวคิดการศึกษาที่ก้าวหน้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและระบบ การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ ส่งเสริมความสามารถในการค้นพบสิ่งใหม่ ความสามารถในการประมวลความรู้ และสร้างสรรค์ความคิดที่เป็นเอกลักษณ์

หลี่ (Li, 2023) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิจัยการจัดการคุณภาพการเรียนการสอนออนไลน์ในโรงเรียนประถมศึกษาโดยใช้แนวคิดวงจร PDCA: กรณีศึกษาโรงเรียนประถม F ในเมืองอันชาน มณฑลเหลียวหนิง (PDCA 循环视角下小学线上教学质量研究——以辽宁省鞍山市 F 小学例) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบจำลองการจัดการคุณภาพการเรียนการสอนออนไลน์ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยมุ่งเน้นตอบคำถามดังต่อไปนี้ ภายใต้บริบทของเทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการคุณภาพการเรียนการสอนออนไลน์ในโรงเรียนประถมศึกษาของจีนมีปัญหอะไรบ้าง สาเหตุของปัญหาเหล่านี้คืออะไร และจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างไร เพื่อค้นหาคำตอบของปัญหาดังกล่าว งานวิจัยนี้ได้ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนประถมศึกษา รวมถึงสัมภาษณ์ครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารการศึกษา เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของการจัดการคุณภาพการเรียนการสอนออนไลน์ในปัจจุบัน จากนั้นจึงนำทฤษฎีวงจร PDCA มาสร้างแบบจำลองการจัดการคุณภาพการเรียนการสอนออนไลน์ในโรงเรียนประถมศึกษา และใช้แบบจำลองนี้ในการปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนออนไลน์ โดยสรุป งานวิจัยนี้เน้นการพัฒนาแบบจำลองการจัดการคุณภาพการเรียนการสอนออนไลน์ในโรงเรียนประถมศึกษาของจีน โดยอิงตามแนวคิดวงจร PDCA และการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน งานวิจัยนี้ยังได้ระบุขั้นตอนที่ชัดเจนในการจัดการคุณภาพการเรียนการสอนออนไลน์ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายและแผนการเรียนการสอน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบกระบวนการ และการให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงระบบ โดยทุกขั้นตอนมีความเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนออนไลน์อย่างยั่งยืนในโรงเรียนประถมศึกษาของจีน

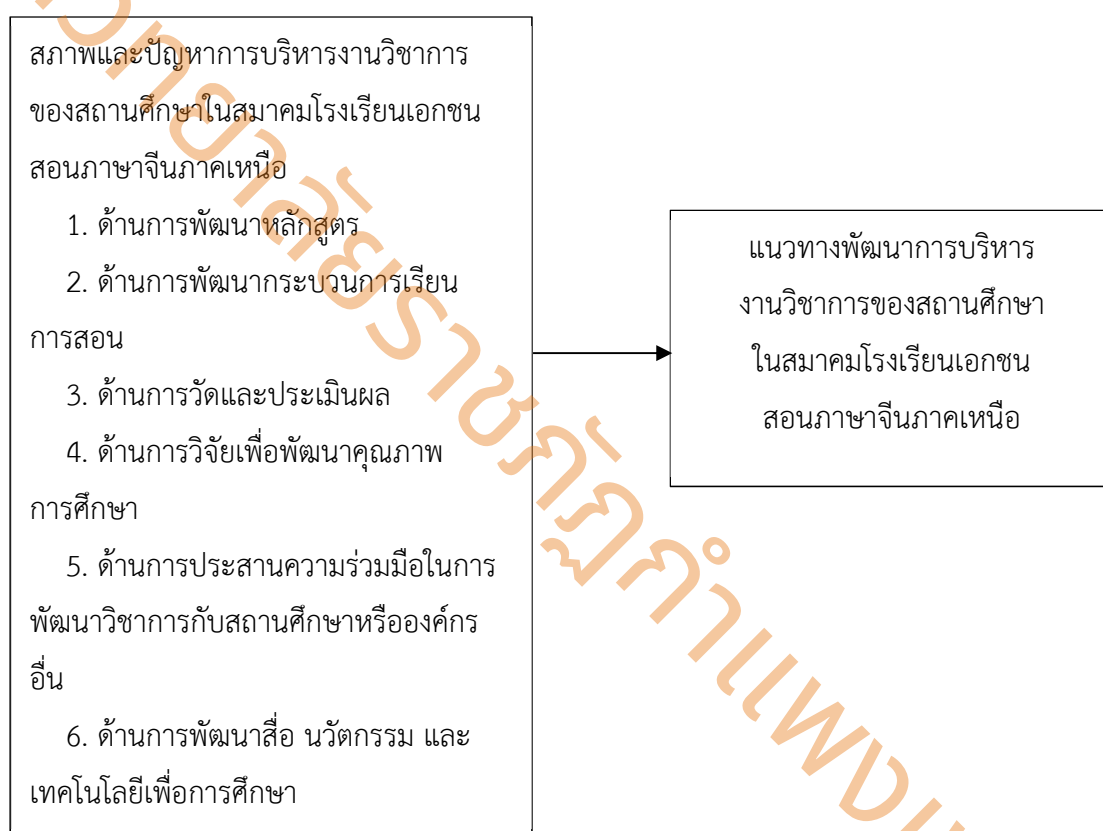
ยัน (Yan, 2023) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัญหาการจัดการการสอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและกลยุทธ์การปรับปรุง กรณีศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาสามแห่งในเขตไห่จู เมืองกว่างโจว (小学英语课堂教学管理问题分析与改进策略研究——以广州市海珠

区三所小学为例) การวิจัยนี้อ้างอิงจากเอกสารและผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสำรวจสถานการณ์ปัจจุบันของการจัดการการสอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พบว่ามีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลต่อการจัดการการสอน และเสนอแนวทางในการปรับปรุงเพื่อพัฒนาการจัดการการสอนและสนับสนุนการพัฒนาของนักเรียน การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามเป็นหลักและเสริมด้วยการสัมภาษณ์ เพื่อสำรวจปัญหาที่ครูและนักเรียนประสบในกระบวนการจัดการการสอน ผลการวิเคราะห์พบว่า การจัดการการสอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี แต่ยังมีปัญหาหลักๆ ได้แก่ ขาดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ กิจกรรมไม่น่าสนใจ เป้าหมายการจัดการไม่ชัดเจน และวิธีการประเมินขาดความหลากหลาย ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับปรุงแบ่งเป็นสองด้าน คือ ด้านครูที่ยังขาดความตระหนักในการสร้างบรรยากาศและวิธีการสอนที่หลากหลาย ขาดความชัดเจนในการจัดการชั้นเรียน และด้านนักเรียนที่มีความคิดอิสระมากเกินไป มีสมาธิสั้น และมีความแตกต่างในการรับรู้ จากผลการวิจัย ผู้วิจัยเสนอแนวทางปรับปรุงได้แก่ สร้างความเข้าใจในกระบวนการจัดการที่ครอบคลุม กำหนดเป้าหมายชัดเจน สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เพิ่มกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้การจัดการที่เหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียน และบูรณาการระหว่างการสอน การเรียน และการวัดประเมินผล

จากการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาและการบริหารงานวิชาการในประเทศจีน พบว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนในการปรับปรุงระบบการจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารการสอนสำหรับนักศึกษาต่างชาติ การจัดการการสอนออนไลน์ในระดับประถมศึกษา หรือการควบคุมคุณภาพในโรงเรียนมัธยม การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องสามารถตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน โดยเฉพาะในยุคที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ด้านการเพิ่มความยืดหยุ่นในการจัดการหลักสูตร การบูรณาการวัฒนธรรม และการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน นอกจากนี้ การบริหารการศึกษายังต้องคำนึงถึงการสร้างระบบการประเมินผลที่หลากหลายและครอบคลุม เพื่อให้สามารถติดตามและประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการพัฒนารูปแบบการสอนที่มีนวัตกรรม รวมถึงการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน จะช่วยเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ความต่อเนื่องในการพัฒนาคุณภาพของครูและการมีแผนงานที่ชัดเจนในการปรับปรุงการเรียนการสอนในระยะยาวยังเป็นสิ่งจำเป็น ด้านการมีส่วนร่วมจากครู นักเรียน ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือเป็นหัวใจสำคัญในการผลักดันการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถสร้างระบบการศึกษาที่แข็งแกร่งและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีการบริหารสถานศึกษา แนวคิดการบริหารงานวิชาการและบริบทของสถานศึกษาเอกชนสอนภาษาจีน และงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยในต่างประเทศ เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการและการหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ขั้นตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้ ประกอบด้วย หัวหน้าฝ่ายภาษาจีนหรือผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และครูผู้สอนภาษาจีนของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 270 คน จาก 18 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2567) โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด ซึ่งมีรายละเอียดของประชากร แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากรที่เป็นหัวหน้าฝ่ายภาษาจีนหรือผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนและครูผู้สอนภาษาจีนของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ปีการศึกษา 2567

ที่	โรงเรียน	จำนวน (N)
1	โรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวานิชบำรุง	71
2	โรงเรียนราษฎร์วิทยา(ตี่มิ่ง)	36
3	โรงเรียนประชาวิทย์	17
4	โรงเรียนตากกวง	5
5	โรงเรียนกวางตง	15
6	โรงเรียนพยุฮั่ว	2
7	โรงเรียนป้วยมิ่ง	3
8	โรงเรียนเจริญศิลป์	16
9	โรงเรียนชินจง	3
10	โรงเรียนหัวเฉียว	8
11	โรงเรียนโง่งจื้อบางมูลนาก	2
12	โรงเรียนสันหมิน	17
13	โรงเรียนวัฒนศึกษา	7
14	โรงเรียนกวงหมิงหัวเฉียว	44
15	โรงเรียนประชานุเคราะห์	6
16	โรงเรียนเตรียมมนาชาติภู่อจรร	5
17	โรงเรียนไตรศาสตร์วิเทศศึกษา	9
18	โรงเรียนหัวเฉียว	4
รวม		270

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ซึ่งประกอบด้วยทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนและผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน สอนภาษาจีนภาคเหนือ 6 ด้าน ได้แก่ งานพัฒนาหลักสูตร งานพัฒนากระบวนการเรียนการสอน งานวัดประเมินผล งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา งานประสานความร่วมมือในการพัฒนา วิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น และงานพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales)

ระดับ 5 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน สอนภาษาจีนภาคเหนือ เป็นแบบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (Multiple Response)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีตามกรอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน 6 ด้าน ได้แก่ งานพัฒนาหลักสูตร งานพัฒนากระบวนการเรียนการสอน งานวัดประเมินผล งานวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา งานประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือ องค์กรอื่น และงานพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. ร่างเครื่องมือตามขอบเขตของเรื่องที่จะศึกษา แล้วนำไปขอคำแนะนำและข้อคิดเห็น ของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้

3. เสนอร่างเครื่องมือต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบ ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยใช้ แบบประเมินค่าความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence) จำนวน 5 ท่าน คือ

3.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพัฒน์ รักพรหมงคล ประธานคณะกรรมการ บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

3.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์ ที่ปรึกษาคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

3.3 ดร.สุธัญญา ปานทอง รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์/อาจารย์สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

3.4 ดร.ปิยธิดา ว่องเลิศฤทธิ์ ผู้ช่วยคณบดีสำนักจันทวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

3.5 ดร.กรรณ เลิศพุทธิภิญโญ ผู้จัดการโรงเรียนนานาชาติวิทยา อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา

4. นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้วิธีการหาค่าดัชนี

ความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาข้อคำถามใดมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรง ถ้าข้อคำถามใดมีค่า IOC น้อยกว่า 0.50 จะต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงใหม่ แล้วนำเครื่องมือไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะ ผลการตรวจสอบคุณภาพพบว่า ข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

5. นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try Out) กับหัวหน้าฝ่ายภาษาจีนหรือผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และครูผู้สอนภาษาจีนที่ไม่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย โรงเรียนสามชัยวิเทศศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 6 คน โรงเรียนกวางฮั่ว จังหวัดระยอง จำนวน 6 คน โรงเรียนฮั่วเคี้ยววิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น จำนวน 6 คน โรงเรียนบ้วยฮั่ว จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 6 คน และโรงเรียนฮั่วเฉียวอุบลราชธานี 2 จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.950

6. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบ แล้วนำไปปรับปรุงเพื่อจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยได้รวบรวมกรอบแนวคิด เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในการวิจัย โดยผู้วิจัยจะได้เก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาวิจัยครั้งนี้อย่างเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาต จากบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ถึงผู้บริหารสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองได้ทั้งหมด 270 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม
4. จัดหมวดหมู่ของข้อมูลแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนและผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (f) และค่าร้อยละ (%) เพื่อใช้อธิบายข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารงานวิชาการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของประชากรทั้งหมด เพื่อใช้อธิบายข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยยึดเกณฑ์ประเมินค่า 5 ระดับ การแปลความหมายเฉลี่ย โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการของ เบส (Best, 1990, อ้างถึงใน พันธณีย์ วิหคโต, 2551, หน้า 75) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานวิชาการมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานวิชาการมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานวิชาการปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานวิชาการน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานวิชาการน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (f) และค่าร้อยละ (%) เพื่ออธิบายข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อนำมากำหนดเป็นเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลด้านแนวทางพัฒนาตามกระบวนการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

การหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ผู้วิจัยใช้ผลวิเคราะห์ข้อมูลจากปัญหาการบริหารงานวิชาการ ซึ่งเก็บรวบรวมโดยแบบสอบถาม จากการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 นำมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แล้วดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญต่อไป ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 17 คน เพื่อให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ โดยมีประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี และมีคุณสมบัติหรือความเชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

1. ผู้แทนผู้รับใบอนุญาต/ผู้จัดการโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ จำนวน 3 คน
2. ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ จำนวน 2 คน
3. ผู้รับผิดชอบฝ่ายภาษาจีน หรือหัวหน้าฝ่ายภาษาจีน โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ จำนวน 3 คน

4. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาภาษาจีน จำนวน 5 คน
5. ศิษยานุศิษย์ จำนวน 2 คน
6. นักวิชาการด้านการวิจัย ด้านวัดและประเมินผล ด้านสื่อ นวัตกรรม ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในขั้นตอนนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ ซึ่งได้นำผลสรุปจากสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ มาเป็นกรอบในการสัมภาษณ์แบบปลายเปิด มีลำดับขั้นตอนในการสร้างแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีแนวคิดและหลักการต่างๆ ที่เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ
2. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในขั้นตอนที่ 1 มาประมวลและกำหนดโครงสร้างของเครื่องมือโดยขอคำแนะนำจากประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
3. สร้างแบบสัมภาษณ์ตามขอบข่ายและเนื้อหาที่กำหนด โดยให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดและขอบเขตการวิจัย
4. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสนอประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
5. จัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปสัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ถึงผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน เพื่อขออนุญาตพิจารณาอนุญาตให้สัมภาษณ์
2. ผู้วิจัยนัดหมายผู้เชี่ยวชาญล่วงหน้าและเดินทางไปสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยกำหนดวัน เวลาและสถานที่ตามความสะดวกของผู้ให้ข้อมูล
3. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองและบันทึกข้อมูลในแบบสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ โดยนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และแจกแจงความถี่และจัดลำดับ เพื่อรวบรวมเป็นแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

2.1 ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

2.2 ผลการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ตอนที่ 3 ผลการหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย หัวหน้าฝ่ายภาษาจีนหรือผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และครูผู้สอนภาษาจีนของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ปีการศึกษา 2567 แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	94	34.81
หญิง	176	65.19
รวม	270	100.00
2. อายุ		
20-30 ปี	177	65.56
31-40 ปี	61	22.59
41-50 ปี	20	7.41
51 ปีขึ้นไป	12	4.44
รวม	270	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	0	0.00
อนุปริญญา	29	10.74
ปริญญาตรี	216	80.00
ปริญญาโท	22	8.15
ปริญญาเอก	3	1.11
รวม	270	100.00
4. ประสบการณ์การสอนภาษาจีน		
น้อยกว่า 2 ปี	42	15.56
2-5 ปี	101	37.41
6-10 ปี	63	23.33
11 ปีขึ้นไป	64	23.70
รวม	270	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.19 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 34.81 มีอายุ 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.56 อายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.59 อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.41 และอายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.44

ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 80.00 ระดับอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 10.74 ระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 8.15 และระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 1.11 มีประสบการณ์การสอนภาษาจีน 2-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.41 มีประสบการณ์ 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 23.70 มีประสบการณ์ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.33 และมีประสบการณ์น้อยกว่า 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.56 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

2.1 ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียน เอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ในภาพรวมและรายด้าน แสดงดังตารางที่ 4-10

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ โดยภาพรวม

ด้าน	รายการ	μ	σ	แปลผล
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตร	4.04	0.81	ปานกลาง
2	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน	4.14	0.68	มาก
3	ด้านการวัดและประเมินผล	4.00	0.72	มาก
4	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.77	0.83	มาก
5	ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ สถานศึกษาหรือองค์กรอื่น	4.05	0.77	มาก
6	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.01	0.72	มาก
รวมเฉลี่ย		4.00	0.76	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือโดยภาพรวม มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.00$, $\sigma=0.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานวิชาการจากสูงสุด

ไปหาดำสุด ได้ดังนี้ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ($\mu=4.14$, $\sigma=0.68$) รองลงมาได้แก่ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น ($\mu=4.05$, $\sigma=0.77$) ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\mu=4.04$, $\sigma=0.81$) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ($\mu=4.01$, $\sigma=0.72$) และด้านการวัดและประเมินผล ($\mu=4.00$, $\sigma=0.72$) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\mu=3.77$, $\sigma=0.83$)

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ที่	รายการ	μ	σ	แปลผล
1	การวางแผนการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนและการใช้หลักสูตร เหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหาครอบคลุมเชื่อมโยงกันตามมาตรฐาน ในหลักสูตร และสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	4.04	0.63	มาก
2	การดำเนินการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนที่เหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหาครอบคลุมเชื่อมโยงกันตามมาตรฐานในหลักสูตร และ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแผน ที่วางไว้	4.23	0.63	มาก
3	การกำกับติดตามการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนและประเมินผล การนำหลักสูตรไปใช้	3.32	0.76	ปานกลาง
4	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรภาษาจีนให้มี ประสิทธิภาพ สอดคล้องตามผลการประเมิน	3.51	0.78	มาก
5	การวางแผนกระบวนการในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีน เพื่อให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการ บริหารจัดการหลักสูตร สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่าง เหมาะสม	4.37	0.64	มาก
6	การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาจีน มีความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการหลักสูตร โดยวิธีการ ต่างๆ เช่น การจัดประชุมชี้แจง การจัดอบรมหรือสัมมนา เป็นต้น	4.38	0.69	มาก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ที่	รายการ	μ	σ	แปลผล
7	การกำกับติดตาม และประเมินประสิทธิภาพในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีน เพื่อขยายผลสู่การพัฒนาปรับปรุง	4.04	0.69	มาก
8	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.44	0.80	มาก
เฉลี่ยรวม		4.04	0.81	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.04$, $\sigma=0.81$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ เรียงค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานวิชาการจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้ดังนี้ การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ($\mu=4.44$, $\sigma=0.80$) รองลงมาได้แก่ การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาจีน มีความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการหลักสูตร โดยวิธีการต่างๆ เช่น การจัดประชุมชี้แจง การจัดอบรมหรือสัมมนา เป็นต้น ($\mu=4.38$, $\sigma=0.69$) และการวางแผนกระบวนการในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีน เพื่อให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจ ในกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างเหมาะสม ($\mu=4.37$, $\sigma=0.64$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การกำกับติดตามการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ ($\mu=3.32$, $\sigma=0.76$)

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
ในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียน
การสอน

ที่	รายการ	μ	σ	แปลผล
1	การจัดทำแผนพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ของรายวิชา โดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ	3.47	0.86	ปานกลาง
2	การจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียน การสอนภาษาจีนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ของรายวิชา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.97	0.68	มาก
3	การประเมินผลความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนา ระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนตามแผนที่วางไว้	4.16	0.51	มาก
4	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงระบบการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.16	0.50	มาก
5	การวางแผนพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนในการจัดการเรียน การสอนภาษาจีน	4.24	0.51	มาก
6	การส่งเสริมให้ครูผู้สอนเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการพัฒนา ศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	4.66	0.58	มากที่สุด
7	การนิเทศการสอนเพื่อประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะการสอน ของครูภาษาจีนเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด	4.24	0.55	มาก
8	การนำผลการนิเทศการสอนมาพัฒนาปรับปรุงระบบการ จัดการเรียนการสอนภาษาจีน	4.26	0.52	มาก
เฉลี่ยรวม		4.14	0.68	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียน
เอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอน มีสภาพการบริหาร
งานวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.14$, $\sigma=0.68$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ เรียงค่าเฉลี่ยระดับ
การบริหารงานวิชาการจากสูงที่สุดไปหาต่ำสุด ได้ดังนี้ การส่งเสริมให้ครูผู้สอนเข้าร่วมกิจกรรมหรือ
โครงการพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ($\mu=4.66$, $\sigma=0.58$) รองลงมาได้แก่

การนำผลการนิเทศการสอนมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ($\mu=4.26$, $\sigma=0.52$) และการนิเทศการสอนเพื่อประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะการสอนของครูภาษาจีนเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด ($\mu=4.24$, $\sigma=0.55$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดทำแผนพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ของรายวิชา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\mu=3.47$, $\sigma=0.86$)

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวัดและประเมินผล

ที่	รายการ	μ	σ	แปลผล
1	การกำหนดระเบียบและแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องมาตรฐานการเรียนรู้	4.00	0.85	มาก
2	การส่งเสริมให้ครูผู้สอนวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.24	0.51	มาก
3	การกำกับติดตามและประเมินผลแนวทางในการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนภาษาจีน	4.32	0.51	มาก
4	การพัฒนาปรับปรุงแนวทางในการวัดและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	3.48	0.61	ปานกลาง
5	สถานศึกษาร่วมออกแบบและวางแผนเกี่ยวกับวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้ โดยเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง	4.15	0.71	มาก
6	การดำเนินการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ในรูปแบบต่างๆ และนำไปใช้จริง	4.14	0.49	มาก
7	การตรวจสอบและประเมินประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน	3.81	0.79	มาก
8	การพัฒนาปรับปรุงวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน	3.85	0.78	มาก
เฉลี่ยรวม		4.00	0.72	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวัดและประเมินผล มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.99$, $\sigma=0.72$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ เรียงค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานวิชาการจากสูงที่สุดไปหาต่ำสุด ได้ดังนี้ การกำกับติดตามและประเมินผลแนวทางในการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนภาษาจีน ($\mu=4.32$, $\sigma=0.51$) รองลงมาได้แก่ การส่งเสริมให้ครูผู้สอนวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ($\mu=4.24$, $\sigma=0.51$) และสถานศึกษาร่วมออกแบบและวางแผนเกี่ยวกับวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้ โดยเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง ($\mu=4.15$, $\sigma=0.71$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การพัฒนาปรับปรุงแนวทางในการวัดและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ($\mu=3.48$, $\sigma=0.61$)

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ที่	รายการ	μ	σ	แปลผล
1	การกำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.54	0.72	มาก
2	การจัดโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมหรือสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้แก่ครูผู้สอนภาษาจีน	4.13	0.93	มาก
3	การกำกับดูแลการจัดทำงานวิจัยของครูผู้สอนภาษาจีน พร้อมให้ข้อเสนอแนะ และประเมินผลเพื่อรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดทำงานวิจัย	3.48	0.85	ปานกลาง
4	การนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.95	0.69	มาก
5	การกำหนดแนวทางในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	3.87	0.79	มาก
6	การนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	3.70	0.79	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ที่	รายการ	μ	σ	แปลผล
7	การติดตามและประเมินผลการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้จริง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	3.78	0.83	มาก
8	การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ ในการนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ให้ได้อย่างแท้จริง	3.70	0.85	มาก
เฉลี่ยรวม		3.77	0.83	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.77$, $\sigma=0.83$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ เรียงค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานวิชาการจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้ดังนี้ การจัดโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมหรือสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้แก่ครูผู้สอนภาษาจีน ($\mu=4.13$, $\sigma=0.93$) รองลงมาได้แก่ การนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\mu=3.95$, $\sigma=0.69$) และการกำหนดแนวทางในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ($\mu=3.87$, $\sigma=0.79$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การกำกับดูแลการจัดทำงานวิจัยของครูผู้สอนภาษาจีน พร้อมให้ข้อเสนอแนะและประเมินผลเพื่อรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดทำงานวิจัย ($\mu=3.48$, $\sigma=0.85$)

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
ในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการประสานความร่วมมือในการ
พัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น

ที่	รายการ	μ	σ	แปลผล
1	การจัดทำแผนพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง สถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ	4.44	0.73	มาก
2	การจัดทำความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษาและ องค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ	4.50	0.58	มากที่สุด
3	การประเมินความสำเร็จในการจัดทำความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ ที่ส่งผล ต่อการพัฒนางานด้านวิชาการ	3.49	0.89	ปานกลาง
4	การนำผลการประเมินความสำเร็จมาพัฒนาปรับปรุงรูปแบบ และกระบวนการในการจัดทำความร่วมมือเพื่อให้สอดคล้องกับ ความต้องการตามบริบทของสถานศึกษา	3.50	0.67	มาก
5	การวางแผนการประสานความร่วมมือทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียน การสอนกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ	3.97	0.75	มาก
6	การดำเนินการประสานความร่วมมือทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียน การสอนกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ	4.10	0.54	มาก
7	การประเมินความสำเร็จในการประสานความร่วมมือทางด้าน บุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหาร จัดการเรียนการสอนกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ	4.18	0.43	มาก
8	การพัฒนาปรับปรุงการประสานความร่วมมือทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียน การสอนกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ	4.21	0.73	มาก
เฉลี่ยรวม		4.05	0.77	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.05$, $\sigma=0.77$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ เรียงค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานวิชาการจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้ดังนี้ การจัดทำความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ ($\mu=4.50$, $\sigma=0.58$) รองลงมาได้แก่ การจัดทำแผนพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ ($\mu=4.44$, $\sigma=0.73$) และการพัฒนาปรับปรุงการประสานความร่วมมือทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียนการสอน กับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ ($\mu=4.21$, $\sigma=0.73$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การประเมินความสำเร็จในการจัดทำความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ ที่ส่งผลต่อการพัฒนางานด้านวิชาการ ($\mu=3.49$, $\sigma=0.89$)

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ที่	รายการ	μ	σ	แปลผล
1	กำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน	4.21	0.54	มาก
2	การจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมหรือสร้างความรู้ ความเข้าใจ เห็นถึงสำคัญของการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้แก่ครูผู้สอนภาษาจีน	4.20	0.45	มาก
3	กำกับดูแลการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีของครูผู้สอน ภาษาจีน พร้อมให้ข้อเสนอแนะ และประเมินผลเพื่อรวบรวม ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดทำ	3.69	0.94	มาก
4	การนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	3.87	0.89	มาก
5	การกำหนดแนวทางในการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	4.26	0.44	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ที่	รายการ	μ	σ	แปลผล
6	การนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไข ปัญหาหรือพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีน	4.18	0.43	มาก
7	การติดตามและประเมินผลการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไป ประยุกต์ใช้จริงในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	3.49	0.89	ปานกลาง
8	การพัฒนาปรับปรุงกระบวนการหรือแนวทางในการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการ จัดการเรียนการสอนภาษาจีน	4.20	0.49	มาก
เฉลี่ยรวม		4.01	0.72	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียน
เอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีสภาพ
การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.01$, $\sigma=0.72$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อเรียงค่าเฉลี่ยระดับ
การบริหารงานวิชาการจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้ดังนี้ การกำหนดแนวทางในการนำสื่อ นวัตกรรมและ
เทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ($\mu=4.26$, $\sigma=0.44$) รองลงมาได้แก่
กำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน
($\mu=4.21$, $\sigma=0.54$) และการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการหรือแนวทางในการนำสื่อ นวัตกรรมและ
เทคโนโลยีไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ($\mu=4.20$, $\sigma=0.49$)
ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การติดตามและประเมินผลการนำสื่อ นวัตกรรมและ
เทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้จริงในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ($\mu=3.49$, $\sigma=0.89$)

2.2 ผลการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียน เอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ผลการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ แสดงดังตารางที่ 11-16

ตารางที่ 11 แสดงความถี่และร้อยละของปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)	ร้อยละ (%)
1	สถานศึกษาขาดผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน	178	65.93
2	สถานศึกษาไม่มีระบบการประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงที่มีประสิทธิภาพ	167	61.85
3	สถานศึกษาขาดการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน	113	41.85
4	ผู้บริหารหรือครูผู้สอนไม่เข้าใจในกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร	54	20.00
5	หลักสูตรภาษาจีนของสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและสถานการณ์ในปัจจุบัน	43	15.93
6	เนื้อหาสาระของรายวิชาในหลักสูตรภาษาจีนแต่ละช่วงชั้นไม่ครอบคลุมเชื่อมโยงกัน	22	8.15

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยเรียงข้อที่มีปัญหาสูงสุดโดยเรียงจาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาขาดผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน (ร้อยละ 65.93) รองลงมาคือ สถานศึกษาไม่มีระบบการประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงที่มีประสิทธิภาพ (ร้อยละ 61.85) และสถานศึกษาขาดการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน (ร้อยละ 41.85) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงความถี่และร้อยละของปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม
โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)	ร้อยละ (%)
1	จำนวนชั่วโมงสอนตามหลักสูตรของสถานศึกษาน้อยเกินไป ส่งผลให้ การเรียนภาษาจีนไม่ได้ประสิทธิภาพ	157	58.15
2	สถานศึกษาขาดการกำกับติดตามและประเมินผลกระบวนการจัดการ เรียนการสอน เพื่อนำผลไปพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น	97	35.93
3	การดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของ สถานศึกษายังขาดประสิทธิภาพ	76	28.15
4	สถานศึกษาขาดระบบการบริหารจัดการกระบวนการเรียนการสอน ภาษาจีนที่ดี	65	24.07
5	สถานศึกษาขาดกระบวนการในการพัฒนาส่งเสริมทักษะด้านการจัดการ เรียนการสอนให้แก่ครูผู้สอน	59	21.85
6	ผู้บริหารสถานศึกษาไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากระบวนการเรียน การสอนภาษาจีน	38	14.07

จากตารางที่ 12 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียน
เอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดยเรียงข้อที่มีปัญหาสูงสุด
โดยเรียงจาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ จำนวนชั่วโมงสอนตามหลักสูตรของสถานศึกษาน้อยเกินไป ส่งผลให้
การเรียนภาษาจีนไม่ได้ประสิทธิภาพ (ร้อยละ 58.15) รองลงมาคือ สถานศึกษาขาดการกำกับติดตาม
และประเมินผลกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำผลไปพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น (ร้อยละ 35.93)
และการดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของสถานศึกษายังขาดประสิทธิภาพ
(ร้อยละ 28.15) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงความถี่และร้อยละของปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม
โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวัดและประเมินผล

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)	ร้อยละ (%)
1	สถานศึกษาไม่ได้จัดทำคลังข้อสอบและแบบทดสอบกลางที่ได้มาตรฐาน	211	78.15
2	สถานศึกษาขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างและพัฒนาปรับปรุง แบบทดสอบในการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนภาษาจีน	200	74.07
3	สถานศึกษาไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัด และประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีนไว้อย่างชัดเจน	189	70.00
4	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาไม่สอดคล้อง ตามหลักสูตรและมาตรฐานการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (YCT หรือ HSK)	178	65.93
5	เกณฑ์การวัดและประเมินผลของสถานศึกษาไม่สามารถวัดผลการ เรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง	167	61.85
6	สถานศึกษาไม่ได้ส่งเสริมและพัฒนาครูผู้สอนให้มีแนวทางการวัดและ ประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย	81	30.00

จากตารางที่ 13 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียน
เอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวัดและประเมินผล โดยเรียงข้อที่มีปัญหาสูงสุดโดยเรียงจาก
3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาไม่ได้จัดทำคลังข้อสอบและแบบทดสอบกลางที่ได้มาตรฐาน (ร้อยละ
78.15) รองลงมาคือ สถานศึกษาขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างและพัฒนาปรับปรุงแบบทดสอบ
ในการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนภาษาจีน (ร้อยละ 74.07) และสถานศึกษาไม่ได้กำหนด
หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีนไว้อย่างชัดเจน
(ร้อยละ 70.00) ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงความถี่และร้อยละของปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม
โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)	ร้อยละ (%)
1	ภาระงานของครูผู้สอนมีหลายด้าน ทำให้ไม่สามารถพัฒนางานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเต็มที่	227	84.07
2	สถานศึกษาไม่มีผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเพื่อชี้แนะ กำกับติดตามการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	167	61.85
3	สถานศึกษาขาดการสร้างเครือข่ายในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งภายในสถานศึกษาและระหว่างสถานศึกษา	162	60.00
4	สถานศึกษาขาดการสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้กับครูผู้สอน	151	55.93
5	ผลงานการวิจัยไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนได้จริง	146	54.07
6	สถานศึกษาขาดการสนับสนุนให้ครูผู้สอนทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน	140	51.85

จากตารางที่ 14 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเรียงข้อที่มีปัญหาสูงสุด โดยเรียงจาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ ภาระงานของครูผู้สอนมีหลายด้าน ทำให้ไม่สามารถพัฒนางานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเต็มที่ (ร้อยละ 84.07) รองลงมาคือ สถานศึกษาไม่มีผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเพื่อชี้แนะ กำกับติดตามการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน (ร้อยละ 61.85) และสถานศึกษาขาดการสร้างเครือข่ายในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งภายในสถานศึกษาและระหว่างสถานศึกษา (ร้อยละ 60.00) ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงความถี่และร้อยละของปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม
โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนา
วิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)	ร้อยละ (%)
1	แนวทางในการปฏิบัติของการขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก ไม่ชัดเจน ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและ เป็นรูปธรรม	146	54.07
2	สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จากหน่วยงานภายนอก แต่ขาดความต่อเนื่อง	140	51.85
3	การสนับสนุนที่ได้รับจากหน่วยงานภายนอกไม่สอดคล้องกับ ความต้องการตามบริบทของสถานศึกษา	76	28.15
4	สถานศึกษาไม่ได้จัดทำแผนหรือแนวทางในการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษา	65	24.07
5	สถานศึกษาขาดหน่วยงานกลางในการประสานงานเพื่อสร้าง ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก	32	11.85
6	สถานศึกษาขาดความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก (เช่น เครือข่าย/ สมาคม/ชมรมส่งเสริมการเรียนรู้การเรียนการสอนภาษาจีน ห้องเรียน ขงจื้อ/สถาบันขงจื้อ มหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศ)	22	8.15

จากตารางที่ 15 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียน
เอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา
หรือองค์กรอื่น โดยเรียงข้อที่มีปัญหาสูงสุดโดยเรียงจาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ แนวทางในการปฏิบัติ
ของการขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกไม่ชัดเจน ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่าง
มีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม (ร้อยละ 54.07) รองลงมาคือ สถานศึกษาได้รับการสนับสนุน
ทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จากหน่วยงานภายนอก แต่ขาดความต่อเนื่อง
(ร้อยละ 51.85) และการสนับสนุนที่ได้รับจากหน่วยงานภายนอกไม่สอดคล้องกับความต้องการ
ตามบริบทของสถานศึกษา (ร้อยละ 28.15) ตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงความถี่และร้อยละของปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม
โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี
เพื่อการศึกษา

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)	ร้อยละ (%)
1	สถานศึกษาไม่มีงบประมาณเพียงพอในการจัดซื้อสื่อการสอน สื่อ การสอนอิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่ส่งเสริม การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	221	81.85
2	สถานศึกษาขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ และห้องปฏิบัติการทางภาษา	194	71.85
3	สถานศึกษาไม่ได้สนับสนุนการการผลิต และการพัฒนาสื่อและ นวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่ทันสมัยและหลากหลาย	178	65.93
4	สถานศึกษาขาดการวางแผนในการจัดหาหรือพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน	113	41.85
5	สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน (เช่น ยากเกินไป เนื้อหาไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง) เนื้อหาในแต่ละช่วงชั้นไม่ต่อเนื่อง และไม่เป็นระบบ	103	38.15
6	ครูผู้สอนไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้งในและต่างประเทศ	97	35.93

จากตารางที่ 16 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียน
เอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยเรียง
ข้อที่มีปัญหาสูงสุดโดยเรียงจาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาไม่มีงบประมาณเพียงพอในการจัดซื้อ
สื่อการสอน สื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียน
การสอนภาษาจีน (ร้อยละ 81.85) รองลงมาคือ สถานศึกษาขาดแคลนสื่อการเรียนการสอน
อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์และห้องปฏิบัติการทางภาษา (ร้อยละ 71.85) และสถานศึกษาไม่ได้สนับสนุน
การผลิต และการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่ทันสมัยและหลากหลาย
(ร้อยละ 65.93) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
ในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ จากการสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ 17 คน แสดง
ดังตารางที่ 17-22

ตารางที่ 17 แสดงแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน
สอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)
1	สถานศึกษาควรจัดทำและกำหนดเกณฑ์การประเมินผลหลักสูตรภาษาจีน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ชัดเจน เช่น การประเมินทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้กระบวนการประเมินตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และมาตรฐานการศึกษา	17
1	สถานศึกษาควรปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรให้ครอบคลุมทักษะที่จำเป็นสำหรับ การเรียนรู้ เช่น การใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน พร้อมกับกำหนดมาตรฐาน ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา	17
2	สถานศึกษาควรมีการประเมินหลักสูตรภาษาจีนอย่างเป็นระบบ โดยใช้การ ทดสอบที่ครอบคลุมทักษะต่างๆ และสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนและ ผู้สอน เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร	16
2	สถานศึกษาควรสร้างความร่วมมือกับสถานศึกษาและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาหลักสูตรและทรัพยากรการเรียนการสอน ภาษาจีน รวมถึงการจัดกิจกรรมร่วมกัน	16
3	สถานศึกษาควรจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรภาษาจีนให้ตรงตามความ ต้องการและคาดหวังของทุกฝ่าย	15
4	สถานศึกษาควรวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินหลักสูตรและจัดทำรายงาน เสนอแนวทางการปรับปรุงหลักสูตร เช่น การปรับปรุงเนื้อหาและวิธีการสอน เพื่อยกระดับการเรียนการสอนภาษาจีน	14

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)
5	สถานศึกษาควรมีการตรวจสอบและจัดเตรียมทรัพยากรการศึกษา เช่น สื่อ การสอนที่เกี่ยวข้องและอุปกรณ์การเรียนรู้ รวมถึงบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาจีน	12
6	สถานศึกษาควรปรับหลักสูตรให้มีเนื้อหาที่ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมจีนผ่าน ภาษาจีน รวมทั้งเพิ่มกิจกรรมที่นักเรียนสามารถเรียนรู้วัฒนธรรมและภาษาจีน ไปพร้อมๆ กัน	11
7	สถานศึกษาควรดำเนินการทำวิจัยและสำรวจความต้องการของนักเรียนและ แนวโน้มตลาดแรงงาน เพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนให้ทันสมัยและตอบสนอง ต่อความต้องการจริง	10

จากตารางที่ 17 พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ สถานศึกษาควรจัดทำและกำหนดเกณฑ์การประเมินผลหลักสูตรภาษาจีนในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานให้ชัดเจน เช่น การประเมินทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้กระบวนการประเมิน ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา และ ควรปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรให้ ครอบคลุมทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ เช่น การใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน พร้อมกับกำหนด มาตรฐานที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา (f=17) รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาควรดำเนินการ ประเมินหลักสูตรภาษาจีนอย่างเป็นระบบ โดยใช้การทดสอบที่ครอบคลุมทักษะต่างๆ และสำรวจ ความพึงพอใจของนักเรียนและครู เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร และควรสร้างความร่วมมือกับสถานศึกษาและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางการพัฒนา หลักสูตรและทรัพยากรการเรียนการสอนภาษาจีน รวมถึงการจัดกิจกรรมร่วมกัน (f=16) และ สถานศึกษาควรจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อรวบรวม ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรภาษาจีนให้ตรงตามความต้องการและคาดหวังของทุกฝ่าย (f=15) ตามลำดับ

ตารางที่ 18 แสดงแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน
สอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอน

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)
1	สถานศึกษาควรออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียน เช่น การจัดกิจกรรมกลุ่มและการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง	17
1	สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสนทนากับเจ้าของภาษา เช่น การเรียนการสอนร่วมกับเจ้าของภาษาและกิจกรรมที่ใช้ภาษาในบริบทจริง เพื่อเพิ่มทักษะการสื่อสารและความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมจีน	17
2	สถานศึกษาควรมีการใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน การสังเกตการสอน และการประเมินการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อประเมินผลการสอนและตรวจสอบความมีประสิทธิภาพ	16
3	สถานศึกษาควรวิเคราะห์ผลการประเมินการสอนเพื่อระบุจุดแข็งและจุดอ่อน และใช้ข้อมูลในการปรับปรุงกระบวนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง	15
3	สถานศึกษาควรปรับปรุงกระบวนการสอนตามข้อเสนอแนะและผลการวิเคราะห์ โดยการนำข้อเสนอแนะจากการประเมินและความคิดเห็นของผู้เรียน มาปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและเนื้อหาการเรียนการสอนภาษาจีน	15
4	สถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีและวิธีการสอนใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น การเรียนออนไลน์ การใช้สื่อดิจิทัล และการเรียนรู้ผ่านแหล่งข้อมูลเสมือนจริง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและการเรียนรู้	14
5	สถานศึกษาควรกิจกรรมการสอนควรได้รับการออกแบบโดยคำนึงถึงบริบทของนักเรียนในแต่ละโรงเรียน เช่น โรงเรียนในเมืองและโรงเรียนในชนบท	13
6	สถานศึกษาควรใช้แหล่งข้อมูลเสมือนจริง เช่น ซอฟต์แวร์การศึกษาและแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ รวมถึงแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	11

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)
7	สถานศึกษาควรวางแผนการประเมินผลการสอนที่ชัดเจน โดยพิจารณาจาก ผลสัมฤทธิ์ภาษาจีนของนักเรียน การตอบสนองต่อการสอน และการ ประเมินผลการเรียนรู้	10
8	สถานศึกษาควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาจีนในสถานการณ์จริง ผ่าน โครงการ เช่น การทำงานกับเจ้าของภาษาผ่านสื่อออนไลน์	5

จากตารางที่ 18 พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม
โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่มี
ความถี่สูงสุดได้แก่ สถานศึกษาควรออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่กระตุ้นความสนใจ
และการมีส่วนร่วมของนักเรียน เช่น การจัดกิจกรรมกลุ่มและการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง
และ ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสนทนากับเจ้าของภาษา เช่น การเรียนการสอนร่วมกับเจ้าของ
ภาษาและกิจกรรมที่ใช้ภาษาในบริบทจริง เพื่อเพิ่มทักษะการสื่อสารและความเข้าใจในภาษาและ
วัฒนธรรมจีน (f=17) รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาควรใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินที่หลากหลาย
เช่น การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน การสังเกตการสอน และการประเมินการเรียนรู้ภาษาจีน
เพื่อประเมินผลการสอนและตรวจสอบความมีประสิทธิภาพ (f=16) และสถานศึกษาควรวิเคราะห์ผล
การประเมินการสอนเพื่อระบุจุดแข็งและจุดอ่อน และใช้ข้อมูลในการปรับปรุงกระบวนการสอน
เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง และ สถานศึกษาควรปรับปรุง
กระบวนการสอนตามข้อเสนอแนะและผลการวิเคราะห์ โดยการนำข้อเสนอแนะจากการประเมินและ
ความคิดเห็นของผู้เรียนมาปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและเนื้อหาการเรียนการสอนภาษาจีน (f=15)
ตามลำดับ

ตารางที่ 19 แสดงแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน
สอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวัดและประเมินผล

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)
1	สถานศึกษาควรจัดทำและดำเนินการทดสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาหลักสูตร ภาษาจีน เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและตรวจสอบความสามารถ ด้านความรู้และทักษะตามมาตรฐานที่กำหนด	17
2	สถานศึกษาควรรวบรวมข้อสอบภาษาจีนจากแต่ละสถาบันเพื่อสร้างฐานข้อมูล ข้อสอบที่ครอบคลุมและมีความหลากหลาย เพื่อลดความแตกต่างในการวัดผล ระหว่างโรงเรียน	16
2	สถานศึกษาควรประเมินผลการใช้ข้อสอบกลางภาษาจีนและทำการปรับปรุง ตามผลการประเมิน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการวัดผลและให้แน่ใจว่า การวัดผลตอบสนองต่อเป้าหมายการศึกษา	16
3	สถานศึกษาควรเลือกเครื่องมือวัดผลที่สามารถวัดความรู้และทักษะภาษาจีน ของนักเรียนได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ รวมถึงการทดสอบที่มีมาตรฐาน เพื่อให้การวัดผลมีความน่าเชื่อถือและเชื่อมั่น	14
3	สถานศึกษาควรออกแบบและสร้างข้อสอบกลางภาษาจีนที่สามารถใช้ ประเมินผลนักเรียนจากหลายโรงเรียนได้ โดยมีมาตรฐานที่เท่าเทียมและ การวัดผลที่เป็นกลาง	14
4	สถานศึกษาควรตรวจสอบและประเมินความแม่นยำของเครื่องมือวัดผล อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าการวัดผลมีความถูกต้องและเป็นมาตรฐาน	11
5	สถานศึกษาควรตรวจสอบข้อสอบภาษาจีนเพื่อให้แน่ใจว่ามีความยุติธรรม และไม่มีการเบี่ยงเบนหรือการเลือกปฏิบัติ เพื่อให้การประเมินผลเป็นไป อย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม	10
6	สถานศึกษาควรวิเคราะห์ผลการประเมินเพื่อระบุแนวโน้มและปัญหาในการ เรียนการสอนภาษาจีน และใช้ข้อมูลที่ได้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในระยะยาว	9

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)
7	สถานศึกษาควรรออกแบบการทดสอบที่ให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะภาษาจีน ในสถานการณ์จริง เช่น การทำงานกลุ่มหรือการแสดงบทสนทนาใน ชีวิตประจำวัน	8

จากตารางที่ 19 พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ สถานศึกษาควรจัดทำและดำเนินการทดสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาหลักสูตรภาษาจีน เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและตรวจสอบความสามารถด้านความรู้และทักษะตามมาตรฐานที่กำหนด (f=17) รองลงมาได้แก่ รวบรวมข้อสอบภาษาจีนจากแต่ละสถาบันเพื่อสร้างฐานข้อมูลข้อสอบที่ครอบคลุมและมีความหลากหลาย เพื่อลดความแตกต่างในการวัดผลระหว่างโรงเรียน และ ประเมินผลการใช้ข้อสอบกลางภาษาจีนและทำการปรับปรุงตามผลการประเมิน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการวัดผลและให้ แน่ใจว่าการวัดผลตอบสนองต่อเป้าหมายการศึกษา (f=16) และ ออกแบบและสร้างข้อสอบกลางภาษาจีนที่สามารถใช้ประเมินผลนักเรียนจากหลายโรงเรียนได้ โดยมี มาตรฐานที่เท่าเทียมและการวัดผลที่เป็นกลาง (f=14) ตามลำดับ

ตารางที่ 20 แสดงแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน
สอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)
1	สถานศึกษาควรส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียนภาษาจีน โดยการให้รางวัลหรือการสนับสนุนสำหรับผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	16
1	สถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้ผลการวิจัยเพื่อปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนภาษาจีน โดยการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน	16
2	สถานศึกษาควรจัดหาและมอบหมายครูพี่เลี้ยงที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อให้คำแนะนำและสนับสนุนการวิจัยในโรงเรียน รวมถึงการให้การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการวิจัยของครู	15
3	สถานศึกษาควรสร้างเครือข่ายวิจัยร่วมกันระหว่างโรงเรียนภาษาจีนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน	13
4	สถานศึกษาควรมีการวิเคราะห์ผลการวิจัยและใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนานโยบายและแนวทางการบริหารการศึกษา เช่น การปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและการจัดการทรัพยากรการศึกษา	12
5	สถานศึกษาควรประเมินผลการดำเนินงานวิจัยและการใช้งานผลการวิจัยในโรงเรียนเพื่อให้แน่ใจว่ามีความเป็นจริงและสามารถนำไปใช้ได้จริงในสถานศึกษาภาษาจีน	11
6	สถานศึกษาควรสร้างโอกาสให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาภาษาจีน เช่น การจัดทำโครงการวิจัยร่วมกับองค์กรหรือสถาบันที่เกี่ยวข้อง	10
6	สถานศึกษาควรผลักดันให้มีการทำวิจัยที่สามารถนำมาใช้ได้จริงในการพัฒนาหลักสูตรและการสอน เช่น การศึกษาผลกระทบของการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนภาษาจีน	10

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)
7	สถานศึกษาควรจัดทำฐานข้อมูลการวิจัยภาษาจีนเพื่อให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลการวิจัยล่าสุด และใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	8
8	สถานศึกษาควรส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยภาษาจีนในวารสารหรือการประชุมวิชาการ เพื่อให้ครูและนักเรียนได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนความรู้ในวงกว้าง	6

จากตารางที่ 20 พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ สถานศึกษาควรส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียนภาษาจีน โดยการให้รางวัลหรือการสนับสนุนสำหรับผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ ควรสนับสนุนการใช้ผลการวิจัยเพื่อปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนภาษาจีน โดยการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน (f=16) รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาควรจัดหาและมอบหมายครูพี่เลี้ยงที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อให้คำแนะนำและสนับสนุนการวิจัยในโรงเรียน รวมถึงการให้การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการวิจัยของครู (f=15) และสถานศึกษาควรสร้างเครือข่ายวิจัยร่วมกันระหว่างโรงเรียนภาษาจีนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน (f=13) ตามลำดับ

ตารางที่ 21 แสดงแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน
สอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ
สถานศึกษาหรือองค์กรอื่น

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)
1	สถานศึกษาควรจัดประชุมและสัมมนาร่วมกับโรงเรียนภาษาจีนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ	15
1	สถานศึกษาควรสร้างเครือข่ายการสนับสนุนระหว่างโรงเรียนภาษาจีน เช่น การจัดตั้งกลุ่มทำงานหรือคณะกรรมการร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน	15
2	สถานศึกษาควรจัดโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักเรียนระหว่างโรงเรียนภาษาจีนในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้และการสอนภาษาจีน	13
2	สถานศึกษาควรมีการส่งเสริมการทำงานร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอน โดยการแลกเปลี่ยนแนวทางและประสบการณ์จากโรงเรียนภาษาจีนที่มีความเชี่ยวชาญ	13
3	สถานศึกษาควรร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการจัดหาทรัพยากรการศึกษา เช่น หนังสือเรียน สื่อการสอน และอุปกรณ์การเรียนรู้ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มคุณภาพการศึกษา	12
4	สถานศึกษาควรสนับสนุนการทำวิจัยร่วมกับองค์กรหรือหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาภาษาจีนและเผยแพร่ผลการวิจัย	7
5	สถานศึกษาควรสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนท้องถิ่น เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนและชุมชน รวมถึงการจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน	5
6	สถานศึกษาควรจัดตั้งเครือข่ายโรงเรียนที่เน้นการแลกเปลี่ยนทรัพยากรการศึกษาและประสบการณ์การสอนระหว่างโรงเรียน	4
7	สถานศึกษาควรจัดทำโครงการวิจัยที่เชื่อมโยงกับชุมชนท้องถิ่น เพื่อใช้ข้อมูลจากการวิจัยมาปรับปรุงการสอนในบริบทที่เหมาะสมกับชุมชน	2

จากตารางที่ 21 พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ สถานศึกษาควรจัดประชุมและสัมมนา ร่วมกับโรงเรียนภาษาจีนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ และ ควรสร้างเครือข่ายการสนับสนุนระหว่างโรงเรียนภาษาจีน เช่น การจัดตั้งกลุ่มทำงานหรือคณะกรรมการร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน (f=15) รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาควรจัดโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักเรียนระหว่างโรงเรียนภาษาจีนในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้และการสอนภาษาจีน และ ควรส่งเสริมการทำงานร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอน โดยการแลกเปลี่ยนแนวทางและประสบการณ์จากโรงเรียนภาษาจีนที่มีความเชี่ยวชาญ (f=13) และสถานศึกษาควรร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการจัดหาทรัพยากรการศึกษา เช่น หนังสือเรียน สื่อการสอน และอุปกรณ์การเรียนรู้ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มคุณภาพการศึกษา (f=12) ตามลำดับ

ตารางที่ 22 แสดงแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน
สอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)
1	สถานศึกษาควรพัฒนาและจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและทันสมัย เช่น วิดีโอการสอน สื่อดิจิทัล และแอปพลิเคชันการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน	15
1	สถานศึกษาควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เช่น การใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์และการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเพิ่มความสะดวกและการเข้าถึงข้อมูล	15
2	สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สื่อและเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น การแข่งขันการใช้เทคโนโลยีในการศึกษา และการจัดนิทรรศการเพื่อแสดงผลงานการใช้สื่อและเทคโนโลยี	13
3	สถานศึกษาควรจัดอบรมและให้การสนับสนุนแก่ครูในการใช้สื่อและเทคโนโลยีใหม่ๆ โดยการจัดเวิร์กช็อปและการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มทักษะและความรู้ในการใช้เทคโนโลยีในการสอน	11
3	สถานศึกษาควรพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการแลกเปลี่ยนสื่อการเรียนรู้และนวัตกรรมระหว่างโรงเรียนในสมาคม	11
4	สถานศึกษาควรสนับสนุนการพัฒนาและนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน เช่น การเรียนรู้แบบโต้ตอบและการใช้เทคโนโลยีเสมือนจริง เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและประสิทธิภาพการเรียนรู้	10
4	สถานศึกษาควรจัดหาทรัพยากรและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการใช้สื่อการสอนและเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และอุปกรณ์มัลติมีเดีย เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน	10
5	สถานศึกษาควรประเมินผลการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้แน่ใจว่าสื่อและเทคโนโลยีที่ใช้มีความเหมาะสมและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้	9

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการ	ความถี่ (f)
6	สถานศึกษาควรมีการรวบรวมและเผยแพร่ตัวอย่างการใช้สื่อและเทคโนโลยี ที่ประสบความสำเร็จในสถานศึกษาอื่นๆ เพื่อให้ครูและนักเรียนสามารถเรียนรู้ และนำไปใช้ในการเรียนการสอน	7

จากตารางที่ 22 พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคม
โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ สถานศึกษาควรพัฒนาและจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน
ที่หลากหลายและทันสมัย เช่น วิดีโอการสอน สื่อดิจิทัล และแอปพลิเคชันการเรียนรู้ภาษาจีน
เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เช่น การใช้
แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์และการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเพิ่มความสะดวกและ
การเข้าถึงข้อมูล (f=15) รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สื่อและเทคโนโลยี
ใหม่ๆ เช่น การแข่งขันการใช้เทคโนโลยีในการศึกษา และการจัดนิทรรศการเพื่อแสดงผลงานการใช้
สื่อและเทคโนโลยี (f=13) และสถานศึกษาควรจัดอบรมและให้การสนับสนุนแก่ครูในการใช้สื่อและ
เทคโนโลยีใหม่ๆ โดยการจัดเวิร์กช็อปและการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มทักษะและความรู้ในการใช้เทคโนโลยี
ในการสอน และควรพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการแลกเปลี่ยนสื่อการเรียนรู้และนวัตกรรม
ระหว่างโรงเรียนในสมาคม (f=11) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ
2. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในด้านการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ผู้วิจัยศึกษาสภาพและปัญหาทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย หัวหน้าฝ่ายภาษาจีน หรือผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และครูผู้สอนภาษาจีนของสถานศึกษา ในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 270 คน จาก 18 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การแจกแจงความถี่ (f) ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

การพัฒนาเครื่องมือวิจัย เริ่มจากการศึกษาทฤษฎีและกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการใน 6 ด้าน ได้แก่ งานพัฒนาหลักสูตร งานพัฒนากระบวนการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การประสานงานพัฒนาวิชาการกับองค์กรอื่น และงานพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จากนั้นจึงทำการร่างแบบสอบถามและปรีกษา

ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อปรับปรุงเนื้อหาและภาษา แล้วนำไปตรวจสอบคุณภาพด้วยวิธีการ 1) การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ด้วยวิธี IOC (Index of Item-Objective Congruence) ซึ่งข้อคำถามที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ถือว่ามีความเที่ยงตรง 2) การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) จากการทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างทดลอง 30 คน จาก 5 โรงเรียน (Try Out) แล้วนำมาคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.95 แสดงว่าเครื่องมือมีความน่าเชื่อถือสูงแล้วจึงนำเครื่องมือวิจัยไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 หาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ผู้วิจัยศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ที่พัฒนาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนแรก แล้วนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงเพิ่มเติมก่อนนำไปใช้จริง จากนั้นจึงนำไปใช้เก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสังเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ด้วยการแจกแจงความถี่และจัดลำดับ แล้วจึงนำเสนอผลในรูปแบบตารางเพื่อรวบรวมเป็นแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

สรุปผลการวิจัย

1. ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

1.1 สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่ายภาษาจีนหรือผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และครูผู้สอนภาษาจีนของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ปีการศึกษา 2567 โดยภาพรวมมีสภาพการบริหารงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยรวมมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ เรียงค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้ดังนี้ การดำเนินการ

พัฒนาปรับปรุงกระบวนการในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รองลงมาได้แก่ การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาจีน มีความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการหลักสูตรโดยวิธีการต่างๆ เช่น การจัดประชุมชี้แจง การจัดอบรมหรือสัมมนา เป็นต้น และการวางแผนกระบวนการในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีน เพื่อให้ผู้บริหารและ ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้ อย่างเหมาะสม ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การกำกับติดตามการจัดทำหลักสูตรภาษาจีน และประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้

1.1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ เรียงค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติจากสูงที่สุดไปหาต่ำสุด ได้ดังนี้ การส่งเสริมให้ ครูผู้สอนเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน รองลงมา ได้แก่ การนำผลการนิเทศการสอนมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และ การนิเทศการสอนเพื่อประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะการสอนของครูภาษาจีนเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ สูงสุด ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดทำแผนพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ของรายวิชา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.1.3 ด้านการวัดและประเมินผล มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา แต่ละข้อ เรียงค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติจากสูงที่สุดไปหาต่ำสุด ได้ดังนี้ การกำกับติดตามและประเมินผล แนวทางในการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนภาษาจีน รองลงมาได้แก่ การส่งเสริมให้ครูผู้สอนวัด และประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และสถานศึกษาร่วมออกแบบและวางแผน เกี่ยวกับวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้ โดยเน้น การประเมินผลตามสภาพจริง ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การพัฒนาปรับปรุงแนวทาง ในการวัดและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ เรียงค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติจากสูงที่สุดไปหาต่ำสุด ได้ดังนี้ การกำกับ ติดตามและประเมินผลแนวทางในการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนภาษาจีน รองลงมาได้แก่ การจัดโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมหรือสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษาให้แก่ครูผู้สอนภาษาจีน รองลงมาได้แก่ การนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุง กระบวนการจัดทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการกำหนดแนวทางในการนำผล การวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การกำกับดูแลการจัดทำงานวิจัยของครูผู้สอนภาษาจีน พร้อมให้ข้อเสนอแนะและประเมินผล เพื่อรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดทำงานวิจัย

1.1.5 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ เรียงค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้ดังนี้ การจัดทำความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ รองลงมาได้แก่ การจัดทำแผนพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ และการพัฒนาปรับปรุงการประสานความร่วมมือทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียนการสอนกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การประเมินความสำเร็จในการจัดทำความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศที่ส่งผลต่อการพัฒนางานด้านวิชาการ

1.1.6 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ เรียงค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติจากสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้ดังนี้ การกำหนดแนวทางในการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน รองลงมาได้แก่ กำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน และการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการหรือแนวทางในการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การติดตามและประเมินผลการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้จริงในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน สอนภาษาจีนภาคเหนือ

ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ตามความคิดเห็นของหัวหน้าฝ่ายภาษาจีนหรือผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และครูผู้สอนภาษาจีนของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ปีการศึกษา 2567 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยเรียงข้อที่มีปัญหามากที่สุดโดยเรียงจาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาขาดผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รองลงมาคือ สถานศึกษาไม่มีระบบการประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงที่มีประสิทธิภาพ และสถานศึกษาขาดการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ตามลำดับ

1.2.2 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอน โดยเรียงข้อที่มีปัญหามากที่สุดโดยเรียงจาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ จำนวนชั่วโมงสอนตามหลักสูตรของสถานศึกษาน้อยเกินไป ส่งผลให้

การเรียนภาษาจีนไม่ได้ประสิทธิผล รองลงมาคือ สถานศึกษาขาดการกำกับติดตามและประเมินผล กระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำผลไปพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น และการดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของสถานศึกษายังขาดประสิทธิภาพ ตามลำดับ

1.2.3 ด้านการวัดและประเมินผล โดยเรียงข้อที่มีปัญหามากที่สุดโดยเรียงจาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาไม่ได้จัดทำคลังข้อสอบและแบบทดสอบกลางที่ได้มาตรฐาน รองลงมาคือ สถานศึกษาขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างและพัฒนาปรับปรุงแบบทดสอบในการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนภาษาจีน และสถานศึกษาไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีนไว้อย่างชัดเจน ตามลำดับ

1.2.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเรียงข้อที่มีปัญหามากที่สุดโดยเรียงจาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ ภาระงานของครูผู้สอนมีหลายด้าน ทำให้ไม่สามารถพัฒนางานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเต็มที่ รองลงมาคือ สถานศึกษาไม่มีผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเพื่อชี้แนะ กำกับติดตามการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และสถานศึกษาขาดการสร้างเครือข่ายในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งภายในสถานศึกษาและระหว่างสถานศึกษา ตามลำดับ

1.2.5 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น โดยเรียงข้อที่มีปัญหามากที่สุดโดยเรียงจาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ แนวทางในการปฏิบัติของการขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกไม่ชัดเจน ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม รองลงมาคือ สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนทางด้านบุคลากรงบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จากหน่วยงานภายนอก แต่ขาดความต่อเนื่อง และการสนับสนุนที่ได้รับจากหน่วยงานภายนอกไม่สอดคล้องกับความต้องการตามบริบทของสถานศึกษา ตามลำดับ

1.2.6 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยเรียงข้อที่มีปัญหาสูงสุดโดยเรียงจาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ สถานศึกษาไม่มีงบประมาณเพียงพอในการจัดซื้อสื่อการสอน สื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน รองลงมาคือ สถานศึกษาขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ และห้องปฏิบัติการทางภาษา และสถานศึกษาไม่ได้สนับสนุนการการผลิต และการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่ทันสมัยและหลากหลาย ตามลำดับ

2. การหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

จากผลการศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 17 ท่าน

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ สถานศึกษาควรจัดทำ และกำหนดเกณฑ์การประเมินผลหลักสูตรภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ชัดเจน เช่น การประเมินทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้กระบวนการประเมินตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา และควรปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรให้ครอบคลุมทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ เช่น การใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน พร้อมกับกำหนดมาตรฐานที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาควรดำเนินการประเมินหลักสูตรภาษาจีนอย่างเป็นระบบ โดยใช้การทดสอบที่ครอบคลุมทักษะต่างๆ และสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนและผู้สอน เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร และควรสร้างความร่วมมือกับสถานศึกษา และองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาหลักสูตรและทรัพยากรการเรียนการสอน ภาษาจีน รวมถึงการจัดกิจกรรมร่วมกัน และจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากครู นักเรียน และ ผู้ปกครอง เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรภาษาจีนให้ตรงตามความต้องการ และคาดหวังของทุกฝ่าย ตามลำดับ

2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ สถานศึกษาควรออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียน เช่น การจัดกิจกรรมกลุ่มและการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง และควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสนทนากับเจ้าของภาษา เช่น การเรียนการสอนร่วมกับเจ้าของภาษาและกิจกรรมที่ใช้ภาษาในบริบทจริง เพื่อเพิ่มทักษะการสื่อสารและความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมจีน รองลงมาได้แก่ ใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน การสังเกตการสอน และการประเมินการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อประเมินผลการสอนและตรวจสอบความมีประสิทธิภาพ และวิเคราะห์ผลการประเมินการสอนเพื่อระบุจุดแข็งและจุดอ่อน และใช้ข้อมูลในการปรับปรุงกระบวนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง และปรับปรุงกระบวนการสอนตามข้อเสนอแนะและผลการวิเคราะห์ โดยการนำข้อเสนอแนะจากการประเมินและความคิดเห็นของผู้เรียนมาปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและเนื้อหาการเรียนการสอนภาษาจีนตามลำดับ

2.3 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่าข้อที่มีความถี่สูงสุด ได้แก่ สถานศึกษาควรจัดทำ และดำเนินการทดสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาหลักสูตรภาษาจีน เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและตรวจสอบความสามารถด้านความรู้และทักษะตามมาตรฐานที่กำหนด รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาควรรวบรวมข้อสอบภาษาจีนจากแต่ละสถาบันเพื่อสร้างฐานข้อมูลข้อสอบที่ครอบคลุมและมีความหลากหลาย เพื่อลดความแตกต่างในการวัดผลระหว่างโรงเรียน และ ประเมินผลการใช้ข้อสอบกลาง ภาษาจีนและทำการปรับปรุงตามผลการประเมิน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการวัดผลและให้แน่ใจว่า การวัดผลตอบสนองต่อเป้าหมายการศึกษา และออกแบบและสร้างข้อสอบกลางภาษาจีนที่สามารถใช้

ประเมินผลนักเรียนจากหลายโรงเรียนได้ โดยมีมาตรฐานที่เท่าเทียมและการวัดผลที่เป็นกลางตามลำดับ

2.4 ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ สถานศึกษาควรส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียนภาษาจีน โดยการให้รางวัลหรือการสนับสนุนสำหรับผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และควรสนับสนุนการใช้ผลการวิจัยเพื่อปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนภาษาจีน โดยการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาควรจัดหาและมอบหมายครูพี่เลี้ยงที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อให้คำแนะนำและสนับสนุนการวิจัยในโรงเรียน รวมถึงการให้การอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการวิจัยของครูและสร้างเครือข่ายวิจัยร่วมกันระหว่างโรงเรียนภาษาจีนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ตามลำดับ

2.5 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ สถานศึกษาควรจัดประชุมและสัมมนาร่วมกับโรงเรียนภาษาจีนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ และสร้างเครือข่ายการสนับสนุนระหว่างโรงเรียนภาษาจีน เช่น การจัดตั้งกลุ่มทำงานหรือคณะกรรมการร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาควรจัดโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักเรียนระหว่างโรงเรียนภาษาจีนในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้และการสอนภาษาจีน และส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ในการพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอน โดยการแลกเปลี่ยนแนวทางและประสบการณ์จากโรงเรียนภาษาจีนที่มีความเชี่ยวชาญ และร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการจัดหาทรัพยากรการศึกษา เช่น หนังสือเรียน สื่อการสอน และอุปกรณ์การเรียนรู้ เพื่อลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มคุณภาพการศึกษา ตามลำดับ

2.6 ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ สถานศึกษาควรพัฒนาและจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและทันสมัย เช่น วิดีโอการสอน สื่อดิจิทัล และแอปพลิเคชันการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เช่น การใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์และการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเพิ่มความสะดวกและการเข้าถึงข้อมูล รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สื่อและเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น การแข่งขันการใช้เทคโนโลยีในการศึกษา และการจัดนิทรรศการเพื่อแสดงผลงานการใช้สื่อและเทคโนโลยี และจัดอบรมและให้การสนับสนุนแก่ครูในการใช้สื่อและเทคโนโลยีใหม่ๆ โดยการจัดเวิร์กช็อปและการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มทักษะและความรู้ในการใช้เทคโนโลยีในการสอน และพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการแลกเปลี่ยนสื่อการเรียนรู้และนวัตกรรมระหว่างโรงเรียนในสมาคม ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลจากการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

1.1 ผลจากการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน สอนภาษาจีนภาคเหนือ โดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีการบริหาร งานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับระดับการบริหารงานวิชาการจากค่าเฉลี่ยสูงสุดและค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอน ด้านการประสานความร่วมมือ ในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจเป็นเพราะสถานศึกษามีการสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาศักยภาพ เช่น การอบรมและนิเทศการสอนที่ช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน รวมถึงการประสานความร่วมมือกับองค์กรทั้งในและต่างประเทศที่ส่งผลให้มีทรัพยากรและแนวทางสนับสนุนการพัฒนาวิชาการ นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองต่อมาตรฐานการศึกษาและความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาปรับใช้ในการเรียนการสอน ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริหารวิชาการมีประสิทธิภาพสูง อย่างไรก็ตาม จุดที่ควรพัฒนาเพิ่มเติม ได้แก่ การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในทุกด้าน เพื่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาที่ต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ต้องการการสนับสนุนมากขึ้นในเชิงทรัพยากรและการกำกับดูแล เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับการบริหารงานวิชาการ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1.1.1 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาศักยภาพ ซึ่งมีความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการสอน การนำผลการนิเทศการสอนมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการสอน อย่างไรก็ตาม การจัดทำแผนพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นจุดที่ต้องการพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินดา สรรพสิทธิ์ (2563) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมการบริหารวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดทักษะภาวะผู้นำ โดยพบว่า การบริหารงานวิชาการที่เน้นการพัฒนาศักยภาพครูอย่างต่อเนื่องและการนิเทศการสอนอย่างต่อเนื่องนั้นส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาระบบการสอน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ ดวงเดือน แก้วฝ้าย (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อ คุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและมาตรฐานการศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยการปรับปรุงแผนการสอนและการนิเทศการสอนช่วยยกระดับคุณภาพ การเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.2 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือ องค์กรอื่น พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ภาคเหนือมีการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่นทั้งในและ ต่างประเทศ โดยเฉพาะการจัดทำความร่วมมือทางวิชาการและการพัฒนาปรับปรุงการประสานความ ร่วมมือด้านบุคลากรและงบประมาณ อย่างไรก็ตาม การประเมินความสำเร็จในการจัดทำความร่วมมือ ทางวิชาการที่ส่งผลต่อการพัฒนางานด้านวิชาการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งต้องการการพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพในการประเมินความสำเร็จและผลกระทบของความร่วมมือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ เพิ่มศักดิ์ บัวรักษ์, ช่อเพชร เบ้าเงิน และสมชัย ขวลิทธาดา (2561) ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนา รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ที่พบว่า การสร้างเครือข่ายและการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษากับองค์กรต่างๆ เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบความร่วมมือเพื่อผลักดันให้เกิดผลสำเร็จทาง วิชาการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุทิตา อุดตัมพันธ์ (2560) ซึ่งศึกษาการมีส่วนร่วม ของชุมชนในการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ โดยพบว่าการดำเนินงานร่วมกับชุมชน และองค์กรอื่นๆ จะทำให้กระบวนการพัฒนาวิชาการมีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของ ความร่วมมือจะขึ้นอยู่กับ การประเมินและปรับปรุงความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผลการพัฒนาทางวิชาการบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริง

1.1.3 ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะสภาพการ ปฏิบัติในด้านการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ภาคเหนือ มีการดำเนินการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการในการบริหารจัดการหลักสูตร ซึ่งสะท้อนถึง ความมุ่งมั่นในการเพิ่มประสิทธิภาพของหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหาร และครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรผ่านการจัดประชุมและอบรม มีความสำคัญ โดยแสดงให้เห็นถึงความใส่ใจในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร อย่างไรก็ตาม การกำกับติดตามการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนและการประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งแสดงถึงความต้องการในการพัฒนาและปรับปรุงการติดตามผลและการประเมินเพื่อนำไปสู่ การปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยฉัตร โรจน์พลทามล

(2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ พบว่าการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาบุคลากรและการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรการสอนภาษาจีนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปุณยพัทธ์ โกชาติ (2564) ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้การสอนแบบ CIPPA Model พบว่า การพัฒนาหลักสูตรที่ผสมผสานแนวทางการสอนที่หลากหลายช่วยพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดได้อย่างชัดเจน และยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรโดยใช้การติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

1.1.4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือมีการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีการกำหนดแนวทางในการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม การติดตามและประเมินผลการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนยังมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งแสดงถึงความจำเป็นในการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรพงษ์ คำผิง (2561) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งพบว่า มีความจำเป็นต้องพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อให้การใช้งานมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ในยุคการศึกษา 4.0 ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกกาญจน์ แยมยิ้ม (2563) เกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ความจริงเสมือน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้สร้างสรรค์ในนักเรียน พบว่า การใช้เทคโนโลยีเสมือนจริงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน การติดตามและประเมินผลการใช้งานเทคโนโลยีนี้ยังต้องพัฒนาให้มีระบบที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้การนำไปใช้จริงเกิดผลสูงสุด

1.1.5 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือมีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีน โดยการกำกับติดตามและประเมินผลแนวทางการวัดและประเมินผลของครูผู้สอน ซึ่งเป็นการแสดงถึงความมุ่งมั่นในการตรวจสอบและปรับปรุงวิธีการวัดผล อย่างไรก็ตาม การพัฒนาปรับปรุงแนวทางในการวัดและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเป็นด้านที่ต้องการการพัฒนาต่อไป เพื่อให้การประเมินผลสามารถตอบสนองต่อความต้องการของการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญญาภรณ์ พยอม (2566) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชา ภาษาจีน โดยเน้นที่การประเมินทักษะการฟังและพูด พบว่า การวัดและประเมินผลมีความสำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งการประเมินผลที่ดีสามารถปรับปรุงคุณภาพ

ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ งามอาจ นัยวัฒน์ (2553, หน้า 8) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียน พบว่าการประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมินตามสภาพจริง ได้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเน้นการประเมินที่สามารถเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง ทำให้ผลการประเมินมีความหมายและนำไปใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.6 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือมีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะการจัดโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย การนำผลการประเมินมาพัฒนากระบวนการวิจัย อย่างไรก็ตาม การกำกับดูแลการทำงานวิจัยของครูผู้สอนภาษาจีนพร้อมให้ข้อเสนอแนะและการประเมินผลเพื่อรวบรวมปัญหาในการทำวิจัยยังมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งแสดงถึงความต้องการในการปรับปรุงกระบวนการวิจัยเพื่อให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมา ยาประดิษฐ์ (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งพบว่าครูผู้สอนมีความต้องการในการพัฒนาทักษะด้านนี้อย่างสูง เนื่องจากการทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงการสอนและพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิตินันท์ นันทะศรี (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา โดยพบว่าผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมสามารถกำกับดูแลการวิจัยและประเมินผลกระบวนการวิจัยในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวางแผนและการประเมินผลอย่างเป็นระบบเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษา

1.2 ผลจากการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ สามารถสรุปผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

1.2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบประเด็นที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ สถานศึกษาขาดผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือขาดผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษาอาจเกิดจากการจัดสรรทรัพยากรที่ไม่เหมาะสมหรือการขาดการลงทุนในการพัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการออกแบบหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและสถานการณ์ปัจจุบัน ขาดระบบการประเมินผลการใช้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ และการขาดการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การเรียนการสอนไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและบริบทที่เปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งทำให้การเรียนรู้ไม่เต็มประสิทธิภาพ นักเรียนอาจไม่สามารถพัฒนาทักษะและ

ความรู้ที่จำเป็นได้อย่างครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระบุญลัธ สุวรรณเดช (2560) ที่ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยพบว่า การขาดผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบและจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน เป็นปัญหาหลักในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งส่งผลให้การเรียนการสอนไม่ตอบสนองต่อความต้องการของ นักเรียนและชุมชนในปัจจุบัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกรัตน์ ทำจะดี (2560) ที่ศึกษา การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในงานวิชาการของครูในโรงเรียนขั้นพื้นฐาน ซึ่งพบว่าการขาดการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและความต้องการของนักเรียน เป็นอีกปัญหา ที่สำคัญ ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่สามารถพัฒนานักเรียนให้มีทักษะและความรู้ได้อย่างเต็มที่

1.2.2 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอน พบประเด็นที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ จำนวนชั่วโมงสอนตามหลักสูตรของสถานศึกษาน้อยเกินไป ส่งผลให้การเรียนภาษาจีนไม่ได้ ประสิทธิภาพ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ภาคเหนือจัดสรรจำนวนชั่วโมงสอนภาษาจีนที่ไม่เพียงพอในสถานศึกษาอาจเกิดจากการวางแผน และการจัดการที่ไม่เหมาะสม ขาดการติดตามและประเมินผลอาจเป็นผลจากการขาดระบบ การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพหรือการขาดการสนับสนุนทางบุคลากร ส่งผลให้การเรียนการสอน ภาษาจีนไม่สามารถบรรลุผลลัพธ์ตามที่คาดหวังได้ ซึ่งทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนไม่เต็ม ประสิทธิภาพ และนักเรียนอาจไม่ได้รับการเรียนรู้ที่ครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยฉัตร โรจน์พลทามล (2562) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน การเรียนรู้ พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสอนแบบมีส่วนร่วมและการจัดสรรเวลา ที่เหมาะสม มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ การวางแผนเวลาที่ไม่ เพียงพอและขาดการสนับสนุนด้านการสอนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนลดลง โดยเฉพาะ ในทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนที่ไม่สามารถพัฒนาได้เต็มที่ตามเป้าหมายที่กำหนด และยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เว่ย (Wei, 2021) ซึ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน ของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสองภาษา โดยพบว่าการจัดการจำนวนชั่วโมงเรียนและการขาดการ สนับสนุนทางด้านบุคลากรเป็นปัจจัยที่สำคัญในการบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาจีนอย่างมี ประสิทธิภาพ

1.2.3 ด้านการวัดและประเมินผล พบประเด็นที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ สถานศึกษาไม่ได้จัดทำคลังข้อสอบและแบบทดสอบกลางที่ได้มาตรฐาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือไม่มีการจัดทำคลังข้อสอบและ แบบทดสอบที่ได้มาตรฐาน ขาดผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาแบบทดสอบ และไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่อาจเป็นผลจากการขาดการฝึกอบรมและการสนับสนุน ด้านวิชาการ การขาดคลังข้อสอบและการประเมินผลที่มีมาตรฐานในสถานศึกษาทำให้การวัดผล

การเรียนการสอนไม่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของนักเรียนได้ ซึ่งส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพ การศึกษาไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์ มีสง่า (2562) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาคลังข้อสอบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการวัดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน เกี่ยวกับ ความสำคัญของคลังข้อสอบในการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า การมีคลังข้อสอบที่มีมาตรฐานช่วยให้ การวัดผลการเรียนการสอนมีความแม่นยำและสะท้อนความสามารถของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น และยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ คำปัน ศรีมหาไชย (2560) ได้ศึกษาการประเมินผลการเรียนรู้ผ่านโครงการ พัฒนามาตรฐานข้อสอบความสามารถในการคิดขั้นสูงในนักเรียน พบว่าองค์กรทางการศึกษาที่ขาด การพัฒนาคลังข้อสอบที่มีคุณภาพทำให้การประเมินผลไม่สามารถสะท้อนความสามารถที่แท้จริง ของนักเรียนได้ นอกจากนี้ยังพบว่า การขาดผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาแบบทดสอบส่งผลต่อคุณภาพ การเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญ

1.2.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบประเด็นที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ ภาระงานของครูผู้สอนมีหลายด้าน ทำให้ไม่สามารถพัฒนางานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาได้อย่างเต็มที่ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูในสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน สอนภาษาจีนภาคเหนือมีภาระงานที่มากเกินไป อาจเกิดจากการจัดสรรทรัพยากรที่ไม่เหมาะสมและ การขาดการสนับสนุนด้านวิจัย ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและขาดเครือข่ายในการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา อาจเป็นผลจากการขาดการฝึกอบรมและการสนับสนุนที่เพียงพอ ซึ่งส่งผลให้ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ทำให้การวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งทำให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ถูกจำกัดและไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บวิณา บุทธิจักร (2564) ที่ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการ พบว่า ภาระงานของครูส่งผลต่อความสามารถในการพัฒนาการวิจัย โดยครูผู้สอนในหลายโรงเรียนต้องรับภาระงานด้านอื่นๆ ซึ่งทำให้ไม่สามารถทุ่มเทเวลาให้กับงานวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเต็มที่ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลชญา ทองหัตถา และ จรัส อติวิทยากรณ์ (2565) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนคุณภาพประจำ ตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 1 พบว่า การจัดสรรทรัพยากรบุคคล ที่ไม่เหมาะสมและขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสามารถ ของครูในการพัฒนางานวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า ขาดการฝึกอบรม และการสนับสนุนที่เพียงพอในการวิจัย ส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ที่คาดหวัง

1.2.5 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ พบประเด็นที่มีปัญหา มากที่สุดได้แก่ แนวทางในการปฏิบัติของการขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกไม่ชัดเจน ส่งผล

ให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือขาดแนวทางที่ชัดเจนที่เกิดจากการ ขาดการวางแผนและการจัดการที่เหมาะสม การขาดแนวทางที่ชัดเจนในการขอความร่วมมือและ การสนับสนุนที่ต่อเนื่องทำให้การพัฒนาวิชาการในสถานศึกษาไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งอาจทำให้โครงการพัฒนาวิชาการไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้และส่งผลกระทบต่อ คุณภาพการศึกษาของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จีราวรรณ เอียดชุม, โสภณ เพ็ชรพวง และญานิศา บุญจิตร (2565, หน้า 62) ที่ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารแบบภาคี เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในอำเภอเคียนซา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 พบว่า การขาดแนวทางชัดเจนในการ ประสานงานและการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกส่งผลให้โครงการไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย ได้อย่างเต็มที่ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่มีการวางแผนและการจัดการที่ดีจะส่งผลให้การพัฒนา คุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของ เพิ่มศักดิ์ บัวรักษ์, ช่อเพชร เบ้าเงิน และสมชัย ขวลิทธาดา (2558) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบ เครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน พบว่า การมีแผนการที่ชัดเจนในการดำเนินงานเครือข่ายความร่วมมือช่วยส่งเสริมการพัฒนา การศึกษาของนักเรียนได้ดีขึ้น โดยแนวทางการพัฒนาเครือข่ายควรรวมถึงการสร้างข้อตกลง ความร่วมมือ การวิเคราะห์ปัญหาและการจัดทำแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน

1.2.6 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบประเด็นที่มี ปัญหามากที่สุดได้แก่ สถานศึกษาไม่มีงบประมาณเพียงพอในการจัดซื้อสื่อการสอน สื่อการสอน อิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ที่เป็น เช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือขาดงบประมาณ ในการจัดซื้อสื่อการสอนอาจเกิดจากการจัดสรรงบประมาณที่ไม่เหมาะสม ขาดแคลนสื่อการเรียน การสอนทันสมัยอาจเป็นผลจากการขาดการลงทุนในด้านเทคโนโลยี การผลิตและพัฒนาสื่อการสอน ส่งผลให้การเรียนการสอนไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของนักเรียนได้ อย่างเต็มที่ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ทำให้ ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนลดลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรพงษ์ คำผิง (2561) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า การขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อและเทคโนโลยีใหม่ๆ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอน ในโรงเรียนประถมศึกษา การจัดสรรงบประมาณที่ไม่เหมาะสมทำให้โรงเรียนไม่สามารถพัฒนาสื่อ การสอนที่ทันสมัยได้ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนไม่สามารถบรรลุผลได้ตามที่ คาดหวัง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา ประเสริฐสิน, เทพสุตา จิวตระกูล และจอย

ทองหล่อมศรี (2560, หน้า 79) ที่ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการนวัตกรรมทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการทำวิจัยของครู พบว่า การขาดแคลนสื่อที่ทันสมัยและงบประมาณในการพัฒนาสื่อการสอนทำให้การเรียนรู้ในยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญนั้นไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ส่งผลให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนลดลงและไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้อย่างเต็มที่

2. ผลการหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ สามารถสรุปประเด็นสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ได้ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ 1) สถานศึกษาควรมีการจัดทำและกำหนดเกณฑ์การประเมินผลหลักสูตรภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ชัดเจน เช่น การประเมินทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้กระบวนการประเมินตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา และ 2) สถานศึกษาควรมีการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรให้ครอบคลุมทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ เช่น การใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน พร้อมกับกำหนดมาตรฐานที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือให้ความสำคัญกับการกำหนดเกณฑ์การประเมินและการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตร อาจเป็นเพราะต้องการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและแนวทางการศึกษาที่เป็นปัจจุบัน การพัฒนาหลักสูตรให้ครอบคลุมทักษะการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจาง (Zhang, 2022) จากประเทศจีนที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวโน้ม “จากหลักสูตรสู่ห้องเรียน” ในการปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศจีนในยุคศตวรรษใหม่ ได้ให้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของจีนในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นถึงการปฏิรูปหลักสูตรเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาภายในห้องเรียน การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องปรับให้เข้ากับการเรียนรู้ในห้องเรียน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา พบว่า ห้องเรียนเป็นพื้นที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้จริงเกิดขึ้นที่นี่ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการสอนเข้ามาในห้องเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การปฏิรูปหลักสูตรควรมุ่งเน้นที่บทบาทของครูในการเป็นผู้นำในการเรียนรู้ โดยครูควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญญาภรณ์ พยอม (2566) ที่ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการพัฒนาทักษะ การฟังและการพูด พบว่า การใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งนักเรียนยังมีความพึงพอใจในกระบวนการเรียนรู้

ในระดับสูง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการออกแบบหลักสูตรที่เน้นทักษะเชิงปฏิบัติและการประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่

- 1) สถานศึกษาควรมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียน เช่น การจัดกิจกรรมกลุ่มและการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง และ
- 2) สถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสนทนากับเจ้าของภาษา เช่น การเรียนการสอนร่วมกับเจ้าของภาษาและกิจกรรมที่ใช้ภาษาในบริบทจริง เพื่อเพิ่มทักษะการสื่อสารและความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมจีน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือให้ความสำคัญกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียน รวมถึงการจัดกิจกรรมที่มีการสนทนากับเจ้าของภาษา อาจเป็นเพราะต้องการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวาและมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และการใช้ภาษาจีนในบริบทที่เป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหมาก (Mak, 2014) จากฮ่องกง ประเทศจีน ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กรณีศึกษา: การสอนภาษาตามภารกิจในบริบทของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศจีน” พบว่า กระบวนการเรียนการสอนที่ใช้ TBLT ในบริบทของการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาแม่ (Chinese as a Foreign Language Context) ได้เน้นถึงสามลักษณะหลักของ TBLT คือ การเน้นความหมาย (Meaning-Focused) การเสริมความรู้ (Reinforcement) และความยืดหยุ่น (Flexibility) พบว่า การเรียนการสอนแบบเน้นการปฏิบัติและมีส่วนร่วมจากผู้เรียน สามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านการปฏิบัติจริงและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมในห้องเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของโฮ้ง (2564) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน พบว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีประสิทธิภาพมากในการช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการฟังและพูดผ่านกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วม โดยความสำคัญของการใช้สื่อมัลติมีเดียและการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ซึ่งช่วยเพิ่มทักษะการใช้ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ สถานศึกษาควรมีการจัดทำและดำเนินการทดสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาหลักสูตรภาษาจีน เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและตรวจสอบความสามารถด้านความรู้และทักษะตามมาตรฐานที่กำหนด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การเน้นการทดสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาหลักสูตรมีเป้าหมายเพื่อให้แน่ใจว่า ผลการประเมินสะท้อนถึงความสามารถจริงของนักเรียนในด้านต่างๆ ของการใช้ภาษา และสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนืออาจให้ความสำคัญกับการจัดทำและดำเนินการทดสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาหลักสูตร อาจเป็นเพราะต้องการให้กระบวนการประเมินมี

ความแม่นยำและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ซึ่งช่วยให้สามารถติดตามและปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกัวเสียง-จ้าว (2567) ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลการสอนภาษาจีนในโรงเรียน สฟฐ. พบว่า การเน้นทดสอบที่ครอบคลุมเนื้อหาหลักสูตรเป็นปัจจัยสำคัญในการตรวจสอบทักษะการใช้ภาษาจีนในโรงเรียนรัฐบาลระดับประถมศึกษาที่กรุงเทพฯ เสนอว่าการประเมินแบบครอบคลุมนี้ช่วยสะท้อนผลสัมฤทธิ์ที่แท้จริงของนักเรียน และยังช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงการสอนได้อย่างแม่นยำตามผลการประเมิน ซึ่งเน้นไปที่การพัฒนาความสามารถของนักเรียนในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีนอย่างครบถ้วน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงลักษณ์ เดชดำเกิงชัย, ธงชัย สมบูรณ์ และจารุวรรณ พลอยดวงรัตน์ (2566, หน้า 505) ที่ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการการศึกษาภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในประเทศไทย พบว่า การทดสอบและประเมินผลที่ครอบคลุมเนื้อหาหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้สามารถติดตามผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินแบบครอบคลุมช่วยให้โรงเรียนสามารถประเมินความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาจีนได้ตรงตามความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา

2.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่

1) สถานศึกษาควรมีการส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียนภาษาจีน โดยการให้รางวัลหรือการสนับสนุนสำหรับผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ 2) สถานศึกษาควรมีการสนับสนุนการใช้ผลการวิจัยเพื่อปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนภาษาจีน โดยการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการให้การสนับสนุนและรางวัลสำหรับผลงานวิจัยมีความสำคัญต่อการกระตุ้นให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนภาษาจีนมีแรงจูงใจในการทำวิจัย ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการปรับปรุงหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือให้ความสำคัญกับการสนับสนุนการทำวิจัยและการใช้ผลการวิจัยในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอาจเป็นเพราะเห็นถึงความสำคัญของการวิจัยในการสร้างสรรค์นวัตกรรมและแนวทางการสอนที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเทียน (Tian, 2022) จากประเทศจีน ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์เชิงสำรวจเกี่ยวกับรูปแบบการฝึกอบรมครูภาษาจีนท้องถิ่นในประเทศไทย พบว่า การส่งเสริมการทำวิจัย โดยเฉพาะการให้การสนับสนุนและรางวัลสำหรับผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของครูภาษาจีนในประเทศไทย ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ Active Learning ซึ่งช่วยเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและเพิ่มประสิทธิภาพการสอนของครู และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรอนงค์ อินสะอาด และกัลยาณี กฤตโตปการกิจ (2566, หน้า 38) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการ

การศึกษาภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบว่า การนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาวิธีการสอนและการจัดการเรียนการสอนสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้น และมีทักษะการใช้ภาษาจีนที่ดีขึ้น เมื่อครูได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการออกแบบหลักสูตรและสร้างสื่อการสอนที่ตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียนได้อย่างตรงจุด

2.5 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น พบว่าข้อที่มีความถี่สูงสุด ได้แก่ 1) สถานศึกษาควรมีการจัดประชุมและสัมมนาร่วมกับโรงเรียนภาษาจีนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ และ 2) สถานศึกษาควรมีการสร้างเครือข่ายการสนับสนุนระหว่างโรงเรียนภาษาจีน เช่น การจัดตั้งกลุ่มทำงานหรือคณะกรรมการร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดประชุมและสัมมนาช่วยให้โรงเรียนภาษาจีนและองค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถแลกเปลี่ยนความรู้และแนวทางการพัฒนาวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยสร้างความร่วมมือและความเข้าใจร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและมาตรฐานการศึกษา และสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือให้ความสำคัญกับการประสานความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายการสนับสนุน เนื่องจากเห็นถึงความจำเป็นในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแนวทางที่ช่วยในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หวัง (Wang, 2020) จากประเทศจีน ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาหลักส่ประการในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย พบว่า การสร้างเครือข่ายความร่วมมือช่วยส่งเสริมการพัฒนาแนวทางการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการสอนภาษาจีนในระดับโรงเรียนได้ เช่น การขาดแคลนทรัพยากรการสอน การขาดการอบรมครูที่เพียงพอ และการจัดการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน การร่วมมือระหว่างโรงเรียนและองค์กรต่างๆ สามารถช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียนมีความหลากหลายและครอบคลุมมากขึ้น เพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาจีน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจรวรรณ ภูขจร (2564) ที่ได้ศึกษารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน พบว่า การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอน และช่วยให้ครูสามารถแลกเปลี่ยนแนวทางการสอนและสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นระหว่างกันได้ นอกจากนี้ ยังมีการเสนอแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา

2.6 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ข้อที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ 1) สถานศึกษาควรมีการพัฒนาและจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและทันสมัย เช่น วิดีโอการสอน สื่อดิจิทัล และแอปพลิเคชันการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และ 2) สถานศึกษาควรมีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เช่น การใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์และการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเพิ่มความสะดวกและการเข้าถึงข้อมูล ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายและทันสมัยช่วยให้การเรียนการสอนมีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในขณะเดียวกัน การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและแพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนืออาจให้ความสำคัญกับการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เนื่องจากเห็นถึงความจำเป็นในการใช้สื่อทันสมัยและเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มคุณภาพการเรียนการสอนและการเข้าถึงข้อมูลที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเม้ง (Meng, 2021) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนออนไลน์ในประเทศไทย โดยเน้นการวิเคราะห์สถานการณ์และความต้องการในการใช้เทคโนโลยีการศึกษาออนไลน์ในการสอนภาษาจีน พบว่า การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ทำให้การเรียนการสอน มีความยืดหยุ่นและเข้าถึงได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ ยังสามารถสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและสร้างโอกาสให้กับนักเรียนในการเรียนรู้จากที่บ้านหรือที่ใดก็ได้ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งถือเป็นแนวทางที่มีความสำคัญในยุคดิจิทัลที่การเรียนรู้จำเป็นต้องมีความสะดวกและคล่องตัวมากขึ้น และ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้าโชค บุตรน้ำเพชร (2562) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาจีนในประเทศไทย ตามกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของอันทัน พบว่า การพัฒนาวิชาชีพครูภาษาจีนในยุคดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยครูจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้การสอนมีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน การฝึกอบรมครูเพื่อใช้สื่อดิจิทัลและเทคโนโลยีใหม่ๆ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็น ยังส่งผลให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ การเรียนรู้ที่ดีขึ้นและมีส่วนร่วมมากขึ้นในการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 กระทรวงศึกษาธิการควรจัดทำนโยบายที่ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน โดยให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่าง

ประเทศ เช่น การสนับสนุนครูอาสาสมัครจากจีน รวมถึงสร้างกรอบมาตรฐานกลางสำหรับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีน เพื่อให้มีแนวทางที่ชัดเจนในทุกด้าน เช่น หลักสูตร การประเมินผล และการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

1.2 ศึกษาธิการจังหวัดควรมีการนำข้อมูลจากการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือไปใช้กำหนดนโยบายที่ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตร การประสานความร่วมมือทางวิชาการ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา และสังคมปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะระดับองค์กร

2.1 สมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือควรจัดตั้งเครือข่ายแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการบริหารงานวิชาการ เช่น การแบ่งปันสื่อการสอน การจัดกิจกรรมพัฒนาคู หรือ การอบรมเชิงปฏิบัติการ

2.2 สถานศึกษาควรมีการนำผลการวิจัยไปปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานวิชาการภายในองค์กร สถานศึกษาโดยเน้นที่การพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน การวัดและประเมินผลที่ครอบคลุมทักษะสำคัญ และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง นอกจากนี้ควรจัดทำแผนการพัฒนาคูเพื่อสนับสนุนการวิจัยและการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ข้อเสนอแนะระดับบุคคล

3.1 ครูผู้สอนควรพัฒนาทักษะด้านการออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การใช้กรณีศึกษา หรือกิจกรรมเชิงประสบการณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับ รวมถึงส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อค้นหาวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ตรงจุด

3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้ผลการวิจัยในการออกแบบการฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอน เพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสอนภาษาจีนและการวิจัยเชิงวิชาการอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการฝึกอบรมในด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และการวัดผลที่มีมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย: การศึกษาการเปรียบเทียบเชิงบริบทและแนวทางการพัฒนา โดยขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังโรงเรียนเอกชนในภูมิภาคอื่นๆ เช่น ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของแต่ละภูมิภาคและวิเคราะห์

ความแตกต่างทางบริบท นอกจากนี้ ควรเพิ่มกลุ่มเป้าหมาย เช่น นักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่ครอบคลุมมากขึ้น โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผ่านแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายเพิ่มเติม รวมถึงวิจัยเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Research) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างในแต่ละบริบทภูมิภาค หรือใช้การจัดกลุ่มสนทนา (Focus Group Discussion) กับผู้ปกครองและนักเรียนเพื่อให้ได้มุมมองเชิงลึก

2. ควรมีการวิจัยเรื่องผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัลต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน: การศึกษาเชิงทดลองและแนวทางการพัฒนา โดยศึกษาผลกระทบของการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น การใช้สื่อดิจิทัลหรือแอปพลิเคชัน เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในยุคดิจิทัล โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อทดสอบผลของการใช้เทคโนโลยีเฉพาะ เช่น การเรียนการสอนผ่านแอปพลิเคชันการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) เพื่อศึกษาความคิดเห็นและประสบการณ์ของครูและนักเรียนที่ใช้เทคโนโลยี หรือวิจัยเชิงสังเกต (Observational Research) ในชั้นเรียนที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้

3. ควรมีการวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ โดยมุ่งเน้นการอบรมเชิงปฏิบัติการ ด้านการใช้เทคนิคการสอน การพัฒนาทักษะการวิจัย และการจัดการชั้นเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ที่ให้ครูทดลองพัฒนาทักษะในบริบทจริงและติดตามผล นอกจากนี้ อาจใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับครู เพื่อศึกษาความต้องการและประสบการณ์ในการพัฒนาตนเอง หรือการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ของหลักสูตรอบรมและการฝึกอบรมที่ผ่านมาเพื่อออกแบบแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมสำหรับครู

4. ควรมีการวิจัยเรื่องการประเมินผลการนำแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ไปใช้ในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ เพื่อติดตามและประเมินผลการนำข้อเสนอแนะจากงานวิจัยไปปรับใช้ในโรงเรียนว่ามีการพัฒนาและปรับปรุงในด้านต่างๆ อย่างไร รวมถึงผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอนในระยะยาว โดยอาจใช้การวิจัยเชิงประเมินผล (Evaluation Research) เพื่อตรวจสอบความสำเร็จของการดำเนินงาน การศึกษาเชิงระยะยาว (Longitudinal Study) เพื่อติดตามผลกระทบในระยะยาวหรือใช้วิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผ่านแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ครูและผู้บริหารเพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลง

5. ควรมีการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อความยั่งยืนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน: การวิจัยเชิงนโยบายและการวิเคราะห์แนวโน้ม เพื่อส่งเสริมความยั่งยืนในการพัฒนา เช่น การวางแผนและดำเนินการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และงานวิจัย

ในโรงเรียนในระยะยาว เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ที่ให้ครูและผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน การวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research) เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนระยะยาว หรือการวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis) เพื่อพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคตและเตรียมแนวทางรองรับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

บรรณานุกรม

- กนกกาญจน์ แยมยิ้ม. (2563). การพัฒนานวัตกรรมพื้นที่เชิงสร้างสรรค์ด้วยเกมการเรียนรู้
เสมือนจริงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานของนักเรียน. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กนกรัตน์ ทำจะดี. (2560). การศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมในงานวิชาการของครูใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี
เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและผู้นำ
ทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- กรุณา เลิศพุฒิปัญญา. (2555). รูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
วงษ์ชวลิตกุล.
- กัลชญา ทองหัตถา และจรัส อติวิทยาภรณ์. (2565, พฤษภาคม). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงาน
วิชาการในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาตรัง เขต 1. รายงานสืบเนื่องจากการประชุม การประชุมหาดีใหญ่วิชาการ
ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 13 (หน้า 2432-2445) วันที่ 12 พฤษภาคม 2565. สงขลา:
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- กัวเสียง-จ้าว. (2567, พฤษภาคม-สิงหาคม). ศึกษาผลการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียน สพฐ.
เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร. วารสารศิลปศาสตร์ราชชมงคลสุวรรณภูมิ, 6(2), 373-386.
- การศึกษา, สำนัก กรุงเทพมหานคร. (2550). การบริหารวิชาการ. กรุงเทพฯ: สำนักการศึกษา
กรุงเทพมหานคร
- การศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงานคณะกรรมการ. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหาร
และการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา
ตามกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัด
การศึกษา พ.ศ.2550. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- การศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ.

- กุลชญา เทียงตรง. (2550). การบริหารงานวิชาการตามแนวการปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนเทศบาลเขตการศึกษา 5.
 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ขจรรรณ ภู่อจ. (2564). **รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรเพื่อส่งเสริมการจัดการ**
เรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
 การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- คำปิ่น ศรีมหาไชย. (2560). **การประเมินโครงการสร้างข้อสอบมาตรฐานวัดความรู้ความสามารถ**
ในการคิดขั้นสูงของนักเรียนโรงเรียนในสังกัดเมืองพัทยาโดยบูรณาการรูปแบบ
การประเมินของเครื่องแพดทริกและการประเมินอภิมาน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัดผล และสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
 บูรพา.
- จรรยาภรณ์ ภูกลาง และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ. (2564, พฤษภาคม-สิงหาคม). การพัฒนาแนวทาง
 การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1. **วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัย**
มหาสารคาม, 12(2), 102-112.
- จรรณี แก้วเอี่ยม. (2556). **เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา : กลยุทธ์และแนวทาง**
การปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- จันทร์านิ สงวนนาม. (2557). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา.** (พิมพ์ครั้งที่ 3).
 กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- จารุกร จรดล. (2558). **สภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชา**
ภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จำรัส นองมาก. (2550). **การปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษา.** กรุงเทพฯ: ชันพรีนตัง.
- จิตรดา วงศ์จันทร์. (2557). **การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในโครงการโรงเรียนสองภาษา**
(ไทย-จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- จินดา สรรประสิทธิ์. (2563). **การพัฒนานวัตกรรมการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาตาม**
แนวคิดทักษะภาวะผู้นำในอนาคต. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร
 การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จินตนา ภู่อานนุสรณ์. (2553). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีน
สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

จิรพงษ์ นามมงคล. (2548). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการตามทฤษฎีของผู้บริหารและครู
โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิต.

จิราภรณ์ มีสง่า. (2562). การพัฒนาค้างข้อสอบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้
ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี
ทางการศึกษา: การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบแบบพหุมิติ. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิราวรรณ เอียดชุม, โสภณ เพ็ชรพวง และญาณิศา บุญจิตร. (2565, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนา
รูปแบบการบริหารแบบภาคีเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา
ขนาดเล็กในอำเภอเคียนซา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี
เขต 3. วารสาร มจร วิชาการล้านนา, 11(2), 58-70.

ชัยชนะ นาทองไชย, เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต และปัญญา ธีระวิทย์เลิศ. (2567, พฤษภาคม). รูปแบบ
การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา
กรุงเทพมหานคร เขต 2. Journal of Roi Kaensarn Academi, 9(5), 558-574.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2542). “การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้” ปฏิวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ:
โครงการวิถิทัศน์.

ไชยฉัตร ไรจน์พลทามล. (2562). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน
การเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ฐิตินันท์ นันทะศรี. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ดวงเดือน แก้วฝ้าย. (2558). ปัจจัยการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- ตะวัน สือกระแสน์. (2556, กันยายน-ธันวาคม). ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความ
เป็นเลิศ. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และ
วิทยาศาสตร์, 6(3), 124-140.
- ทงศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ. (2558). เทคนิคการบริหารการศึกษา. ชัยภูมิ: สถาบันบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย
ราชภัฏชัยภูมิ.
- ทศนี วงศ์เย็น. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ธนเดช กิจสุภไพศาล. (2562). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตาม
การรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธัญญาภรณ์ พยอม. (2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร
เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการ
สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร.
- ธัญดา ยงยศยิ่ง. (2560). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ธำมัญ ภัทรภาคย์. (2564, พฤษภาคม-สิงหาคม). รูปแบบการบริหารครูของโรงเรียนการศึกษา
ขั้นพื้นฐานเอกชน เขตตรวจราชการ 1. วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต, 17(2),
89-107.
- นงลักษณ์ เดชดำเกิงชัย, ธงชัย สมบูรณ์ และจารุวรรณ พลอยดวงรัตน์. (2566, พฤษภาคม-สิงหาคม).
รูปแบบเชิงอนาคตภาพการจัดการศึกษาภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา
ในประเทศไทย. วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 13(2), 501-513.
- นฤมล มณีแดง และสมใจ สืบเสาะ. (2566, มกราคม-มีนาคม). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการ
บริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย, 7(1), 172-187.

- นันทพร ศุภะพันธุ์. (2551). การศึกษาสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
เอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2.
ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นำโชค บุตรน้ำเพชร. (2562, กรกฎาคม-ธันวาคม). การพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาจีนในประเทศไทย
ตามกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของอัมเนป. วารสารสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 12(2), 298-320.
- เบญจพร อยู่ชูชัยมงคล. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลาน
เข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาโรงเรียน
ประสาทหุติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. (2550, กรกฎาคม-ธันวาคม). พัฒนาการของการเรียนการสอนภาษาจีน
ในประเทศไทย. วารสารอักษรศาสตร์, 36(2), 64-82.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปวีณา บุทธิจักร. (2564). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ
การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 21. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปัทมา ยาประดิษฐ์. (2562). การศึกษาความต้องการการพัฒนาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ
เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและผู้นำ
ทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.
- ปิยะนัธ ว่องพัฒน์วงศ์ และนุชนรา รัตนศิริประภา. (2566, กันยายน-ธันวาคม). สมรรถนะของ
ผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครปฐม เขต 1. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ, 10(3), 441-453.
- บุญยพัทธ์ โถงาลี. (2564). การพัฒนาชุดกิจกรรมนิทาน เพลงภาษาจีน ด้วยการสอนแบบ CIPPA
Model ร่วมกับ Top-Down Model ที่ส่งผลต่อทักษะการฟัง ทักษะการพูดและ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

พงศธร เพชรเทพ, พรทิพย์ อ้นเกษม และกัญญกร เอี่ยมพญา. (2567, พฤษภาคม-สิงหาคม).

การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ฉะเชิงเทรา เขต 1. วารสารสหศาสตร์ศรีปทุม ชลบุรี, 10(2), 83-99.

พงศ์พันธุ์ พันธุ์สวัสดิ์. (2544). การพัฒนาบุคลากรตามการรับรู้ของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนที่สอน
ภาษาจีนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พรหทัย จันทรگانตานนท์. (2549). การศึกษาสภาพการจัดการโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีน
ในหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

พระบุญลัทธิ สุวรรณเดช. (2560). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตบางบอน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
และผู้นำทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.

พระสมุทรสมพร อุซุหมโม. (2564, กันยายน-ธันวาคม). หลักการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา.
วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์, 9(3), 67-80.

พันธนิษฐ์ วิทโคโต. (2551). สถิติและการวิจัยทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

เพิ่มศักดิ์ บัววิทย์, ช่อเพชร เบ้าเงิน และสมชัย ขวลิธธาดา. (2558, พฤษภาคม). การพัฒนารูปแบบ
เครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน. การประชุมสัมมนาการบริหารการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 1 วันที่
29 พฤษภาคม 2558. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มุกิตา อุตมะพันธุ์. (2560). การมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนา
วิชาการของโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์กับชุมชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. งานนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ยุกตนันท์ หวานฉ่ำ. (2555). การบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน ในอำเภอ
คลองหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ยุพา พรหมแย้ม. (2562). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอบางบัวทอง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

รัตนพร อนันต์ประดิษฐ์, สรรเสริญ หุ่นแสน และดาวประกาย ระโส. (2567, มกราคม-มีนาคม).

แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการ
จังหวัดชลบุรี. วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี, 20(3), 117-1289.

รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, สำนักงาน. (2546). **เกณฑ์และวิธีการประเมิน**

คุณภาพภายนอก. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.

ราชภัฏวิทยา, โรงเรียน. (2565). การแข่งขันทักษะภาษาและวัฒนธรรมจีน “ฤดูใบไม้ผลิแห่ง
วัฒนธรรมจีน” ครั้งที่ 2 ประจำปี 2565 สมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ
(ประเทศไทย). [Online]. Available. <https://www.ratwittaya.ac.th/?p=1453>.

[2566, มกราคม 8].

รุ่ง แก้วแดง และชัยณรงค์ สุวรรณสาร. (2550). **แนวคิดการบริหารเพื่อการเพิ่มประสิทธิผลและ**

ประสิทธิภาพ. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2555). **การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.** สงขลา: นำศิลป์.

รุ่งทิวา แยมรุ่ง, กิตติชัย สุธาสีโนบล, และ XU JIA. (2567, มกราคม-มิถุนายน). ปัญหาและ
ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย.

วารสารคหเศรษฐศาสตร์, 67(1), 181-195.

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2545). **การจัดการคุณภาพ : จาก TQC ถึง TQM ISO9000 และ**

การประกันคุณภาพ. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.

ละอองดาว ปะโพธิง. (2554). **ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร**

สถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิผลของครูในสถานศึกษาระดับ

มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. (2559ก). **รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียน**

การสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

_____. (2559ข). **รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนใน**

ประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

_____. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579.** กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2550). **การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.** กรุงเทพฯ: เนตรนิมิตการพิมพ์.

วิโรจน์ สารัตนะ. (2555). **ผู้บริหารโรงเรียน: สามมิติการพัฒนาวิชาชีพสู่ความเป็นผู้บริหารที่มี**

ประสิทธิภาพ. ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา.

- วีระชาติ วิลาศศรี. (2550). **ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วีรพงษ์ คำผิง. (2561). **แนวทางส่งเสริมการพัฒนาสื่อวัตกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับยุคการศึกษา 4.0**. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริพร ทาทาย. (2552). **ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2**. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2546). **คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2553). **แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549-2553)**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2558). **รายงานการปฏิรูปการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). **การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย : ระดับประถม-มัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ศรีบุรณคอมพิวเตอร์-การพิมพ์.
- ส่งเสริมการศึกษาเอกชน, สำนักงานคณะกรรมการ. (2550). **พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.
- _____. (2552). **การกำหนดประเภทและลักษณะของโรงเรียนการจัดการเรียนการสอนและหลักสูตรของโรงเรียนนอกระบบ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.
- _____. (2567). **แผนปฏิบัติการ ประจำปี 2567**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.
- สมศักดิ์ ไชยสุวรรณ. (2558). **การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในอำเภอสุคิริน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษนราธิวาส เขต 2**. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมศักดิ์ สีนธะระเวช. (2554). **มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์
- สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์. (2556, เมษายน-กันยายน). **ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 7(2), 1-8.

สิทธิพร ไชยคี่นี้ และชัชณพงค์ ศรีจันทร์. (2566, พฤษภาคม-มิถุนายน). แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1.

วารสารมณีเชษฐารามวัดจอมมณี, 6(3), 29-46.

สุกัญญา ธรรมประเสริฐ. (2545). ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ระดับประถมศึกษา อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุชาติ วาระดี. (2551). ปัจจัยส่วนบุคคลและบรรยากาศของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. ปรินญาณพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

หวน พันธุ์พันธ์. (2548). **การบริหารโรงเรียน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

องอาจ นัยพัฒน์. (2553, มกราคม-มิถุนายน). การวัดประเมินในชั้นเรียน: วิวัฒนาการและแนวคิดใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนรู้. **วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 2(3), 1-12.**

อติยา วงศ์ศา และชุติมา มุสิกานนท์. (2558, เมษายน-กันยายน). การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่คะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 4(1), 35-49.**

อมรัตน์ เตชะนอก. (2563, พฤศจิกายน-ธันวาคม). การบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศในศตวรรษที่ 21. **Journal of Modern Learning Development, 5(6), 364-373.**

อรอนงค์ อินสะอาด และกัลยาณี กฤตโตปการกิจ. (2566, มกราคม-มิถุนายน). สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. **วารสารจีนวิทยาและการศึกษาภาษาจีนนานาชาติ, 3(1), 33-44.**

อัจศรา ประเสริฐสิน, เทพสุตา จิวตระกูล และจอย ทองกล่อมศรี. (2560, กรกฎาคม-ธันวาคม).

การศึกษาแนวทางการจัดการนวัตกรรมการศึกษา ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการทำวิจัยของครู. **วารสารบรรณศาสตร์ มศว, 10(2), 78-89.**

อัคร อูระงาม และสาวิตรี รตนโณสสุวรรณ์. (2560, พฤษภาคม-สิงหาคม). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3. **วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 8(2), 218-232.**

- อุทัยวรรณ เฉลิมชัย. (2550). การส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน. [Online]. Available. <https://www.moe.go.th/moe/upload/hotnews/htmlfiles/14859-8246.html>. [2565, มกราคม 8].
- อุษณีย์ วัฒนพันธ์. (2550). รณรงค์ขยายผลการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน. [Online]. Available. <http://sawangpattaya.org/sawangschool/Index.php?topic=412.0>. [2565, มกราคม 8].
- โฮ้ง. (2564). การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เอกชนจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ การศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- Li, D. N. (2023). PDCA 循环视角下小学线上教学质量研究——以辽宁省鞍山市 F 小学例. Master's Thesis, Liaoning Normal University.
- Mak, T. M. (2014). A Case Study: Task-Based Language Teaching in a Chinese foreign Language Context. Master's Thesis, University of Hong Kong.
- Meng, X. (2564, มกราคม-มิถุนายน). Research on the Development of Online Chinese Education in Thailand. วารสารวิชาการภาษาและวัฒนธรรมจีน, 8(1), 279-286.
- Tian, X. (2022, May). The Training Mode of Local Chinese Language Teachers in Thailand: An Exploratory Analysis. Teacher Education and Curriculum Studies, 7(2), 57-65.
- Wang, J. Y. (2020, Jubne). On the Four Outstanding Problems of Chinese Teaching in Thailand's Basic Education Stage. Southeast Asian Studies, 9(4), 12-17.
- Wang, X. C. (2023). 创新教育的课程教学管理模式研究：基于国内三所创新机构的案例. Master's Thesis, Nanchang University.
- Wang, Y. (2022). 初中教学质量问题研究--以商水县 H 中学为例. Master's Thesis, Henan Polytechnic University.
- Wei, W. (2021). Factors Affecting Students' Motivation in Chinese Language Learning at Private Bilingual School A. Thesis the Degree of Master of Education in Educational Administration Graduate School, Rangsit University.
- Yan, Y. (2023). 小学英语课堂教学管理问题分析与改进策略研究--以广州市海珠区三所小学为例. Master's Thesis, Guangzhou University.
- You, B. R. (2016). 多元文化视域中的来华语言生教学管理变革研究——以广东省 A 学院来华语言生教学管理为例. Master's Thesis, Guangxi Normal University.

Zhang, S. J. (2022). A Study on The Trend “From Curriculum to Classroom” of Chinese Basic Education Curriculum Reform in New Century. Doctoral Thesis, Hunan Normal University.

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสำหรับงานวิจัย
เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน
สอนภาษาจีนภาคเหนือ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ
 2. สาระสำคัญของแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนและผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales)
 - ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ เป็นแบบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (Multiple Response)
 3. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเอกชนสอนภาษาจีน คำตอบของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับและใช้ในการวิจัยเท่านั้น ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อตามความเป็นจริง
- ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นายณัฐพล มีเงิน

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนและผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน

1. ระดับชั้นที่เปิดสอน

- ☐ ระดับปฐมวัยและประถมศึกษา
- ☐ ระดับประถมศึกษา
- ☐ ระดับปฐมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น
- ☐ ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น
- ☐ ระดับปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย

2. จำนวนครูผู้สอนภาษาจีนชาวไทย

- ☐ 1-5 คน
- ☐ 6-10 คน
- ☐ 11-15 คน
- ☐ 16-20 คน
- ☐ มากกว่า 20 คน

3. จำนวนครูผู้สอนภาษาจีนชาวต่างชาติ

- ☐ 1-5 คน
- ☐ 6-10 คน
- ☐ 11-15 คน
- ☐ 16-20 คน
- ☐ มากกว่า 20 คน
- ☐ ไม่มี

4. จำนวนนักเรียนที่เรียนภาษาจีน

- ☐ 200-500 คน
- ☐ 501-1,000 คน
- ☐ 1,001-1,500 คน
- ☐ 1,501-2,000 คน
- ☐ มากกว่า 2,000 คน

2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ☐ ชาย
- ☐ หญิง

2. อายุ

- ☐ 20-30 ปี
- ☐ 31-40 ปี
- ☐ 41-50 ปี
- ☐ 51 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- ☐ ต่ำกว่าอนุปริญญา
- ☐ อนุปริญญา
- ☐ ปริญญาตรี
- ☐ ปริญญาโท
- ☐ ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์การสอนภาษาจีน

- ☐ น้อยกว่า 2 ปี
- ☐ 2-5 ปี
- ☐ 6-10 ปี
- ☐ 11 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน

ภาคเหนือ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือเพียงช่องเดียวตามความคิดเห็นของท่าน

- 5 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด
 4 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก
 3 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับความพึงพอใจปานกลาง
 2 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับความพึงพอใจน้อย
 1 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อ	สภาพการบริหารงานวิชาการภาษาจีนของสถานศึกษา	ระดับสภาพ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการพัฒนาหลักสูตร					
1	การวางแผนการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนและการใช้หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหาครอบคลุมเชื่อมโยงกันตามมาตรฐานในหลักสูตร และสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
2	การดำเนินการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนที่เหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหาครอบคลุมเชื่อมโยงกันตามมาตรฐานในหลักสูตร และสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแผนที่วางไว้					
3	การกำกับติดตามการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้					
4	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามผลการประเมิน					
5	การวางแผนกระบวนการในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีน เพื่อให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างเหมาะสม					
6	การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาจีน มีความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการหลักสูตร โดยวิธีการต่างๆ เช่น การจัดประชุมชี้แจง การจัดอบรมหรือสัมมนา เป็นต้น					
7	การกำกับติดตาม และประเมินประสิทธิภาพในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีน เพื่อขยายผลสู่การพัฒนาปรับปรุง					

ข้อ	สภาพการบริหารงานวิชาการภาษาจีนของสถานศึกษา	ระดับสภาพ				
		5	4	3	2	1
8	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					
	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน					
9	การจัดทำแผนพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ของรายวิชา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
10	การจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ของรายวิชา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
11	การประเมินผลความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนตามแผนที่วางไว้					
12	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					
13	การวางแผนพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน					
14	การส่งเสริมให้ครูผู้สอนเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน					
15	การนิเทศการสอนเพื่อประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะการสอนของครูภาษาจีนเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด					
16	การนำผลการนิเทศการสอนมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน					
	ด้านการวัดและประเมินผล					
17	การกำหนดระเบียบและแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้					
18	การส่งเสริมให้ครูผู้สอนวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้					
19	การกำกับติดตามและประเมินผลแนวทางในการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนภาษาจีน					

ข้อ	สภาพการบริหารงานวิชาการภาษาจีนของสถานศึกษา	ระดับสภาพ				
		5	4	3	2	1
20	การพัฒนาปรับปรุงแนวทางในการวัดและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					
21	สถานศึกษาร่วมออกแบบและวางแผนเกี่ยวกับวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้ โดยเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง					
22	การดำเนินการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ในรูปแบบต่างๆ และนำไปใช้จริง					
23	การตรวจสอบและประเมินประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน					
24	การพัฒนาปรับปรุงวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน					
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา						
25	การกำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
26	การจัดโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมหรือสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้แก่ครูผู้สอนภาษาจีน					
27	การกำกับดูแลการจัดทำงานวิจัยของครูผู้สอนภาษาจีน พร้อมให้ข้อเสนอแนะและประเมินผลเพื่อรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดทำงานวิจัย					
28	การนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา					
29	การกำหนดแนวทางในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน					
30	การนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน					
31	การติดตามและประเมินผลการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้จริงในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน					

ข้อ	สภาพการบริหารงานวิชาการภาษาจีนของสถานศึกษา	ระดับสภาพ				
		5	4	3	2	1
32	การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ในการนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้ได้อย่างแท้จริง					
	ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น					
33	การจัดทำแผนพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ					
34	การจัดทำความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ					
35	การประเมินความสำเร็จในการจัดทำความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ ที่ส่งผลต่อการพัฒนางานด้านวิชาการ					
36	การนำผลการประเมินความสำเร็จมาพัฒนาปรับปรุงรูปแบบและกระบวนการในการจัดทำความร่วมมือเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการตามบริบทของสถานศึกษา					
37	การวางแผนการประสานความร่วมมือทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียนการสอนกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ					
38	การดำเนินการประสานความร่วมมือทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียนการสอนกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ					
39	การประเมินความสำเร็จในการประสานความร่วมมือทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียนการสอนกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ					
40	การพัฒนาปรับปรุงการประสานความร่วมมือทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียนการสอนกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ					

ข้อ	สภาพการบริหารงานวิชาการภาษาจีนของสถานศึกษา	ระดับสภาพ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา					
41	กำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน					
42	การจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมหรือสร้างความรู้ความเข้าใจเห็นถึงความสำคัญของการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้แก่ครูผู้สอนภาษาจีน					
43	กำกับดูแลการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีของครูผู้สอนภาษาจีน พร้อมให้ข้อเสนอแนะ และประเมินผลเพื่อรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดทำ					
44	การนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					
45	การกำหนดแนวทางในการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน					
46	การนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน					
47	การติดตามและประเมินผลการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้จริงในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน					
48	การพัฒนาปรับปรุงกระบวนการหรือแนวทางในการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน					

ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน

ภาคเหนือแห่งประเทศไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร

- ☐ หลักสูตรภาษาจีนของสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและสถานการณ์ในปัจจุบัน
- ☐ สถานศึกษาขาดผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน
- ☐ สถานศึกษาไม่มีระบบการประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงที่มีประสิทธิภาพ
- ☐ สถานศึกษาขาดการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน
- ☐ เนื้อหาสาระของรายวิชาในหลักสูตรภาษาจีนแต่ละช่วงชั้นไม่ครอบคลุมเชื่อมโยงกัน
- ☐ ผู้บริหารหรือครูผู้สอนไม่เข้าใจในกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

- ☐ สถานศึกษาขาดระบบการบริหารจัดการกระบวนการเรียนการสอนภาษาจีนที่ดี
- ☐ ผู้บริหารสถานศึกษาไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาจีนเท่าที่ควร
- ☐ การดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของสถานศึกษายังขาดประสิทธิภาพ
- ☐ จำนวนชั่วโมงสอนตามหลักสูตรของสถานศึกษาน้อยเกินไป ส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาจีนไม่ได้ประสิทธิผลเท่าที่ควร
- ☐ สถานศึกษาขาดกระบวนการในการพัฒนาส่งเสริมทักษะด้านการจัดการเรียนการสอนให้แก่ครูผู้สอน
- ☐ สถานศึกษาขาดการกำกับติดตามและประเมินผลกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำผลไปพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

3. ด้านการวัดและประเมินผล

- ☐ สถานศึกษาไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีนไว้อย่างชัดเจน
- ☐ สถานศึกษาขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างและพัฒนาปรับปรุงแบบทดสอบในการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนภาษาจีน
- ☐ สถานศึกษาไม่ได้ส่งเสริมและพัฒนาครูผู้สอนให้มีแนวทางการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย
- ☐ เกณฑ์การวัดและประเมินผลของสถานศึกษาไม่สามารถวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง
- ☐ สถานศึกษาไม่ได้จัดทำคลังข้อสอบและแบบทดสอบกลางที่ได้มาตรฐาน
- ☐ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาไม่สอดคล้องตามหลักสูตรและมาตรฐานการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (YCT หรือ HSK)
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

- ☐ สถานศึกษาขาดการสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้กับครูผู้สอน
- ☐ สถานศึกษาขาดการสนับสนุนให้ครูผู้สอนทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน
- ☐ ผลงานการวิจัยไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนได้จริง
- ☐ สถานศึกษาไม่มีผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเพื่อชี้แนะ กำกับติดตามการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
- ☐ สถานศึกษาขาดการสร้างเครือข่ายในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งภายในสถานศึกษาและระหว่างสถานศึกษา
- ☐ ภาระงานของครูผู้สอนมีหลายด้าน ไม่สามารถพัฒนางานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเต็มที่
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น

- ☐ สถานศึกษาไม่ได้จัดทำแผนหรือแนวทางในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษา
- ☐ สถานศึกษาขาดความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก (เช่น เครือข่าย/สมาคม/ชมรม ส่งเสริมการเรียนรู้ การเรียนการสอนภาษาจีน ห้องเรียนขงจื้อ/สถาบันขงจื้อ มหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศ)
- ☐ สถานศึกษาขาดหน่วยงานกลางในการประสานงานเพื่อสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก
- ☐ การสนับสนุนที่ได้รับจากหน่วยงานภายนอกไม่สอดคล้องกับความต้องการตามบริบทของสถานศึกษา
- ☐ สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จากหน่วยงานภายนอก แต่ขาดความต่อเนื่อง
- ☐ แนวทางในการปฏิบัติของการขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกไม่ชัดเจน ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

- ☐ สถานศึกษาขาดการวางแผนในการจัดหาหรือพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การสอนภาษาจีน
- ☐ สื่อการเรียนรู้การสอนที่ใช้ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน (เช่น ยากเกินไป เนื้อหาไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง) เนื้อหาในแต่ละช่วงชั้นไม่ต่อเนื่องและไม่เป็นระบบ
- ☐ ครูผู้สอนไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การสอนภาษาจีนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศ
- ☐ สถานศึกษาขาดแคลนสื่อการเรียนรู้ การสอนอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์และห้องปฏิบัติการทางภาษา
- ☐ สถานศึกษาไม่ได้สนับสนุนการผลิต และการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ การสอนภาษาจีนที่ทันสมัยและหลากหลาย
- ☐ สถานศึกษาไม่มีงบประมาณเพียงพอในการจัดซื้อสื่อการเรียนรู้ การสอน อิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ การสอนภาษาจีน
- ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน
สอนภาษาจีนภาคเหนือ

คำชี้แจงในการตอบแบบสัมภาษณ์

1. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ
 2. สาระสำคัญของแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ
 ตอนที่ 1 สัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์
 ตอนที่ 2 สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ
 3. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาเพื่อมุ่งนำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น โดยจะไม่มีผลกระทบหรือเกิดผลเสียหายต่อท่าน หน่วยงานหรือองค์กรของท่านแต่อย่างใด หากแต่เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ
- ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการให้สัมภาษณ์ และขอขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

นายณัฐพล มีเงิน

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

สัมภาษณ์เมื่อวันที่.....เดือน.....ปีพ.ศ.....

ตั้งแต่วันที่.....ถึงเวลา.....
สถานที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านให้สัมภาษณ์ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ชื่อ.....สกุล.....
2. วุฒิการศึกษา.....สาขาวิชา.....
3. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....
4. ประสบการณ์ในการทำงาน.....
5. สถานที่ทำงาน.....

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชน

สอนภาษาจีนภาคเหนือ

จากการรวบรวมเก็บแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาพิจารณาให้ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ

ท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือในภาพรวมอย่างไรบ้าง

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

1. ท่านมีแนวทางในการติดตามและประเมินผลการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนอย่างไร
เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการเรียนการสอน

.....
.....
.....

2. ท่านมีแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรภาษาจีนให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ความต้องการของผู้เรียน และมาตรฐานสากลอย่างไร

.....
.....
.....

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

3. ท่านมีแนวทางในการพัฒนากระบวนการสอนภาษาจีนอย่างไร เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

.....

.....

.....

4. ท่านมีแนวทางในการกำกับติดตามและประเมินผลการสอนอย่างไร เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

.....

.....

.....

ด้านการวัดและประเมินผล

5. ท่านมีแนวทางในการพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาจีนอย่างไร เพื่อให้เครื่องมือในการวัดผลมีความเหมาะสมและแม่นยำ

.....

.....

.....

6. ท่านมีแนวทางในการจัดทำคลังข้อสอบและแบบทดสอบกลางอย่างไร เพื่อให้สามารถวัดความก้าวหน้าของผู้เรียนได้อย่างแม่นยำ

.....

.....

.....

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

7. ท่านมีแนวทางในการสนับสนุนการทำวิจัยของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างไร

.....

.....

.....

8. ท่านมีแนวทางในการสร้างเครือข่ายวิจัยระหว่างสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างไร

.....

.....

.....

ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น

9. ท่านมีแนวทางในการสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับองค์กรทั้งในและต่างประเทศอย่างไร เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

.....

.....

.....

10. ท่านมีแนวทางในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อสนับสนุนด้านบุคลากรงบประมาณ และสื่อการเรียนรู้จากองค์กรภายนอกอย่างไร

.....

.....

.....

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

11. ท่านมีแนวทางในการสนับสนุนการผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการสอนภาษาจีนอย่างไร

.....

.....

.....

12. ท่านมีแนวทางในการกำกับติดตามและประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างไร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์

研究访谈大纲

主题：泰国北部华文民校学术管理发展策略

访谈说明：

- 研究目的：**本访谈旨在收集专家对泰国北部华文民校学术管理发展的看法和建议。通过访谈，旨在深入了解当前学术管理的现状、存在的问题，并探讨相应的改进策略和未来的发展方向。
- 访谈结构：**本访谈分为两个主要部分：
第一部分：受访者背景信息；第二部分：学术管理发展策略的探讨
- 数据用途：**本访谈所得数据将仅用于学术研究，研究过程中将严格遵循隐私保护原则，不会对受访者及其所在单位产生任何影响。研究结果将有助于改进泰国北部华文民校的学术管理实践。
- 感谢：**感谢您参与本次访谈，您的意见对本研究至关重要。

研究者： 林永祥（甘烹碧皇家大学教育管理硕士研究生）

访谈日期：.....年.....月.....日
 访谈时间：从.....时.....分到.....时.....分
 访谈地点：.....

第一部分：受访者背景信息

您提供以下信息，以帮助我们更好地了解您的背景和专业经验：

1. 姓名：.....
2. 学历背景与专业：.....
3. 当前职位：.....
4. 工作经验：.....
5. 工作单位：.....

第二部分：关于泰国北部华文民校学术管理发展策略探讨

根据问卷调查的结果，研究者汇总了泰国北部华文民校学术管理的现状和问题。请您根据您的专业知识，提出关于泰国北部华文民校学术管理发展策略的建议。

1. 课程开发方面

- (1) 课程评估：您有哪些方法来跟踪和评估中文课程的实施效果，以确保其有效性？请具体说明。

.....

- (2) 课程调整：您如何改进或调整中文课程，以确保其符合学校的实际情况、学生的需求和国际标准？请具体说明。

.....

2. 教学过程发展方面

(1) 教学方法：您有哪些策略来改进中文教学过程，以确保符合学习标准并以学生为中心？请具体说明。

.....

.....

.....

(2) 教学评估：您采用哪些方法监督和评估中文教学，以确保提高教学效果及学生的参与度？请具体说明。

.....

.....

.....

3. 评估与测量方面

(1) 评估系统：您如何开发和优化中文学习评估系统，以确保测量工具的适用性和准确性？请具体说明。

.....

.....

.....

(2) 试题库：您有哪些策略来建立和管理试题库，以准确评估学生的学习进展？请具体说明。

.....

.....

.....

4. 教育质量提升研究方面

(1) 教师研究支持：您如何支持教师进行研究，以提升中文教学质量？请具体说明。

.....

.....

.....

(2) 研究网络：您如何建立学校之间的研究合作网络，以提高教育质量？请具体说明。

.....

.....

.....

5. 学术合作方面

(1) 国际合作：您如何与国内外组织建立学术合作，以支持中文教学？请具体说明。

.....

.....

.....

(2) 资源支持：您如何与外部机构合作，获取人员、预算和教学资源支持？请具体说明。

.....

.....

.....

6. 教育媒体、创新和技术发展方面

(1) 媒体与技术支持：您如何支持中文教学媒体、创新和技术的开发和应用？请具体说明。

.....

.....

.....

(2) 您如何监督和评估新技术和创新的使用效果，以提高教学效果？请具体说明。

.....

.....

.....

再次感谢您对本次访谈的宝贵支持与合作！

ภาคผนวก ข

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน
ภาคเหนือ

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
	ด้านการพัฒนาหลักสูตร								
1	การวางแผนการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนและการใช้หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหาครอบคลุม เชื่อมโยงกันตามมาตรฐานในหลักสูตร และ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	การดำเนินการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนที่เหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหาครอบคลุมเชื่อมโยงกันตาม มาตรฐานในหลักสูตร และสอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแผนที่วางไว้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	การกำกับติดตามการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนและ ประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรภาษาจีน ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามผลการประเมิน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
5	การวางแผนกระบวนการในการบริหารจัดการ หลักสูตรภาษาจีน เพื่อให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมี ความรู้ความเข้าใจในกระบวนการบริหารจัดการ หลักสูตร สามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้ อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหารและครูผู้สอน ภาษาจีน มีความรู้ความเข้าใจ ในการบริหาร จัดการหลักสูตร โดยวิธีการต่างๆ เช่น การจัด ประชุมชี้แจง การจัดอบรมหรือสัมมนา เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
7	การกำกับติดตาม และประเมินประสิทธิภาพในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีน เพื่อขยายผลสู่การพัฒนาปรับปรุง	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการในการบริหารจัดการหลักสูตรภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน									
9	การจัดทำแผนพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ของรายวิชา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	การจัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ของรายวิชา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	การประเมินผลความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนตามแผนที่วางไว้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	การดำเนินการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	การวางแผนพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	การส่งเสริมให้ครูผู้สอนเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
15	การนิเทศการสอนเพื่อประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะการสอนของครูภาษาจีนเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	การนำผลการนิเทศการสอนมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	ด้านการวัดและประเมินผล								
17	การกำหนดระเบียบและแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	การส่งเสริมให้ครูผู้สอนวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	การกำกับติดตามและประเมินผลแนวทางในการวัดและประเมินผลของครูผู้สอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	การพัฒนาปรับปรุงแนวทางในการวัดและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	สถานศึกษาร่วมออกแบบและวางแผนเกี่ยวกับวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้ โดยเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	การดำเนินการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ในรูปแบบต่างๆ และนำไปใช้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	การตรวจสอบและประเมินประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	การพัฒนาปรับปรุงวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
		1	2	3	4	5			
	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา								
24	การกำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	การจัดโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมหรือสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้แก่ครูผู้สอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	การกำกับดูแลการจัดทำงานวิจัยของครูผู้สอนภาษาจีน พร้อมให้ข้อเสนอแนะ และประเมินผลเพื่อรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดทำงานวิจัย	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
27	การนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	การกำหนดแนวทางในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	การนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	การติดตามและประเมินผลการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้จริงในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ในการนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้ได้อย่างแท้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น								
32	การจัดทำแผนพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
33	การจัดทำความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	การประเมินความสำเร็จในการจัดทำความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ ที่ส่งผลต่อการพัฒนางานด้านวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	การนำผลการประเมินความสำเร็จมาพัฒนาปรับปรุงรูปแบบและกระบวนการในการจัดทำความร่วมมือเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการตามบริบทของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	การวางแผนการประสานความร่วมมือทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียนการสอนกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	การดำเนินการประสานความร่วมมือทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียนการสอนกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	การประเมินความสำเร็จในการประสานความร่วมมือทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียนการสอนกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	การพัฒนาปรับปรุงการประสานความร่วมมือทางด้านบุคลากร งบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการเรียนการสอนกับองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา								
40	กำหนดนโยบายส่งเสริมการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	การจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมหรือสร้างความรู้ความเข้าใจ เห็นถึงความสำคัญของการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้แก่ครูผู้สอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
42	กำกับดูแลการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีของครูผู้สอนภาษาจีน พร้อมให้ข้อเสนอแนะ และประเมินผลเพื่อรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดทำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43	การนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44	การกำหนดแนวทางในการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45	การนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
47	การติดตามและประเมินผลการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้จริงในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
48	การพัฒนาปรับปรุงกระบวนการหรือแนวทางในการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน
ภาคเหนือ

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความ หมาย
		1	2	3	4	5			
ด้านการพัฒนาหลักสูตร									
1	หลักสูตรภาษาจีนของสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและสถานการณ์ในปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	สถานศึกษาขาดผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	สถานศึกษาไม่มีระบบการประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงที่มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	สถานศึกษาขาดการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	เนื้อหาสาระของรายวิชาในหลักสูตรภาษาจีนแต่ละช่วงชั้นไม่ครอบคลุมเชื่อมโยงกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	ผู้บริหารหรือครูผู้สอนไม่เข้าใจในกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน									
7	สถานศึกษาขาดระบบการบริหารจัดการกระบวนการเรียนการสอนภาษาจีนที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	ผู้บริหารสถานศึกษาไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
9	การดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของสถานศึกษายังขาดประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
10	จำนวนชั่วโมงสอนตามหลักสูตรของสถานศึกษาน้อยเกินไป ส่งผลให้การเรียนภาษาจีนไม่ได้ประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	สถานศึกษาขาดกระบวนการในการพัฒนาส่งเสริมทักษะด้านการจัดการเรียนการสอนให้แก่ครูผู้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	สถานศึกษาขาดการกำกับติดตามและประเมินผลกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำผลไปพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านการวัดและประเมินผล									
13	สถานศึกษาไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีนไว้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
14	สถานศึกษาขาดผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างและพัฒนาปรับปรุงแบบทดสอบในการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	สถานศึกษาไม่ได้ส่งเสริมและพัฒนาครูผู้สอนให้มีแนวทางการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	เกณฑ์การวัดและประเมินผลของสถานศึกษาไม่สามารถวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	สถานศึกษาไม่ได้จัดทำคลังข้อสอบและแบบทดสอบกลางที่ได้มาตรฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาไม่สอดคล้องตามหลักสูตรและมาตรฐานการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (YCT หรือ HSK)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา								
19	สถานศึกษาขาดการสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ ในการดำเนินงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้กับครูผู้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	สถานศึกษาขาดการสนับสนุนให้ครูผู้สอนทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	ผลงานการวิจัยไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	สถานศึกษาไม่มีผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเพื่อชี้แนะ กำกับติดตามการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	สถานศึกษาขาดการสร้างเครือข่ายในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งภายในสถานศึกษา และระหว่างสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	ภาระงานของครูผู้สอนมีหลายด้าน ทำให้ไม่สามารถพัฒนางานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาได้อย่างเต็มที่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนา วิชาการกับสถานศึกษาหรือองค์กรอื่น								
25	สถานศึกษาไม่ได้จัดทำแผนหรือแนวทางในการ สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง สถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
26	สถานศึกษาขาดความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก (เช่น เครือข่าย/สมาคม/ชมรมส่งเสริมการเรียนรู้การเรียนการสอนภาษาจีน ห้องเรียนขงจื้อ/สถาบันขงจื้อ มหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศ)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	สถานศึกษาขาดหน่วยงานกลางในการประสานงานเพื่อสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	การสนับสนุนที่ได้รับจากหน่วยงานภายนอกไม่สอดคล้องกับความต้องการตามบริบทของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนทางด้านบุคลากรงบประมาณ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จากหน่วยงานภายนอก แต่ขาดความต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	แนวทางในการปฏิบัติของการขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกไม่ชัดเจน ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา								
31	สถานศึกษาขาดการวางแผนในการจัดหาหรือพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้การสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน (เช่น ยากเกินไป เนื้อหาไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง) เนื้อหาในแต่ละช่วงชั้นไม่ต่อเนื่องและไม่เป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่า IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
33	ครูผู้สอนไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	สถานศึกษาขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์และห้องปฏิบัติการทางภาษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	สถานศึกษาไม่ได้สนับสนุนการผลิต และการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่ทันสมัยและหลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	สถานศึกษาไม่มีงบประมาณเพียงพอในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14
ค่าอำนาจจำแนก	0.53	0.39	0.59	0.61	0.53	0.71	0.77	0.53	0.48	0.54	0.57	0.64	0.61	0.64
Sig	0.00	0.03	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
แปลผล	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes
ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.9529														

หมายเหตุ

ค่าอำนาจจำแนกแบบ Item Total Correlation

ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา

ข้อที่ 15	ข้อที่ 16	ข้อที่ 17	ข้อที่ 18	ข้อที่ 19	ข้อที่ 20	ข้อที่ 21	ข้อที่ 22	ข้อที่ 23	ข้อที่ 24	ข้อที่ 25	ข้อที่ 26	ข้อที่ 27	ข้อที่ 28	ข้อที่ 29	ข้อที่ 30	ข้อที่ 31	ข้อที่ 32	ข้อที่ 33
0.53	0.48	0.45	0.64	0.48	0.71	0.65	0.69	0.50	0.78	0.62	0.38	0.41	0.51	0.76	0.35	0.71	0.58	0.55
0.00	0.01	0.01	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.04	0.03	0.00	0.00	0.06	0.00	0.00	0.00
yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	no	yes	yes	yes

ข้อที่ 34	ข้อที่ 35	ข้อที่ 36	ข้อที่ 37	ข้อที่ 38	ข้อที่ 39	ข้อที่ 40	ข้อที่ 41	ข้อที่ 42	ข้อที่ 43	ข้อที่ 44	ข้อที่ 45	ข้อที่ 46	ข้อที่ 47	ข้อที่ 48	ข้อที่ 49	ข้อที่ 50	ข้อที่ 51	ข้อที่ 52
0.58	0.51	0.27	0.48	0.51	0.75	0.43	0.63	0.69	0.50	0.79	0.63	0.38	0.42	0.52				
0.00	0.00	0.14	0.01	0.00	0.00	0.02	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.04	0.02	0.00				
yes	yes	no	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes				

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12	ข้อที่ 13	ข้อที่ 14
ค่าอำนาจจำแนก	0.53	0.39	0.59	0.61	0.53	0.71	0.77	0.53	0.48	0.54	0.57	0.64	0.61	0.64
Sig	0.00	0.03	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
แปลผล	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes
ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.9529														

ข้อที่ 15	ข้อที่ 16	ข้อที่ 17	ข้อที่ 18	ข้อที่ 19	ข้อที่ 20	ข้อที่ 21	ข้อที่ 22	ข้อที่ 23	ข้อที่ 24	ข้อที่ 25	ข้อที่ 26	ข้อที่ 27	ข้อที่ 28	ข้อที่ 29	ข้อที่ 30	ข้อที่ 31	ข้อที่ 32	ข้อที่ 33
0.53	0.48	0.45	0.64	0.48	0.71	0.65	0.69	0.50	0.78	0.62	0.38	0.41	0.51	0.76	0.35	0.71	0.58	0.55
0.00	0.01	0.01	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.04	0.03	0.00	0.00	0.06	0.00	0.00	0.00
yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	no	yes	yes	yes

หมายเหตุ

ค่าอำนาจจำแนกแบบ Item Total Correlation

ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการสัมภาษณ์ 17 ท่าน

1. นายสมศักดิ์ คะวีรัตน์ ผู้แทนผู้รับใบอนุญาตและผู้จัดการ
โรงเรียนราษฎร์วิทยา (ตี่มิ่ง) อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
2. ดร.ขจรวรรณ ภู่อจรร ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนนานาชาติทีซีอี
ผู้จัดการโรงเรียนเตรียมนานาชาติภู่อจรร
อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร
3. นายก่อประภาส เลขะวิวัฒน์ ผู้จัดการโรงเรียนเจริญศิลป์ อำเภอเมือง จังหวัดแพร่
4. นายกุลจิตต์ รัชดาศิวะกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนประชานุเคราะห์ จังหวัดนครสวรรค์
5. นายวัชรินทร์ ไชยะสิทธิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนราษฎร์วิทยา (ตี่มิ่ง)
อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
6. Mr. Fasheng Zhao ผู้อำนวยการฝ่ายภาษาจีน
โรงเรียนราษฎร์วิทยา(ตี่มิ่ง) อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
7. Mr. Guohua Chen หัวหน้าฝ่ายภาษาจีน
โรงเรียนของฟ้าชินเชิงพาณิชย์บำรุง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
8. นางสาวเกสร สามมา หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมสาระภาษาจีน
โรงเรียนเจริญศิลป์ อำเภอเมือง จังหวัดแพร่
9. นางสุชนิษฐ์ ปิยะวิทยานนท์ ที่ปรึกษาโครงการพัฒนาภาษาจีน/คณะกรรมการพัฒนาภาษาจีน
/อดีตผู้อำนวยการกลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ
10. Mrs. Chen Lian ผู้อำนวยการฝ่ายจีน สถาบันขงจื่อ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
11. Prof. Yang Zhao ผู้อำนวยการห้องเรียนขงจื่อ โรงเรียนสันหมิน จังหวัดพิษณุโลก
12. ดร.วศิน สุขสมบูรณ์วงศ์ ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาจีน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
13. นายศุภชัย อาภาศิลป์ นักวิชาการศึกษาชำนาญการ และผู้ประสานงานโครงการภาษาจีน
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ
14. นางวีระวรรณ หัดไทย ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1

15. นางสาววีรยา โปยมรัตน์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1
16. ผศ.ดร.ประจวบ ขวัญมัน อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
17. ผศ.ดร.ขวัญชัย ข้วน อาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๐๖๑๕/ว ๕๒๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. เครื่องมือสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายณัฐพล มีเงิน นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษาในชมรมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.พฤตพัฒน์ พฤตพัฒน์กุล และ ผศ.ดร.ปาริชาติ เตชะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ ธีบุญวัน)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

Signature Code : F๑dSiKb๔tmDiD๑mzkQM๑

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕-๗๐๖-๕๕๕๕ ต่อ ๑๗๗๐-๑๗๘๐

โทรสาร ๐๕๕-๗๐๖๕๑๘

“ราชภัฏ รวมพลัง ยับยั้งทุจริต”

ที่ อว ๐๖๑๕/ว ๓๓๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์
เรียน

ด้วย นายณัฐพล มีเงิน นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในชมรมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พฤษภูมิพล พฤษภูมิกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ มีความจำเป็นต้องขอข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน ดังนั้นจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ข้อมูลภายในหน่วยงานของท่าน เพื่อใช้ประกอบในวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทางมหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ ธีญะวัน)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕

Signature Code : F๒๙bbQgHzWb๗๘jyB๓OQ๐

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๕-๗๐๖-๕๕๕๕ ต่อ ๑๗๗๐-๑๗๘๐

โทรสาร ๐๕๕-๗๐๖๕๑๘

ที่ อว ๐๖๑๕/ว ๓๔๗๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๙ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เพื่อการทำวิทยานิพนธ์
เรียน

ด้วย นายณัฐพล มีเงิน นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสมาคมโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนภาคเหนือ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พฤตฉิมพล พฤตฉิมกุล เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ เตชะ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากท่านเพื่อประกอบในการจัดทำวิทยานิพนธ์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการอย่างยิ่ง ทางมหาวิทยาลัยฯ จึงใคร่ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ สำหรับวันเวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยจะประสานกับท่านอีกครั้งหนึ่ง โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสิฐ วิสิตวัน)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

๙ กันยายน ๒๕๖๗

Signature Code : F๖NSiKTJV๒Pc๕nmjkwQm

คณะครุศาสตร์

โทร ๐๕๕-๗๐๖๕๑๙ ต่อ ๒๐๑๐

โทรสาร ๐๕๕-๗๐๖๕๑๘

นายณัฐพล มีเงิน : โทร. ๐๙๘-๐๕๖๕๘๕๘

“ราชภัฏ รวมพลัง ยับยั้งทุจริต”